

Giới thiệu Gặp Lầy Người Yêu Kiêm Chức Tình Nhân

Tần Tinh Tinh xuất hiện trong truyện Gặp Lầy Người Yêu Kiêm Chức Tình Nhân của tác giả Ngải Đông lúc cô vừa mới hai mươi tám tuổi, lần đầu tiên khẩn cấp cần một người đàn ông ngôn tình sùng! Cũng không biết mẹ già nổi điên gì, đột nhiên muốn đưa con gái lạnh lùng như cô đi xem mắt, Hại cô dưới tình thế khẩn cấp hô to: "Con có bạn trai!" Vì vậy mới phải cần một người đàn ông giả làm bạn trai của cô thực hoan giả yêu để vượt qua cửa ải này thật tốt, Vấn đề là cô lại không dính vào đàn ông, bóng ma của người cha trắng hoa quá sâu, Duy nhất dính vào còn "Lăn qua" chính là mảnh nam quà tặng vào đêm sinh nhật vì uống rượu say mà lỡ tay nhận lấy, Xem ra chỉ có thể nhờ anh, nhưng tên Sở Cách Phi này thật sự là người đàn ông rất mạnh mẽ rất xảo trá đó, Nói đùa thành thật! Không thể làm gì khác hơn là để cho anh kiêm chức người yêu, bất cứ khi nào cần lại call anh, Đặt ra quy tắc trò chơi như vậy, Sở tiên sinh lại ba ngày hai bữa tự mình xuất hiện, Thoáng cái nói anh mới từ nước Mi tới Đài* nghỉ phép nửa năm, muốn cô đồng hành dạo chơi triệt để xung quanh, (* Chỉ Đài Loan) Thoáng cái thời tiết quá nóng chỉ muốn ru rú ở trong căn hộ nhỏ của cô, thuận tiện xuống bếp thể hiện tay nghề xuất sắc, Một trận cảm mạo nóng sốt ép cô cùng anh đi gặp bác sĩ, tránh cho xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Sau đó, lòng cô đã bị người đàn ông này làm cho rối loạn, mẹ lại kiên quyết muốn gặp con rể tương lai, Không thể làm gì khác hơn là lại bị Sở tiên sinh lừa gạt một lần nữa. Mời bạn cùng đón xem truyện hay này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Gặp Lầy Người Yêu Kiêm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Không biết thói quen này ở đâu ra, người uống rượu say luôn luôn không thừa nhận mình say.

"Tớ không có say!" Tần Tinh Tinh như vũ công ballet kiễng chân lên xoay vòng, nhưng cơ thể lảo đảo không nghe sai khiến, cơ thể đang xoay tròn thuận thế té sập về phía trước, thật may là nhờ hai người bạn tốt – Âu Dương Hi Nhi và Lý Tịnh Á một trái một phải đưa tay vịn chặt, cô ngẩng đầu lên, nhìn hai người bị dọa đến nghẹn họng nhìn trân trối, khanh khách nở nụ cười.

Nếu như không có say rượu, băng sơn mỹ nhân sẽ múa ballet ở cổng vào quán bar của khách sạn sao? Âu Dương Hi Nhi và Lý Tịnh Á rất ăn ý nhìn nhau một cái, lặng lẽ, không để lại dấu vết chuyển cô vào góc khuất, mặc dù thời gian đã khuya lắm rồi, nhưng say khướt ở cổng vào quán bar cũng quá huênh hoang khoáng lạc rồi.

"Không cần phải đề ý đến tớ, các cậu có thể đi về."

"Chúng tớ đưa cậu lên lầu." Lý Tịnh Á là người duy nhất không có uống rượu trong ba người các cô, bởi vì cô vừa uống rượu liền buồn ngủ, người đàn ông của cô hạ một lệnh cấm – anh không có ở đó, đến ly rượu cô cũng không được phép chạm vào.

"Không có việc gì, tớ chỉ hơi chóng mặt, nhưng mà, vẫn không đến mức không phân rõ đông tây nam bắc." Tần Tinh Tinh cười khúc khích đẩy hai người bạn tốt ra, đứng thẳng người.

"Không phải tớ bảo cậu đừng uống quá nhiều sao?" Âu Dương Hi Nhi không nhịn được xấu xa nghĩ, nếu như trên tay có máy chụp hình thì tuyệt, nếu người phụ nữ này biết sau khi bản thân uống say sẽ biến thành cô gái ngốc, bảo đảm về sau không uống rượu nữa, nhưng mà, bộ dạng cô lúc này thật là quá đáng yêu!

"Chồng cậu mời khách, đương nhiên là phải uống cho sáng khoái một chút. Đúng rồi, nói đến chồng cậu, hẳn là anh ấy chờ ở dưới lầu lâu lắm rồi, các cậu nhanh đi xuống đi."

"Không sao, A Lăng chỉ cần có cà phê và laptop là tốt rồi."

"Các cậu yên tâm, tớ nhớ kỹ số phòng rồi – 1902, tớ sẽ không đi nhầm." Cô giờ giờ tám cạc chìa khóa trên tay phải tỏ ý tạm biệt, cố gắng ổn định hai chân lung la lung lay từng bước từng bước đi về phía thang máy.

Mặc dù đại não giống như bị nhét đầy tảng đá vừa lớn vừa nặng, mà cảnh tượng trước mắt giống như đang rung chuyển vậy, nhưng đầu óc của cô rất minh mẫn, cô biết hôm nay là sinh nhật của mình, Hi Nhi tặng quà tặng sinh nhật cho cô là – ba ngày hai đêm ngủ lại phòng khách cảnh biển xa hoa của "Khách sạn biển Tề Hoàng", quà tặng sinh nhật Tiểu Tịnh tặng cho cô lại là – kinh ngạc vui mừng – đợi lát nữa chính cô vào phòng khách rồi tìm kiếm.

Nhấn thang máy lên lầu, cửa thang máy mở ra, cô đi vào thang máy trước rồi quay đầu vẫy tay nói gặp lại với hai người bạn tốt đang không yên lòng, ấn xuống phòng khách tầng trệt, cô dựa người về sau, thoáng nhắm mắt dưỡng thần.

Đình một tiếng, cửa thang máy mở ra, mở mắt nhìn khung cảnh tầng lầu một chút, đến chỗ, cô cố gắng tập trung ý thức càng ngày càng tan rã đi ra khỏi thang máy.

"1902." Cô tự lẩm bẩm đi kiểm tra số phòng treo trên tường khách sạn, dọc hành lang bên trái lại quẹo phải, rốt cuộc trên đường, cô tìm được căn phòng cảnh biển xa hoa.

Nhắm chiếc cạc chia khóa ngay khe đứt chia khóa trên cửa, nhưng thật kỳ lạ, khoảnh khắc cuối cùng đều sẽ lệch đi, cô dựa đầu ở trên cửa, thoáng giảm bớt cảm giác choáng váng, lại một lần nữa nhắm ngay khe đứt chia khóa trên cửa, dùng sức cắm xuống, vào lúc này rất cuộc thuận lợi mở cửa phòng.

Đầu choáng váng quá nghiêm trọng, cô không có để ý đến trên khe đứt chia khóa khởi động nguồn điện đã có một chiếc cạc chia khóa cắm vào, ánh đèn trong phòng ngủ hơi yếu, thiếu chút nữa bị hành lý Hoắc Duyên Lăng sớm chuyển lên giúp cô làm vấp ngã.

Rất muốn trực tiếp tê liệt ở trên giường đi ngủ, nhưng cô không có quên "Kinh ngạc vui mừng" bạn tốt chuẩn bị cho mình, người phụ nữ kia thần bí như vậy làm gì chứ?

Cô ném túi đeo chéo vai trên người kê cả chiếc cạc chia khóa lên trên nắp hành lý, bước chân tập tễnh đi về phía phòng khách, tiếp theo đi tới bàn đọc sách trong phòng khách, thậm chí giống như đứa bé ngồi chồm hóm xuống tìm kiếm phía dưới bàn đọc sách. Liên tục tìm kiếm tung tích quà tặng, cuối cùng tiến vào phòng ngủ, sau đó, cô liền nhìn thấy người đàn ông đứng bên cạnh cửa sổ sát đất, trên người mặc áo choàng tắm màu trắng.

Giống như có một sức mạnh từ tính hút chặt hai chân, cô kinh ngạc tròn to hai mắt, không thể nào, anh chính là "Quà sinh nhật" Tiểu Tịnh tặng cho mình sao?

Không sai, Tiểu Tịnh hỏi cô muốn quà sinh nhật gì, cô nói giỡn muốn cô ấy tặng một người đàn ông cùng cô lãng mạn một đêm với nhau, thật sự là đang nói đùa, mặc dù thấy bên cạnh mấy người bạn tốt có người làm bạn, không tránh được sinh ra cô đơn lạnh lẽo, hi vọng vào ngày đặc biệt có người ở bên cạnh mình, nhưng Tiểu Tịnh biết cô đang nói đùa.

Trời sinh tính tình Tiểu Tịnh nhút nhát, nghe thấy cô đùa giỡn liền sợ hãi giống như trời muốn sập xuống rồi, làm sao có thể liên tặng một người đàn ông làm quà sinh nhật cho cô như vậy?

Nhưng mà, nếu không phải như thế, nên giải thích vì sao người đàn ông này xuất hiện ở nơi này đây?

"Thật kinh ngạc chúng ta lại gặp mặt." Âm thanh của người đàn ông hùng hồn trầm thấp, giống như gió đêm hè, xuyên qua làm người ta nhiệt tình run rẩy.

Lại gặp mặt. Có ý tứ gì? Bọn họ quen biết sao? Cô hơi hip mắt cố gắng nhìn rõ anh, nhưng trong tầm mắt mờ mờ không rõ, cô chỉ có thể mơ hồ nhìn ra thân hình anh tuấn kiêu ngạo, ngũ quan thâm thúy, có lẽ anh nhận ra được ý đồ của cô, cất bước chậm rãi đi về phía cô, từ mơ hồ đến rõ ràng, cô hãy nhìn cho kỹ.

Chẳng qua, không biết là đầu óc quá hỗn loạn, không bắt được ký ức quen thuộc, hay là anh càng ngày càng mãnh liệt ngang ngược mang tới cảm giác bị áp bức, không cách nào tĩnh tâm tìm kiếm ký ức, cô nghĩ không ra bọn họ đã gặp mặt khi nào, nhưng mà lại có cảm giác đã từng quen biết.

"Sinh nhật vui vẻ." Anh tự tay giữ chặt cái ót của cô, cúi đầu hôn đôi môi của cô bởi vì hết sức ngạc nhiên mà hé mở.

Sinh nhật vui vẻ. Người đàn ông này thật sự là quà sinh nhật Tiểu Tịnh tặng cho cô?

Đôi tay bò lên cổ của anh, Tần Tinh Tinh không cưỡng lại được đón nhận lấy, là bởi vì môi lưỡi nồng nhiệt của anh mê hoặc lý trí của cô, hay là bởi vì vào đêm nay anh khiến cho cô cảm thấy ấm áp không hề cô đơn lạnh lẽo nữa, cô không có biện pháp suy nghĩ, chỉ là dựa vào giác quan đáp lại sự nhiệt tình của đối phương.

Cô đáp lại giống như một ngọn lửa phá hủy lý trí còn sót lại của anh, biết rõ chiếm lấy cô ở dưới tình huống này rất hèn hạ, nhưng anh không có biện pháp ngăn cản mình tiếp tục nữa.

Lặng lẽ cởi quần áo của cô ra, một cái tiếp theo một cái, đồng thời mang theo cô từ từ lui tới bên giường, lại song song ngã xuống giường, môi lưỡi của anh trượt về phía tai của cô, trêu chọc vành tai non nớt, nụ hôn đầy đặc dọc theo chiếc cổ trắng nõn lướt qua xương quai xanh, mò về phía nụ hoa non nà hồng hào.

Cô mê người giống như quả anh đào, xinh đẹp lại ngon miệng, anh không khống chế được nghĩ muốn tham lam cắn nuốt cô, môi lưỡi càng ngày càng kích thích dữ dội, bàn tay đầy rộng không kiềm chế được thăm dò trêu chọc trên da thịt mềm mại.

Lý trí luôn luôn kiên định với nhiệm vụ phát ra báo động với cô, tất cả chuyện này quá điên cuồng, ngày mai cô nhất định sẽ hối hận, nhưng sung sướng anh mang tới khiến cô say mê, từng lỗ chân lông của cô đều bắt đầu khát khao kêu gào, sa đọa đi, ít nhất tối hôm nay, cô muốn làm người phụ nữ sa đọa.

Cho nên, cô làm ra hành động chính mình cũng không ý thức được, lôi kéo áo choàng tắm của anh, thật giống như đưa ra lời mời mọc anh.

Tiếng cười vui vẻ bật ra từ lồng ngực anh, anh giống như ma quỷ ní non với cô, "Em muốn anh sao?"

Đúng, cô muốn anh, nhưng sự dè dặt còn sót lại lại khiến cô xấu hổ nói ra khỏi miệng.

"Nhớ, anh tên là Sở Cách Phi!" Cho dù khi ngày mai tỉnh rượu, ký ức cô nhớ về tối nay bao nhiêu, anh muốn cô rõ ràng người đàn ông giờ phút này chiếm lấy cô là ai, anh muốn nghe cô gọi tên của anh.

"Sở Cách Phi." Cái tên này khiến Tần Tinh Tinh có cảm giác vô cùng quen thuộc, nhưng ngay sau đó, một cảm giác tê liệt đau đớn chiếm lấy tất cả giác quan của cô, cô đưa tay đẩy anh theo bản năng, anh dùng hai tay ôm trọn lấy nắm đấm kháng cự của cô, cúi đầu niêm phong cái miệng mềm mại kia, triền triền miên miên dòi lực chú ý của người phụ nữ dưới thân đi, đồng thời nhẹ nhàng hoạt động ở trong cơ thể cô, để cho mảnh mai của cô từ từ

thích ứng dương cương của anh.

Cảm giác không thoải mái dần dần bị vui sướng thay thế, cơ thể căng thẳng tỉnh táo lại, cô nghe tiếng rên rỉ thờ ơ gấp xa lạ bật ra từ trong đôi môi vừa giành được tự do, đó là âm thanh của cô, khiến người khác nghe xong hai tai đều đỏ, ngón chân cũng đã xấu hổ đến mức cuộn lại rồi, thật mất thể diện, cô lại không có sức ngăn cản.

"A." Cô ôm lấy bờ vai của anh, móng tay đâm sâu vào da thịt của anh. Người đàn ông này là quà sinh nhật của cô, hôm nay liền bỏ hiện thực xuống tận tình phóng túng thôi!

Cô uốn cong cơ thể mềm mại đón lấy luật động càng ngày càng kịch liệt của anh, cùng nhau đón lấy bể dục rực rỡ, dây dưa ở giữa hiện thực và hư ảo, cô dường như nghe thấy âm thanh êm ái lại bá đạo của anh nói –

"Tần Tinh Tinh, anh sẽ không để cho em trốn nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 1.2

Ngồi ở quán cà phê, hít lấy hơi lạnh, uống cà phê đen không thêm đường, không thêm sữa tươi, nhưng mà, Tần Tinh Tinh lại giống như đang ăn tiêu cay vậy, khí nóng chạy khắp toàn thân từ đỉnh đầu đến bàn chân, hơn nữa khi hình ảnh trần kích tình mãnh liệt vào tối hôm qua hiện lên trong đầu, lại càng hận không thể nhốt mình vào trong tủ lạnh. Trời ạ! Cô không nhịn được dùng chính đầu của mình đi gõ vào kính thủy tinh trong suốt ở bên cạnh.

Cô thật sự là điên rồi! D đ Lê. QUSY Đôn

Buồn phiền hồi hận cả buổi sáng, đây là kết luận duy nhất của cô.

Nếu như không phải là điên rồi, tại sao mình có thể lên giường với một người đàn ông xa lạ chứ?

Thật kinh ngạc chúng ta lại gặp mặt.

Những lời này không ngừng vang lên ở bên tai cô, có thể khẳng định là, người đàn ông kia biết cô, nhưng mà, làm sao anh lại biến thành quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng cho cô?

Không đúng, anh có phải là quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng cho cô hay không, vẫn không thể xác định.

Tinh rượu, Tần Tinh Tinh nghĩ như thế nào cũng thấy không đúng, anh thật sự là quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng cho cô sao? Tiểu Tinh cùng Tề Tán Nhân đi Đại lục tham gia show catwalk, trước mắt không dễ liên lạc, vào lúc này cũng chỉ có thể chờ Hi Nhi đến đây giải đáp giúp cô.

Ngẩng đầu lên, tầm mắt của cô giao với người đi đường đi ngang qua gần cách bởi kính thủy tinh trong suốt, hiển nhiên cử động gõ vào kính thủy tinh của cô đã hù người ta sợ, đối phương giống như nhìn thấy quái vật trừng mắt nhìn cô, tình huống này thật đáng xấu hổ, cô xấu hổ cười một tiếng, trong nháy mắt vội vàng ngồi thẳng người.

Tại sao Âu Dương Hi Nhi còn chưa tới vậy?

Chăm chú nhìn cửa, suy nghĩ không tự chủ lại trở về trên người Sở Cách Phi, rốt cuộc cô đã từng gặp anh ở đâu?

Sáng nay giật mình tỉnh lại, nhìn đến bản thân trần truồng nằm ở bên cạnh một người đàn ông, cô bị dọa sợ đến mức chỉ muốn chạy trốn, hoàn toàn không dám nhìn anh lâu một chút, chỉ bằng hình ảnh mơ hồ vào tối hôm qua, trong khoảng thời gian ngắn thật sự không nghĩ ra anh là ai. Đợi chút, không phải anh có nhắc tới tên sao? Sở – Sở Cách Phi, không sai, Sở Cách Phi.

Vị này là Sở Cách Phi, nhưng mà chúng tôi đều gọi anh ấy là Charles.

Ánh sáng chột lóe, chẳng lẽ là anh ta sao?

Hơn một năm trước, bởi vì Hi Nhi và Hoắc Duyên Lăng đi nước Mỹ hưởng tuần trăng mật, cô và Tiểu Tinh dứt khoát nhân cơ hội nghỉ phép cùng đi du lịch nước Mỹ, nhưng trừ cùng nhau bay đến California, ở lại đó một ngày một đêm, bọn họ liền mỗi người đi một ngã, dù sao người ta đi hưởng tuần trăng mật, các cô cũng không thể không biết xấu hổ ở bên cạnh làm kỳ đà cản mũi, nhưng mà đêm hôm đó ở California, bạn tốt của Hoắc Duyên Lăng ở nước Mỹ tổ chức par-ty, rảnh rỗi nhàm chán, do Hi Nhi kiên trì cô và Tiểu Tinh liền cùng đi tham gia náo nhiệt, vì vậy được Hoắc Duyên Lăng giới thiệu quen biết anh – Sở Cách Phi.

Lúc Hoắc Duyên Lăng giúp anh giới thiệu, sau khi anh gật đầu chào hỏi liền bận rộn nói chuyện với các bạn bè khác, anh có một gương mặt của con lai, cả người tràn đầy khí phách của người lãnh đạo, đứng ở trong đám đông, cao quý mà chói mắt, rất khó xem thường sự hiện diện của anh, nhưng giữa tất cả tân khách dự hội, anh đối với cô cũng chỉ là người xa lạ từng gặp mặt có một lần, cô chưa từng nghĩ tới giữa bọn họ sẽ có cơ hội tiếp xúc.

Ngay khi party gần kết thúc, cô cũng không chịu nổi sự ảm ỉ bên trong phòng nữa chạy đến ban công, lại phát hiện anh đã sớm chiếm giữ ban công trước một bước.

"Thật xin lỗi, tôi không biết nơi này có người." Cô xoay người liền muốn trở lại bên trong phòng.

"Không gian nơi này đủ cho hai chúng ta hít thở không khí mát mẻ."

"Không sao, party cũng sắp kết thúc." Cô ghét tiếp xúc với người này, không liên quan đến không gian lớn nhỏ.

"Tôi khiến cho cô cảm thấy cực kỳ không được tự nhiên sao?" Ánh mắt của anh mang theo khiêu khích.

"Không phải." Vốn là không phải, vào lúc này lại cảm thấy không được tự nhiên, khí thế của người đàn ông này quá lộ liễu rồi, giống như tìm cô đập rộ lên bởi vì sự tồn tại của anh là chuyện đương nhiên, hốt hoảng lo lắng.

"Vậy hãy cùng hít thở với tôi một chút thôi."

Cô không phải người làm theo cảm tính, không chấp nhận khiêu khích, thế nhưng giờ phút này không có biện pháp ung dung trở vào bên trong phòng, cô ở lại, lại cảm thấy nơi này còn làm cho người ta hít thở không thông hơn sự ảm ỉ bên trong phòng.

"Cô không thích nơi này?"

"Tôi không thích nhiều người." Chính xác mà nói là, cô không thích đám người bận rộn tạo dựng quan hệ.

"Cô cực kỳ thẳng thắn." Diễn đàn ""Lê""^&* quý đơn

"Anh rất biết khen ngợi người khác." "Thẳng thắn" hai chữ này hoàn toàn không thích hợp dùng ở trên người cô, cô có thói quen dùng mặt nạ lạnh lùng che giấu con người chân thật, nhưng lúc này, cô cảm thấy mình giống như con nhím, cho dù anh nói gì, cô đều phải phản kích trở lại.

Thẳng thắn cười ha ha, hứng thú của anh đối cô không hề ảm ỉ mà viết ở trên mặt.

Cô cảm thấy không khí ở nơi này càng ngày càng loãng, hoàn hảo trước khi cô té xỉu, Tiểu Tịnh đến tìm người, sự xuất hiện của hai người bọn họ giống như nhìn thấy ánh nắng trong sương sớm, nhất thời không để lại dấu vết.

Buổi chiều hôm sau, cô và Tiểu Tịnh lên đường bay đến Las Vegas, Tiểu Tịnh có lẽ do không quen đất không quen nước, cả ngày ốm yếu ở trong phòng khách sạn, mà cô sau một ngày buồn bực, quyết định tự mình đi dạo chơi khắp nơi, không ngờ rốt cuộc hai người bọn họ lại gặp mặt ở sòng bạc của khách sạn, lúc ấy cô rút toàn bộ đồng xèng trong tay vào máy đánh bạc, đang chuẩn bị đứng dậy rời đi.

"Tôi còn tưởng rằng cô không thích nơi náo nhiệt?" Trong mắt của anh thoáng hiện lên sự nhạo báng.

Hiếm khi nổi tính trẻ con chơi máy đánh bạc, lại bị anh bắt quả tang tại trận, cô cảm thấy cực kỳ khó chịu, nhưng sự kinh ngạc khi gặp mặt anh khiến cho cô vào giờ phút này không có dư thừa tâm tư mà khó chịu.

"Tôi không có toan tính ở nơi náo nhiệt, không phải giao tiếp với bất kỳ kẻ nào là tốt rồi." Tại sao lại không che giấu mà trực lai trực vãng (thẳng thắn) với anh? Cô không biết, anh dường như luôn khiến cho cô kích động muốn phản kích.

"Nhưng mà, cô không ngại ăn tối với tôi chứ." Anh không có ý định che giấu hứng thú của mình với cô.

"Tôi còn có bạn." Cô dĩ nhiên không thể bắt chấp bỏ lại Tiểu Tịnh, nhưng mà cô biết, đây là cái cớ để mình trốn tránh anh, vì sao phải trốn tránh người đàn ông này? Bởi vì anh cho cô cảm giác đi sẵn rồi ràng.

"Vậy thì cùng nhau ăn cơm đi."

"Cô ấy không quen đồ ăn thức uống nơi này, đợi lát nữa tôi nhờ khách sạn cung cấp thức ăn dễ tiêu cho chúng tôi."

"Thật đáng tiếc, tôi biết rõ nơi này có một nhà hàng rất tuyệt, không sao, sẽ còn có cơ hội, nhưng mà, cô cũng không thể bỏ qua đó! Chúc cô có một buổi tối tốt đẹp." Anh tao nhã khom người, xoay người rời khỏi sòng bạc.

Trong khoảnh khắc đó, cô có một cảm giác mát mát không cách nào nói rõ, đưa mắt nhìn anh rời đi, cô biết quan hệ của bọn họ đến đây là kết thúc, nhưng buổi sáng hôm sau, anh sai người đưa tới bữa ăn sáng chính cống Đài Loan – khoai lang cháo loãng và các loại dưa muối bằng nước tương.

Không thể phủ nhận, thấy bữa ăn sáng Sở Cách Phi đưa tới, trong lòng cô kích động bị một dòng nước ấm bao quanh, người đàn ông này thật rất biết cách quấy nhiễu lòng của người ta.

Hành trình kế tiếp, trong lòng luôn không khỏi mong đợi, có lẽ ở một nơi nào đó, bọn họ lại sẽ không hẹn mà gặp, nhưng từ Las Vegas đến San

Francisco, lại từ San Francisco trở lại Los Angeles, cuối cùng đáp máy bay trở về Đài Loan, anh chưa từng ngoài ý muốn xuất hiện một lần nữa.

Sau khi trở về, thỉnh thoảng sẽ nhớ tới anh, nhưng lòng của cô không cho phép mình tư tư niệm niệm về một người đàn ông, huống chi là một người đàn ông ở một nơi khác cách xa Thái Bình Dương, thời gian lâu dài, cô cũng dần dần trục xuất người đàn ông đã từng khuấy nhiễu hồ nước trong lòng ra khỏi đầu.

Xem ra, cô không hoàn toàn xua đuổi anh ra khỏi đầu, bằng không, ở trạng thái đầu óc không tỉnh táo, làm sao khuôn mặt của anh, tên của anh còn có thể kích động ký ức ẩn sâu của cô?

Nếu như Sở Cách Phi không phải là quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng cho cô, vậy tại sao anh lại xuất hiện ở nơi đó?

Trời ạ! Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

"Cậu dồn sức đánh vào đầu của mình làm gì? Ngại mình quá thông minh, muốn ngốc nghếch một chút sao?" Âu Dương Hi Nhi còn buồn ngủ xuất hiện, tê liệt ở trên ghế sofa đối diện ghế của Tần Tinh Tinh, sa sút tinh thần giống như một nắm bùn.

Phát hiện rõ ràng mình vô ý thức lấy tay gõ đầu, Tần Tinh Tinh vội vàng để tay xuống. "Làm sao bây giờ cậu mới đến?"

"Tớ rất buồn ngủ, trước tiên cậu mua giúp tớ một ly Latte Hương Thảo nóng, tốt nhất kèm thêm một miếng bánh ngọt."

Lặng lẽ trừng mắt, Tần Tinh Tinh cầm lấy ví da đi đến quầy hàng mua cà phê giúp bạn tốt, còn có bánh ngọt rừng đen vị tiểu thư này thích nhất.
Chuyện này liên quan đến Hoắc Duyên Lăng, trước kia cô không đụng chạm vào chocolate, nói sẽ sâu răng. (Nàng nào muốn hiểu rõ hơn thì hãy đọc bộ "Coi trọng người tình tổng giám đốc" nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Chương 1.3

Mới vừa mang cà phê và bánh ngọt lên bàn, Âu Dương Hi Nhi giống như quỷ chết đói một hộp cà phê một nắm bánh ngọt, Tần Tinh Tinh kinh ngạc tròn to hai mắt, kinh ngạc ngồi trở lại chỗ của mình. "Chồng cậu không để cho cậu ăn cơm sao?"

"Tớ mới vừa. . . ." Miếng bánh ngọt nhét vào miệng quá lớn, mắc kẹt ở cổ họng, Âu Dương Hi Nhi vội vàng uống một hộp cà phê nuốt bánh ngọt vào bụng, thở một hơi tiếp tục nói: "Mới rời giường."

"Cậu là heo à, bây giờ đã là hai giờ."

"Tớ. Đều tại A Lăng đó..., hại tớ cả đêm không ngủ." Âu Dương Hi Nhi hờn dỗi nói.

Hình ảnh rung động lòng người đêm qua lập tức nhảy vào đầu, cô không được tự nhiên hắng giọng một cái. "Vợ chồng các cậu không thể tiết chế một chút sao?"

Ah? Âu Dương Hi Nhi tiến mặt tới trước mặt Tần Tinh Tinh. "Vợ chồng chúng tớ 'này nọ í ề í', cậu đỏ mặt làm gì?"

"Tớ. Những chuyện như vậy luôn luôn khiến người ta xấu hổ mà." Nếu để cho bạn tốt biết tối hôm qua cô và một người đàn ông gần như xa lạ ở trên giường đại chiến vài hiệp, cô đâu chỉ đỏ mặt, đã sớm nhét chính mình xuống dưới đáy bàn rồi.

Không đúng! Âu Dương Hi Nhi đột nhiên nghĩ đến. "Sao cậu lại ở đây? Lúc này cậu nên ở khách sạn hưởng thụ phục vụ đẳng cấp năm sao, nằm ở ghế quý phi ngoài ban công hưởng thụ gió biển thổi hiu hiu, không phải sao?"

"Chuyện này đợi một hồi rồi nói, trước tiên cậu nói cho tớ biết, quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng cho tớ rốt cuộc là cái gì?" Nhịp tim đột nhiên tăng nhanh, cô không tự chủ nắm chặt quả đấm.

"Cậu không thấy sao? Gấu Teddy ước chừng cao nửa người mà." Gấu Teddy lớn như vậy, làm sao có thể không nhìn thấy chứ?

"Gấu. Gấu Teddy?" Cô sắp té xỉu, vậy Sở Cách Phi từ nơi nào chui ra?

"Cậu có nhớ không? Có một lần chúng ta thấy gấu Teddy ở một khách sạn Tây, lúc ấy cậu rất đau thương nói, khi còn bé quà sinh nhật muốn nhất chính là gấu Teddy, nhưng cha mẹ cậu luôn luôn tặng cho cậu quần áo đồ trang sức xinh đẹp."

Đúng vậy, cô vẫn muốn một con gấu Teddy, bởi vì mẹ không thích cô chơi món đồ chơi có lông tơ, mặc dù âm ỉ thật nhiều năm, vẫn luôn không cách

nào đạt được như ước nguyện.

Năm sáu tuổi, cô không nhận được gấp gáp vào một ngày trước hôm sinh nhật chạy đến phòng làm việc của cha, muốn làm nũng kêu ông dẫn cô đi mua gấu Teddy, lại ngoài ý muốn bắt gặp thư ký quần áo xốc xếch ngồi ở trên người ông, phát hiện cha ngoại tình, từ đó cô không cần cha tặng quà sinh nhật nữa.

"Cậu chắc chắn là gấu Teddy, không phải đàn ông?"

"Tớ và Tiểu Tinh tự mình đặt gấu Teddy ở trong góc phòng ngủ, còn dùng vải trắng che lại. Đợi chút, đàn ông? Đàn ông gì?" Thiếu ngủ nghiêm trọng, Âu Dương Hi Nhi phản ứng chậm vài nhịp so với thường ngày.

"Tớ không có tìm được gấu Teddy, lại gặp được anh ta, tớ cho rằng anh ta là quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng cho tớ." Tần Tinh Tinh bất giác chột dạ âm thanh càng nói càng nhỏ.

Hai mắt tỏa sáng lấp lánh, Âu Dương Hi Nhi đã lên tinh thần, cô nghĩ thấy được một mùi vị không tầm thường. "Cậu cho rằng anh ta là quà sinh nhật Tiểu Tinh tặng, sau đó lên giường cùng anh sao?"

"Tớ. Không có." Cho dù là người bình tĩnh đi nữa, đối mặt với tình trạng này cũng sẽ tay chân luống cuống thôi.

Âu Dương Hi Nhi ha ha nở nụ cười, gian thần tiểu nhân cổ đại có lẽ đều có bộ dạng đức hạnh này. "Tớ không phải là cô bé Lý Tinh Á ngu ngốc, cậu đừng nghĩ giả bộ ngây ngô để lừa đảo tớ."

"Tớ bởi vì uống rượu say, mới có thể xảy ra những chuyện đó, hơn nữa tớ cho rằng anh ta là quà tặng sinh nhật."

"Làm trò, nếu như cậu không có tâm nguyện đó, làm sao có thể chấp nhận loại "Quà sinh nhật" này?" Âu Dương Hi Nhi mập mờ nháy mắt.

"Không phải tớ đã nói, bởi vì uống rượu say sao!" Âm thanh của cô nhữn như con chi chi cũng không có một chút lực thuyết phục, bởi vì trong lòng cô biết rõ, uống rượu say là cái cớ, quà sinh nhật cũng là cái cớ, khoảnh khắc ấy, nếu như không phải là người đàn ông kia mê hoặc cô, cô cũng không thể nào lên giường cùng anh.

"Hiếm khi nhìn thấy cậu đỏ mặt, tối ngày hôm qua hẳn cực kỳ kịch liệt đi!" Âu Dương Hi Nhi lại ha ha nở nụ cười, kinh nghiệm dày dặn, cô có thể phỏng đoán tình hình chiến đấu tối hôm qua có bao nhiêu kịch liệt.

Tần Tinh Tinh không nhận được gợn tay phải lên hung hăng gõ vào đầu Âu Dương Hi Nhi. "Cậu ăn quá nhiều nước miếng của Hoắc Duyên Lăng rồi, đầu óc cũng trở nên sắc hơn."

"Chẳng lẽ không đúng sao?" D ð ¼ ^ ê Q ! # ú y Ð () ôn

"Tớ. Tớ đã quên mất rồi. Chờ một chút, tại sao anh ta lại sớm tiến vào trong căn phòng của tớ?" Thiếu chút nữa thì cô quên chuyện này, khách sạn không thể nào đồng thời để hai khách vào ở chung một phòng, trừ khi có một người trong bọn họ không có làm check in ở quầy, vấn đề là, không có check in, làm sao có biện pháp lấy được chìa khóa của căn phòng?

Nguy rồi! Lúc này Âu Dương Hi Nhi mới nghĩ đến mình quên một chuyện rất quan trọng, nếu để cho Tinh Tinh biết là cô gây ra phiền toái, cô (Tinh Tinh) sẽ làm thịt cô (Hi Nhi)!

"Âu Dương Hi Nhi, tốt nhất cậu nên thành thành thật thật khai ra, tại sao người đàn ông kia có thể tiến vào phòng của tớ?" Người phụ nữ này không biết che giấu cảm xúc, từ biểu cảm trên mặt cô có thể đoán được, nhất định là có chuyện giấu giếm cô.

"Chắc. Chuyện này là. chuyện đó. Được rồi, cậu không cần trừng tớ... tớ nói là được, chắc, cậu cũng biết bây giờ là nghỉ hè, mùa du lịch làm giàu, phòng khách sạn đều đã đầy ngập khách rồi, nhưng tớ đã nói với cậu rồi, không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là mượn dùng phòng của anh bạn tốt của A Lăng ở nước Mi đã đặt trước."

Mặt Tần Tinh Tinh xanh như tàu lá, cô thật không thể tin được! "Âu Dương Hi Nhi, chồng của cậu chính là tổng giám đốc của "Hoắc công nghệ sinh học", cũng không phải là cậu không có tiền, tại sao có thể làm chuyện như vậy?"

"Cậu không cần kích động, được rồi, tớ thừa nhận có chút tâm tư tham món lợi nhỏ, người ta cũng đã thanh toán tiền, phòng trống kia thật quá lãng phí, hơn nữa A Lăng bảo đảm người kia sau thứ tư mới đến, làm sao tớ biết anh ta sẽ đến sớm trình diễn một màn quả hóa phượng hoàng*?" Thói quen tiết kiệm, nhất thời sửa không được thôi!

(* Một bộ phim của Trung Quốc có tình tiết tương tự)

Mặc dù rất muốn kêu chính mình tỉnh táo lại, thế nhưng người phụ nữ này thật sự khiến cho người khác tức giận! "Cho dù như thế nào, trước đó cậu cũng phải nói với tớ một tiếng chứ."

"Nếu như mà biết rõ sẽ xảy ra chuyện như vậy, trước đó tớ sẽ nói một tiếng."

"Cậu." Trừ trợn mắt, cô thật đúng là không biết nói cái gì cho phải, chuyện cũng đã xảy ra, lúc này truy cứu Hi Nhi keo kiệt cũng chẳng có ích gì.

"Đừng nóng giận, chuyện này chỉ có thể nói hai người các cậu rất có duyên, cậu xem anh ta là quả sinh nhật của cậu là được rồi, nói đi, anh ta là kiểu đàn ông như thế nào? Có bản lĩnh hòa tan núi băng của chúng ta thành núi lửa, hẳn rất đáng đi!" Âu Dương Hi Nhi thật sự không không chế được lòng hiếu kỳ của mình.

Từ quốc trung (THCS) đến trung học (THPT) cùng lớp sáu năm, rồi đến bốn năm đại học cùng trường, không biết cô và Tiểu Tinh đã nhìn bao nhiêu người con trai người trước hy sinh, người sau tiếp bước, xả thân vì vị bằng sơn mỹ nhân lưng lầy này, cô đã từng nói giỡn, Tinh Tinh không cần lo lắng sau khi tốt nghiệp không thể tiêu thụ, "Nữ tu sĩ" rất thích hợp với cô.

Vừa mới bắt đầu, họ không hiểu tại sao Tinh Tinh chán ghét con trai như vậy, hơn nữa thỉnh thoảng gà mẹ muốn Tinh Tinh cho người nào đó cơ hội, người nam sinh kia gia thế tốt lại rất ưu tú, những lời như thế bọn họ đều nói đến nát vụn, nhưng cô vẫn thờ ơ như cũ, cho đến có một lần, ba bọn họ đi khách sạn uống trà chiều, bắt gặp bên cạnh bác Tần có một cô gái quyền rũ tuổi tác tương đương với các cô, cuối cùng chân tướng cũng rõ ràng.

Có lúc, cô không khỏi sẽ tò mò, rốt cuộc kiểu đàn ông như thế nào mới có thể thay đổi sự bài xích của Tinh Tinh với người đàn ông?

"Cậu nên hỏi chồng của cậu đi."

"Tớ hỏi anh ấy về người đàn ông khác, anh ấy sẽ giận dữ với tớ."

"Tớ đã say, không nhớ rõ."

"Cậu đừng mong gạt tớ, Tần Tinh Tinh thông minh lanh lợi tài giỏi không thể nào lên giường cùng một người đàn ông không biết rõ mặt mũi."

Thôi, cô cố gắng giấu giếm còn có ý nghĩa gì chứ? "Cậu đã gặp anh ta ở Los Angeles, Sở Cách Phi."

"Sở Cách Phi?" Âu Dương Hi Nhi gãi đầu, tìm kiếm trong đầu nhưng không tìm được gương mặt phù hợp với cái tên này.

"Anh ta có tên tiếng Anh kêu Charles." Đêm hôm đó ở Los Angeles, cô phát hiện mọi người dự hội có thói quen kêu tên tiếng Anh, mặc dù bọn họ phần lớn là người Hoa, cũng vì vậy tối hôm qua khi nghe được ba chữ "Sở Cách Phi" này, cô không có lập tức liên tưởng đến anh.

Há to miệng, Âu Dương Hi Nhi đối với Charles cũng không xa lạ gì, sau khi kết hôn, cô và A Lăng bay hai chuyến đến nước Mỹ, dĩ nhiên khắc sâu ấn tượng đối với người đàn ông ngang ngược kiêu ngạo này, thật ra thì anh là đàn em ở đại học Columbia của Tề Tấn Hạo bạn tốt A Lăng, bởi vì Tề Tấn Hạo làm trung gian giới thiệu nên trở thành bạn bè.

"Con ruồi bay vào rồi." Tần Tinh Tinh chán nản đánh miệng của cô một cái.

"Tớ biết, khó trách cậu lại lên giường với anh ta, thì ra là hai người các cậu nhìn trúng nhau ở nước Mỹ." Âu Dương Hi Nhi có vẻ đăm chiêu gật đầu, không sai, cũng chỉ có người đàn ông như vậy mới có thể áp chế người phụ nữ này.

"Chuyện không phải là như vậy, tối ngày hôm qua thật sự là ngoài ý muốn, sẽ không bao giờ xảy ra nữa, cậu nhớ cho tới, đừng nhiều chuyện ở trước mặt chồng cậu, bằng không, tớ sẽ cắt đứt quan hệ với cậu đó!"

"Tớ biết rõ mà..., anh ấy cũng sẽ không cảm thấy hứng thú đối với chuyện như vậy, cậu đó, rằng không nên cứng như sắt, mọi chuyện trên thế giới này không thể nói chính xác được!"

Tần Tinh Tinh lắc đầu một cái, cô sẽ ghi nhớ tối hôm qua là chuyện ngoài ý muốn, hơn nữa còn là một sai lầm, cô không thể, cũng sẽ không dây dưa không rõ với Sở Cách Phi.

Bạn đang đọc truyện *Gặp Lầy Người Yêu Kiềm Chế Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chương 2

Dựa lưng vào bàn đọc sách phía sau tấm kính thủy tinh trong suốt, Sở Cách Phi cầm lấy lưng dựa của ghế dựa xoay, nhẹ nhàng xoay một cái, mặt ngược lại của chiếc ghế hướng về phía anh, bên có một con gấu Teddy đang ngồi – đây chính là quả sinh nhật Lý Tịnh Á tặng cho Tần Tinh Tinh.

Khóe môi giờ lên, anh vươn tay chạm nhẹ vào gấu Teddy, ngay từ lúc ở Las Vegas, thấy cô chơi máy đánh bạc, anh liền biết sự lạnh lùng kín kẽ chỉ là màu sắc tự vệ của cô, trong lòng của cô tràn ngập tính trẻ con.

Lần đầu tiên nhìn thấy, đôi con ngươi lạnh lẽo kiêu ngạo kia rơi vào trong mắt anh, anh liền hiểu rõ vừa thấy đã yêu mà cha luôn treo bên miệng là gì, nhưng trời sinh anh tính tình kiêu ngạo lại không chịu thỏa hiệp với số mệnh, mặc dù đêm hôm đó ánh mắt của anh luôn luôn lơ đãng đuổi theo bóng dáng cô độc và kiêu ngạo của cô.

Anh cố gắng trốn tránh cô, nhưng ông trời cố tình cho bọn họ hai cơ hội mặt đối mặt, nhất thời xuất hiện, lại khắc sâu dấu ấn vào trong lòng anh.

Nhưng mà dù vậy, anh vẫn không tin số mệnh, hai người cách nhau Thái Bình Dương cuối cùng sẽ trôi đi theo năm tháng, trở thành một nét thoáng hiện không quan trọng gì trong trí nhớ.

Không ngờ một năm trôi qua, cô cũng không thay đổi thành không quan trọng, ngược lại thỉnh thoảng quấy rầy, trong mơ, trong khi đang họp, ở cạnh cửa sổ thủy tinh, trong lúc bỗng nhiên quay đầu lại. Thì ra, cô đã bén rễ ăn sâu ở trong lòng anh, trong lúc bất chợt anh hiểu rõ, đây chính là điều cha gọi là số mệnh vừa thấy đã yêu.

Chuyện này quá điên cuồng, nhưng cũng nhận rõ cô là "Số mệnh" của anh, cho nên anh đầu hàng, xin cha già mấy ngày nghỉ, liền bắt tay vào sắp xếp cho bọn họ gặp nhau một lần nữa, lần này, anh sẽ không buông tay.

Leng keng ~ leng keng ~

Vỗ nhẹ gấu Teddy một cái, Sở Cách Phi nở một nụ cười vui sướng. "Mặc dù chậm một ngày, nhưng mà cuối cùng chủ nhân của mây cũng xuất hiện."

Cất vài bước đi tới trước cửa, nhịp tim không tự chủ tăng nhanh, nhưng cửa vừa mở ra, đứng ở bên ngoài không phải Tần Tinh Tinh anh mong ngóng nhìn thấy, mà là bạn tốt Tề Tấn Hạo – CEO "Tập đoàn Tề Hoàng".

"Cậu đang đợi ai sao?" Tề Tấn Hạo hoàn toàn thu sự thất vọng chợt lóe lên trong anh vào đáy mắt.

"Không có." Sở Cách Phi xoay người đi tới bên cạnh quầy rượu nhỏ được bố trí ở phòng khách. "Tôi đang muốn pha cà phê, anh cũng muốn một ly sao?"

Gật đầu một cái, Tề Tấn Hạo đóng cửa phòng lại, đi tới sofa ngồi xuống "Không phải nói sẽ chậm mấy ngày sao, làm sao đột nhiên lại tới trước thời hạn vậy?"

"Hoàn thành công việc đúng hạn, đương nhiên là tôi tranh thủ thời gian thu dọn hành lý chạy lấy người." Rất nhanh mùi hương cà phê bay tản ra ở trong phòng, 5 phút sau, Sở Cách Phi đưa một ly cà phê cho bạn tốt, chính mình lại cầm theo một ly cà phê khác đi tới trước kính thủy tinh trong suốt.

Uống cà phê, Tề Tấn Hạo thỏa mãn đến mức chỉ kém không được nằm xuống. "Làm sao không gọi điện thoại kêu tôi ra sân bay đón cậu?"

"Cần gì phiền toái như vậy, xe taxi cực kỳ thuận tiện." Nếu để cho CEO khách sạn biết kế hoạch của anh, dựa trên lập trường bảo vệ danh dự khách sạn, rất có thể anh sẽ ngăn cản, để tránh gây thêm rắc rối, dĩ nhiên không thể kinh động đến anh.

"Vậy cậu cũng có thể gọi điện thoại lừa tôi, nếu như không phải là tới nơi này xem xét, tôi còn không biết cậu đến."

"Tôi còn đang điều chỉnh chênh lệch múi giờ, suy nghĩ vài ngày nữa gọi điện thoại cho anh là được rồi."

Tề Tấn Hạo tò mò nhíu mày. "Làm sao phó tổng giám đốc ngân hàng tư nhân Bắc Ngân chịu bỏ lại công việc, bay tới Đài Loan nghỉ phép?"

Tinh tế thưởng thức cà phê trong tay, Sở Cách Phi không chút hoang mang hỏi lại: "Anh cứ nói đi?"

"Dù thế nào cũng sẽ không phải là vì phụ nữ chứ?" Tề Tấn Hạo nói đùa.

"Không sai, chính là vì phụ nữ." D ã l ê # ^ & & q u y % € £ ¥ ¤ đ ồ n . , . ?

"Cái gì?!" Giờ phút này phản ứng của Tề Tấn Hạo chỉ có thể dùng khiếp sợ để hình dung, chuyện này cũng khó trách, Charles là "Cha xứ" tất cả mọi người công nhận.

Anh (SCP) là đàn em của anh (TTH) ở đại học Columbia, bọn họ quen biết vài chục năm rồi, khi mới quen, anh cho rằng Charles là một hoa hoa công tử, tuổi thọ của mỗi đoạn tình yêu không dài hơn ba tháng, nhưng có một ngày, anh (SCP) giống như bị cha sứ nhập vào người vậy, biến thành vật cách điện với phụ nữ, mấy người bạn tốt nói bóng nói gió, hỏi anh làm sao đột nhiên cải tà quy chính? Anh chỉ là cười một tiếng, không nói câu nào.

Mọi người rồi rít suy đoán, có lẽ là anh bị phụ nữ chọc phiền, đã từng có người phụ nữ bởi vì anh muốn chia tay, uống rượu say chạy đến trước túc xá gào to rống lớn, khó tránh khỏi anh sẽ bắt đầu này sinh suy nghĩ tạm thời nghỉ ngơi lấy lại sức, tin tưởng không được bao lâu, anh lại chứng nào tật nấy, nhưng ai biết, thời gian đã hơn một năm, cho tới bây giờ, bên cạnh anh chưa từng xuất hiện bất kỳ người bạn gái nào nữa, thanh tâm quả dục, giống như thật sự biến thành cha sứ.

"Chuyện này thì có gì phải kinh ngạc, chẳng lẽ tôi không thể có ý với phụ nữ sao?" Sở Cách Phi cảm thấy rất buồn cười, các bạn tốt lên thảo luận chuyện gì, không phải anh không biết, chỉ là lười phải giải thích, quan niệm về số mệnh của nhà họ Sở người ngoài nghe vào trong tai tuyệt đối cực kỳ vô lý.

"Không phải, tôi còn tưởng rằng cậu mắc chứng sợ hãi phụ nữ."

"Anh không biết mắc chứng sợ hãi phụ nữ cũng phải nhìn người yêu sao?"

"Người phụ nữ nào có sức quyến rũ lớn như vậy, có biện pháp chữa khỏi chứng sợ hãi phụ nữ của cậu?"

"Là bạn tốt của vợ Dominic."

"Lý Tĩnh Á sao? Không tệ, dịu dàng mảnh khảnh, người phụ nữ này rất có phong cách, chỉ là, tôi nghe nói hình như cô ấy có bạn trai rồi." Tề Tấn Hạo nghe Hoắc Duyên Lăng đề cập tới quan hệ của Lý Tĩnh Á và em trai nhỏ của anh cũng không cần, nhưng đến nay cũng chưa từng thấy Tề Tấn Nhân mang cô về nhà gặp cha mẹ, cho nên không cách nào xác định đến cùng cô có phải người phụ nữ của em trai nhỏ hay không.

"Tần Tinh Tinh." Eri l/^\&e q=%_úy đ@/#\$ôn

Dùng một chút, trong nháy mắt hai mắt Tề Tấn Hạo phóng to, kích động nhảy lên. "Tần Tinh Tinh? Cậu điên rồi sao?"

Anh không hiểu nhiều lắm, Tần Tinh Tinh có gì không tốt sao?

"Người phụ nữ kia là một núi băng, xa xa đã có thể cảm nhận được khí lạnh của cô ấy, cậu muốn bị cô ấy đông chết sao?"

Trừ khi đầu óc không bình thường, nếu không người đàn ông nào sẽ đi trêu chọc kiểu phụ nữ đó?

"Anh thật không có lòng tin với tôi, ngược lại tôi thật sự rất tự tin có thể khiến cho núi băng hòa tan."

Mặc dù khó có thể tin, nhưng Tề Tấn Hạo không hề dành lòng dạ đi hoài nghi nữa. "Cô ấy khiến cho cậu động lòng sao?"

"Không phải tôi bay tới Đài Loan vì cô ấy rồi sao?"

"Tốt nhất cậu nên chuẩn bị tâm lý, người phụ nữ kia rất khó đối phó đó!"

"Anh yên tâm, tôi chưa bao giờ cho rằng cô ấy là một người phụ nữ rất khó đối phó." Tầm mắt của anh lơ đãng dừng trên gấu Teddy ở trên ghế xoay, nếu như rất dễ dàng gần gũi với cô, anh cũng sẽ không tốn công tốn sức bố trí buổi tối hôm trước khiến bọn họ gặp lại trong tình huống kia.

Tình huống phát triển còn thuận lợi hơn anh dự tính rồi, hai người bọn họ bởi vì mất khống chế lên giường, chuyện này cũng không ở trong kế hoạch của anh, nhưng chuyện xảy ra, hiển nhiên cả ông trời cũng muốn giúp anh, không thể nghi ngờ anh nắm chắc thắng lợi trong tay, cho dù cô rất khó đối phó, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của anh.

Cô không có khả năng, cũng sẽ không dây dưa không rõ với Sở Cách Phi, nhưng mà, vào lúc này lại bị thăm ngò ở trên ghế sofa trong sảnh tiếp khách lầu một của khách sạn biển Tề Hoàng, phiền não lên lầu gặp anh như thế nào, phải đề xuất yêu cầu với anh như thế nào?

Ông trời giống như cố ý làm trái lại với cô, làm sao mẹ già đột nhiên tích cực với chuyện lớn cả đời cô như vậy chứ? Không sai, trước đó vài ngày mẹ già liền bắt đầu lái nhai chuyện lớn cả đời cô, cũng hai mươi tám, còn không kết giao bạn trai, làm mẹ làm sao không có lý do lo lắng, nhưng mà, nào có người giống như bà không nói một tiếng mang theo một xấp ảnh chụp đánh đến phòng làm việc của con gái, còn buộc cô lựa chọn ra ba người từ trong đó?

Thấy trên bàn hội nghị có một xấp ảnh chụp thật dày, không trên trăm tấm, cũng có mấy chục tấm, cô chỉ có thể tròn tròn mắt, chuyện như vậy làm sao có thể xảy ra ở trên người cô?

"Không ngờ chuyện xem mắt này cũng sẽ rơi vào trên đầu cậu." Âu Dương Hi Nhi vui sướng khi người gặp họa nói một câu như vậy ở bên tai cô.

Những lời này giống như đòn cảnh tỉnh, không sai, đùa gì thế, làm sao cô có thể cùng một người đàn ông xa lạ ngồi ở quán cà phê giường mắt nhìn nhau?

Bạn đang đọc truyện *Gặp Lấy Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chương 2.2

"Mẹ, con đã có bạn trai." Cực kỳ tự nhiên lời nói dối liền bật thốt ra, cô cũng không muốn trở thành hàng hóa giảm giá.

"Con có bạn trai?" Hiển nhiên mẹ Tần không tin, trực tiếp chuyển ánh mắt sang hỏi thăm Âu Dương Hi.

Âu Dương Hi Nhi đương nhiên là dùng sức gạt đầu, cô rất thức thời, bạn tốt là phía đối tác của cô, người có quan hệ lợi ích, vào những lúc này đương nhiên là phải đứng ở bên cạnh bạn tốt.

"Con không thể có bạn trai sao?" Thái độ của mẹ già thật là khiến người ta không thoải mái.

"Con chưa từng mang bạn trai về nhà."

"Nếu như mà con mang bạn trai về nhà, hiện tại sợ rằng ngày ngày bị củi gạo dầu muối làm cho sứt đầu mẻ trán."

"Con không cần kiểm soát, đã có bạn trai, hẹn đi cùng ăn bữa cơm, mẹ muốn xem xem ánh mắt của con gái mẹ như thế nào."

Sét đánh ngang tai, cô đã quên nói dối là phải trả giá thật lớn, vào lúc này đi đâu tìm một người bạn trai?

"Charles sẽ không ngại giúp cậu." Đây là đề nghị Âu Dương Hi Nhi cho cô.

"Không được!" Anh đối với cô mà nói còn có lực sát thương hơn bệnh dịch, trốn thật xa cũng không kịp, làm sao có thể đưa anh vào trong âm mưu của cô?

"Tớ nghe A Lăng nói, Charles là tới nơi này nghỉ phép, dự tính ở lại Đài Loan chừng nửa năm, cậu không phải lo lắng không bỏ được anh, huống chi quan hệ của hai người các cậu không tệ, anh ta giả làm người yêu của cậu cũng là thiên kinh địa nghĩa (đạo lý hiển nhiên)."

Không sai, hai người bọn họ đều đã lần qua ở trên giường rồi, để anh giả làm người yêu của cô cũng được tính là danh xứng với thực, như vậy, cùng cô diễn trò xấu liền giao cho anh.

Cũng chỉ là diễn trò, Sở Cách Phi cũng không hẹp hòi đến nỗi từ chối giúp đỡ, nhưng mà, cô căng thẳng như vậy làm gì? Nếu như anh từ chối, cô sẽ cảm thấy khó xử bao nhiêu, nhưng mà nói cô lo lắng anh từ chối, lại giống như không phải vì như vậy, theo cảm giác, nói cô sợ trêu chọc người đàn ông này thì còn tương đối thích hợp hơn.

"Xin chào tiểu thư, có gì cần phục vụ sao?" Quản lý phòng khách khách sạn thân thiết tới hỏi thăm.

Kính ngạc phục hồi tinh thần lại, vội vàng đứng lên, cô dường như ngồi ở nơi này quá lâu, vào lúc này không muốn lên lầu cũng không được.

"Tôi muốn tìm Sở tiên sinh 1902, không biết anh ấy trở về chưa?"

"Xin hỏi tiểu thư họ gì?"

"Tôi họ Tần." D ð 1\$/^^ê q=%_£úý đ¥W()ôn

"Tần tiểu thư xin đợi chốc lát." Quản lý phòng khách xoay người đi tới quầy, Tần Tinh Tinh vội vàng đi theo, nhân viên phục vụ ở phía sau quầy dưới chỉ thị của quản lý phòng khách gọi điện thoại lên lầu hỏi thăm, một lát sau, quản lý phòng khách quay đầu lại cúi người với Tần Tinh Tinh nói: "Sở tiên sinh mời cô lên lầu."

"Cám ơn!" Hít sâu một cái, Tần Tinh Tinh ưỡn ngực đi về phía thang máy, nhưng hai tay cũng không tự giác nắm thành quả đấm, nhìn qua giống như đang đi tiến hành chuyện đàm phán nào đó liên quan đến sống chết.

Vào thang máy lên lầu mười chín, đi tới trước phòng số 1902, Tần Tinh Tinh lại xoay xoay vịn vịn lùi bước, tay phải giờ lên ấn chuông cửa lại rút về, cô thực sự chỉ có thể tìm anh giúp đỡ sao? Cửa phòng đột nhiên mở ra, Sở Cách Phi vừa vặn bắt được động tác nhỏ cắn chặt môi dưới của cô do không ra quyết định cuối cùng được, khóe môi không khỏi đùa giỡn giờ lên. "Cuối cùng em cũng tới."

"Hả?"

"Em không xuất hiện, tôi còn tưởng rằng em không cần con gấu Teddy kia rồi."

Trong nháy mắt, xấu hổ đỏ bừng che kín khuôn mặt đẹp, từ lâu cô đã hoàn toàn quên mất quả sinh nhật, đúng là tính mất bò mới lo làm chuồng, vào lúc này cũng phải nói ra một câu như vậy. "Tôi chính là tới lấy con gấu Teddy kia."

"Ăn tối rồi sao?"

"Tối. Tôi vẫn chưa đói bụng, thật ra thì, tôi còn có một việc muốn tìm anh trao đổi." Cô không chịu nổi việc giấu mọi chuyện ở trong lòng mà không giải quyết, vẫn là nhất cổ tác khí* nói ra thì tốt hơn.

(* Dứt khoát, cố gắng)

"Bụng của tôi rất đói, trước tiên chúng ta đi ăn tối đã." Anh tiện tay khép cửa phòng, đương nhiên nắm tay của cô xuống lầu.

Cô giống như bị điện giật đến cứng lại vậy, một hồi trừng mắt nhìn anh, một hồi trừng mắt nhìn anh đang nắm tay của cô.

Bọn họ vào nhà hàng Tây của khách sạn, lúc này đã qua thời gian dùng cơm, nên cũng được thấp lên, không khí vui vẻ đã rút đi, hơi thở lãng mạn phiêu tán ở trong không khí, Tần Tinh Tinh vốn chỉ muốn gọi một ly thức uống, dưới tình huống này rất khó có tâm trạng dùng cơm, nhưng Sở Cách Phi tự ý gọi tôm hùm giúp cô, hơn nữa kiên trì dân dĩ thực vi thiên*, cho dù có chuyện gì, sau khi dùng cơm xong mới nói.

(* Trích trong câu "Quốc dĩ dân vi bản, dân dĩ thực vi thiên" - Nước lấy dân làm gốc dân coi ăn như trời)

Mặc dù thức ăn ngon trước mặt, thế nhưng bữa ăn này cô thấy một chút mùi vị cũng không có, một lòng một dạ chỉ muốn vội vàng xử lý xong chuyện còn giấu ở trong lòng, không ngờ Tần Tinh Tinh cô cũng có lúc vô cùng khó khăn như vậy!

Cuối cùng sau khi giải quyết xong món điểm tâm ngọt và thức uống, vào lúc này không còn lý do kéo dài tiếp nữa rồi, cô liền thở một hơi trực tiếp đi vào chủ đề: "Tôi muốn nhờ anh làm bạn trai tôi."

Khẽ dựa cơ thể về sau, Sở Cách Phi lười biếng nhìn cô, tuy nhiên nó khiến cho cô lòng dạ rối bời.

"Anh. Không muốn giúp đỡ sao?" Có phải hơi lạnh ở đây quá nhiều hay không? Làm sao cô liên tục phát run chứ?

"Tại sao?"

"Cái gì tại sao?" D ã l-----ê quý đ""ôn

"Em muốn nhờ người khác giúp đỡ, chẳng lẽ không nên đưa ra một lý do sao?"

"Nếu như không có bạn trai, mẹ tôi sẽ ép buộc tôi ăn cơm cùng người đàn ông xa lạ, rốt cuộc anh có muốn giúp đỡ hay không?"

"Tôi không làm đồ giả mạo, chuyên diễn trò như vậy không thích hợp với tôi." Anh nghiêng người ngang nhiên xông qua, trong nháy mắt chuyển bị động làm chủ động khiến cho người ta không nhìn được run rẩy, anh luôn luôn là người nắm giữ, mà không phải bị người ta nắm mũi dẫn đi làm kẻ cùng giả mạo. "Muốn chơi, liền đùa thật."

"Cái gì. Đùa thật cái gì?"

"Anh muốn làm người yêu của em, người yêu thật sự."

Đột nhiên nuốt ngụm nước miếng, cô lắp ba lắp bắp thiếu chút nữa nói không ra lời. "Tôi. Chắc. Rất hài lòng với cuộc sống bây giờ, không thích gây ra phiền toái không cần thiết."

Nguy, anh là phiền toái sao? Có phải đang bày tỏ hay không, anh khiến cho cô cảm thấy rất khó khăn? Đã như vậy, anh rất vui lòng biến thành phiền phức của cô. "Vậy em cho anh một lý do, tại sao anh phải giúp em?"

"." Mặc dù bọn họ lần qua lần lại cả đêm ở trên giường, nhưng nghiêm khắc mà nói, bọn họ cũng không phải là bạn bè, anh không có lý do gì phải giúp cô.

"Anh là người làm ăn, làm chuyện gì cũng giữ vững một nguyên tắc! Trong thế giới này không có bữa ăn nào là miễn phí, chính em lựa chọn thật tốt, nếu như em rất cần anh, thì đồng ý yêu cầu của anh."

Thực tế rất tàn khốc, trước mắt cô quả thật rất cần anh, mẹ già nói muốn thấy bạn trai của cô, có lẽ muốn lờ đi cũng không dễ dàng như vậy. Được rồi, nếu bọn họ đã lần qua ở trên giường, cô sẽ để cho anh thắng cược làm người yêu thật sự, không thể phủ nhận, cô cũng hi vọng lúc cô đơn lạnh lẽo có một người đàn ông ở bên cạnh, chỉ là, cô có quý tắc trò chơi của cô.

"Tôi còn chưa có chuẩn bị tốt vì một người đàn ông mà phá hỏng cuộc sống bây giờ, nếu như anh muốn làm người yêu thật sự, cũng chỉ có thể chấp nhận kiêm chức tình nhân! Khi tôi cần anh, anh xuất hiện là được rồi."

Dưới tình huống này, anh nên vỗ tay bảo hay cho cô, hay là cau mày cười khổ cho mình? Cô chẳng những khó chơi, hơn nữa còn là người phụ nữ có thói quen nắm tình hình trong tay, thật sự là kỳ phùng địch thủ của anh!

Sở Cách Phi đưa tay ra, tỏ ý anh chấp nhận.

Thở phào nhẹ nhõm, Tần Tinh Tinh từ bên trong túi đeo bên hông lấy ra một sấp giấy, trên giấy liệt kê chi chít một đồng lớn thứ, cô đưa tới. "Đây là tư liệu cơ bản của tôi, dành ra chút thời gian xem qua, chuẩn bị đối phó với bất cứ tình huống nào, làm phiền anh cũng chuẩn bị một phần tư liệu cơ bản cho tôi."

Không liếc mắt một cái, anh nhận lấy xấp giấy ngay sau đó liền xé nát, lập tức, kết quả cô ra sức đánh một buổi chiều trong nháy mắt biến thành một đồng rác rưởi.

Anh thấy cô kinh ngạc tròn to hai mắt, tươi cười rạng rỡ, lại ngang ngược mang theo cảm giác tuyên thệ nói: "Anh thích tự mình đào bới."

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiêm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 2.3

Anh thích tự mình đào bới.

Không biết vì sao, những lời này khiến cho cô cảm thấy rất lo lắng, cả đêm trằn trọc, ngủ thiếp đi lại giống như tỉnh, trong đầu lộn xộn một khắc cũng không dừng lại được.

Cô có cảm giác bị anh để mất tới, rõ ràng quy tắc trò chơi là cô đưa ra, nhưng quyền quyết định lại dường như nằm trong tay anh.

Thật buồn cười, tại sao một câu nói của anh có thể khiến cho cô không thể yên lòng chứ? Cô đang sợ cái gì? Chẳng lẽ anh sẽ làm cho thế giới của cô long trời lở đất sao?

Thật ra thì, anh không có đáng sợ như vậy. Ban đêm cô khó ngủ một lần lại một lần an ủi chính mình.

Trở mình một cái, Tần Tinh Tinh đưa tay tìm điện thoại dưới gối đầu, nhấn một cái, tiếp tục đại chiến với Chu công.

Kỳ quái, không phải nhấn tắt đồng hồ báo thức rồi sao? Làm sao lại vẫn không ngừng ầm ỹ? Lim dim mở hai mắt ra, cô lấy điện thoại dưới gối đầu ra đưa đến trước mặt, nhìn một hồi lâu, cuối cùng nhìn rõ, vốn quên đặt đồng hồ báo thức, làm sao có thể nghe tiếng đồng hồ báo thức kêu? Vậy là âm thanh gì? Nhường mảy, đang bị thương suy nghĩ, âm thanh chíp chíp chíp giống như tiếng chim hót lại vang lên, ngớ ra một hồi, rốt cuộc cô cũng hiểu rõ đó là tiếng chuông cửa.

Ngồi dậy, cô chán nản cào tóc một phen, kéo chăn, lung la lung lay đi xuống giường.

Cô thật sự rất mệt mỏi, vào lúc này tính cảnh giác thường ngày không còn sót lại chút gì, thuận tay liền mở cửa ra.

Ngẩn ngơ ba giây đồng hồ, cô dụi dụi hai mắt, không sai, cô nhìn thấy chính là gấu Teddy, nhưng mà ngay sau đó, Sở Cách Phi thay thế vị trí gấu Teddy rơi vào tầm mắt của cô, lại ngẩn ngơ ba giây đồng hồ, cuối cùng cô nhìn rõ rồi! Sở Cách Phi đang ôm gấu Teddy đứng ở bên ngoài nhà cô.

"Chào buổi sáng!" Sở Cách Phi tươi cười rực rỡ đến mức khiến người ta cảm thấy chói mắt.

Trời ạ! Cô thật muốn đập đầu vào tường một cái, tối hôm qua sau khi hai người bàn bạc ổn thỏa "Giao dịch", cô một lòng một dạ vội vàng chạy khỏi khách sạn, hoàn toàn quên gấu Teddy còn đặt ở phòng anh.

"Buổi sáng em rời giường đều hấp dẫn như vậy sao?" Anh tùy tiện quan sát cô, từ đầu đến chân, một chỗ cũng không buông tha.

Cô luôn luôn buộc thành kiểu tóc công chúa vào giờ phút này tùy ý xoa xuống vai, bộ quần áo ngủ hai mảnh màu hồng khiến cho cô trở nên ngọt ngào mềm mại, nhưng mà mẹ người nhất chính là vẻ mặt vẫn còn buồn ngủ, khiến cho cô tăng thêm một phần đáng yêu. Trong nháy mắt đó mặt, cô hận không thể đóng cửa ở trước mặt anh, nhưng mà, chuyện này sẽ chỉ làm cô chật vật hơn. "Anh. Làm sao anh biết tôi ở nơi này?"

"Chuyện anh muốn biết tự nhiên có biện pháp tra được, em không mời anh đi vào trong sao?"

Cô dường như hỏi một vấn đề không cần thiết, anh là bạn tốt của Hoắc Duyên Lăng, chắc hẳn lai lịch của cô, anh đã đào bới không sai biệt lắm rồi.

Căn cứ vào lễ phép, cô nên mời anh đi vào, nhưng mà bây giờ. Khi cô do dự, anh đẹp trai sải bước về phía trước, cô rất tự động nghiêng người sang để cho anh đi vào.

"Anh đặc biệt đưa gấu Teddy tới giúp em."

"Anh gọi điện thoại gọi tôi tới lấy là tốt rồi, tự mình đưa tới làm gì?" Đóng cửa lại, Tần Tinh Tinh không được tự nhiên theo sát anh. Cô không thích cảm giác địa bàn của mình lộ ra ở trước mặt anh, giống như cô cũng không che giấu được nữa vậy.

"Anh muốn xem chỗ ở của em một chút." Sở Cách Phi đặt gấu Teddy ở trên ghế sofa, tiếp theo liền quan sát bốn phía.

Nơi này chỉ có khoảng mười mấy bình (1 bình = 36m²), nhưng mà đối với một cô gái độc thân mà nói thì khá lớn, từ phòng khách là có thể liếc qua thấy ngay phòng ngủ, phòng khách và phòng ngủ do một đồ trang trí ca-rô ngăn chia ra, phòng bếp và phòng tắm bị che ở phía sau tấm thủy tinh được sơn vẽ giống như là tranh vẽ trên tường, phòng tắm và giường đôi được ngăn cách bởi hai tủ đầu giường, phòng bếp lại hướng về phía giường đôi. Cô hiển nhiên là một người coi trọng việc hưởng thụ cuộc sống, trên tủ đầu giường bày đèn xông tinh dầu đồ trang sức, phòng tắm và phòng khách lớn bằng nhau, có một bồn tắm thời thượng, cách xa còn có một gian tắm vòi sen, mà bên cạnh phòng khách có một ban công, trên ban công trồng đầy hoa cỏ cây cối, còn bày bàn tròn ghế dây mây.

"Hiện tại tôi không tiện tiếp đãi anh." Người đàn ông này không khỏi quá tự động tự phát rồi, giống như anh là khách trọ tới nơi này mượn phòng.

"Anh thích chỗ của em."

Nhưng mà, cô lại không thích anh đợi ở đây. "Anh thật sự giống như quên mất một chuyện, anh chỉ là bạn trai kiêm chức tình nhân của tôi, hôm nay là trường hợp đặc biệt, về sau xin không cần không mời mà đến."

Giống như không nghe thấy vậy, anh tự nhiên nói: "Anh giúp em đưa gấu Teddy tới, có phải em nên mời anh ăn sáng hay không?"

"Tôi đều ăn sáng ở phòng làm việc." Mặc dù cô có phòng bếp, nhưng rất ít tổ chức bữa ăn tập thể, cô đối với chuyện như xuống bếp thiếu nhiệt tình nghiêm trọng.

"Anh nhìn thấy xung quanh đây có quán cà phê, chúng ta có thể từ từ ăn sáng ở đó." Anh ngồi trên ghế sofa, anh có thời gian, cô có thể cùng anh đi ra ngoài ăn sáng, cũng có thể cùng anh tiếp tục dây dưa ở chỗ này, tình huống trước mắt rất rõ ràng, cô không có lựa chọn nào khác.

Tần Tinh Tinh đi vào phòng ngủ, từ tủ âm tường lấy quần áo đi ra ngoài ra, nhanh chóng tiến vào phòng tắm rửa mặt thay quần áo.

Khi hai người bọn họ ngồi ở quán cà phê dùng bữa ăn sáng, thần kinh vô cùng căng thẳng của cô thoáng dịu xuống, nhưng người đàn ông ngồi ở đối diện rất thích gây phiền toái cho cô, ngay sau đó lại ném ra một đề tài.

"Hiện tại thời tiết rất tốt, rất thích hợp xuất ngoại đạp thanh, em cùng anh đi khắp nơi ngắm nhìn nhé." Sở Cách Phi thoải mái nhìn trời trong nắng ấm bên ngoài cửa kính.

Trùng hai mắt, người đàn ông này cho rằng thế giới là vòng tròn quay xung quanh anh, tất cả mọi người đều đang nghỉ phép cùng anh sao?

"Có lẽ anh rất rảnh rỗi, nhưng mà hôm nay không phải là chủ nhật, cũng không phải là ngày nghỉ nhà nước quy định, tôi phải đi làm."

"Em xin nghỉ một ngày đi." Anh cực kỳ đúng lý hợp tình, hoàn toàn không cho rằng yêu cầu của mình có gì không đúng.

Chuyện này thật sự rất buồn cười, nhưng cô cười không nổi. "Tôi sẽ không bỏ lại công việc vui vẻ đi chơi."

"Em luôn luôn nghiêm túc như vậy sao? Thỉnh thoảng lười biếng một ngày, phòng làm việc sẽ không suy sụp."

"Phòng làm việc nhỏ của chúng tôi không có biện pháp lười biếng." Sau hai năm rời khỏi đại học bước vào xã hội, cô cùng Hi Nhi, Tiểu Tinh hợp tác mở một phòng làm việc "Thích đẹp", buôn bán quần áo đồ trang sức trên Internet, Hi Nhi phụ trách thiết kế, Tiểu Tinh phụ trách tài vụ, cô phụ trách nhà xưởng và nghiệp vụ, cho đến cuối năm ngoái, Tiểu Tinh vì tham gia vào sự nghiệp diễn xuất của chồng tương lai rời khỏi đội ngũ làm việc của các cô, cho nên bọn họ quyết định thuê sinh viên làm việc ngoài giờ thay thế, nhưng mà dù sao cũng là sinh viên làm việc ngoài giờ, khó tránh khỏi xin phép nghỉ, cô tự nhiên phải tha thứ nhiều một chút.

Nhiều mây lại, đôi mắt ngang ngược còn khiến người khác kinh hoàng khiếp sợ hơn đêm của Sở Cách Phi. "Em rất sợ đơn độc ở chung với anh."

Cô nhẹ nhàng vén tóc ra sau tai, khịt mũi coi thường. "Sao tôi phải sợ đơn độc ở chung với anh?"

"Vậy sẽ không có lý do gì đến thời gian một ngày cũng không muốn cho anh."

"Nhưng. Đây là hai việc khác nhau." Miệng của anh thật lợi hại, rõ ràng là tự ý tùy hứng, nhưng ngay cả cô cũng cảm thấy mọi chuyện thật như vậy. Được rồi, cô quả thật có ý nghĩ trốn tránh anh, có lẽ là cô quá nhạy cảm, luôn có một lúc nào đó sẽ khó chịu cho rằng bị anh cắn nuốt.

"Anh cũng không nhận ra." Dđ #/^^ê quý đ&*(ôn

"Anh nói như thế nào cũng không quan trọng, dù sao tôi sẽ không bỏ lại công việc." Cô cũng không phải là ngu ngốc không có đầu óc, phép khích tướng của anh không có tác dụng đối với cô.

"Hôm nay không được, vậy ngày nghỉ cuối tuần thì có thể chứ?" Anh xoay chuyển quá nhanh, suy nghĩ của cô hoàn toàn không theo kịp tốc độ của anh, làm sao đột nhiên kéo tới ngày nghỉ cuối tuần? "Sẽ không đến ngày nghỉ cuối tuần cũng không có thời gian cho người yêu chứ?"

"Kiểm chức tình nhân." Cô không nhận được uốn nắn anh.

"Kiểm chức tình nhân chẳng lẽ không phải người yêu sao? Ngày nghỉ cuối tuần hẳn không có vấn đề chứ?"

"Chắc. Ngày nghỉ cuối tuần." Cô vốn muốn nói không rảnh, nhưng dưới ánh mắt tràn đầy khiêu khích của anh, không dám phun ra hai chữ kia.

"Chúng ta quyết định như vậy đi, mỗi lần trở lại Đài Loan, luôn là vội vàng tới đi, chưa từng có cơ hội dạo chơi xung quanh thật tốt, khó có được lúc anh có thể từ từ thăm viếng mỗi một góc ở nơi này, em tới làm hướng dẫn viên du lịch cho anh, anh vẫn rất muốn hiểu tại sao mỗi lần cha anh trở về Đài Loan, luôn luôn vui vẻ như vậy."

Nghe vậy, cô càng không có lý do từ chối, được rồi! Cũng chỉ là cùng anh đi xung quanh nhìn xem một chút, anh có thể làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiểm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chương 3

Cô có cảm giác bị mắc mưu, Sở Cách Phi không phải là không thật lòng muốn cô làm hướng dẫn viên du lịch, nhưng mà thời tiết quá nóng, muốn một chút rồi đi, thật buồn cười, ngày hè nắng hè chói chang, lúc nào không nóng chứ? Nếu như anh cảm thấy bên ngoài nóng đến mức giống như lò lửa, dứt khoát ở lại khách sạn là tốt rồi, còn chạy tới chỗ này của cô làm gì? Trừ buổi tối quan tâm chất lượng giấc ngủ, cô rất ít bật điều hòa, cô cũng không tin anh ngồi ở chỗ này thấy rất thoải mái.

Nhìn chằm chằm đáng vẻ lười biếng, nửa nằm nửa ngồi ở trên ghế sofa dành cho hai người của Sở Cách Phi, giống như nơi này là nhà của anh, Tần Tinh Tinh nóng nảy thật sự muốn xông qua hỏi anh: Rất cuộc dự định ở chỗ này làm tổ tới khi nào?

Cô càng ngày càng tin tưởng anh yêu cầu cô làm hướng dẫn viên du lịch, cũng chỉ là thủ đoạn xâm nhập vào cuộc sống của cô.

Mặc dù hôm nay anh không đánh giá xung quanh giống như lần trước, nhưng mà cảm giác bị anh nhìn trộm cũng không có giảm bớt, ở trong mắt cô, mặc dù anh đắm chìm trong thế giới của mình, thật giống như không quan tâm đến mọi việc xung quanh mình, nhưng vẫn giống như một con mãnh hổ tràn đầy nguy hiểm chờ cơ hội hành động, khiến người ta không cách nào tỉnh táo lại. Đối với anh, không phải là cô có thành kiến quá sâu chứ? Cô cảm giác là trên đỉnh đầu, hai bên tai, cái ốt của anh đều có mắt theo dõi người xung quanh, mà giờ phút này tất cả về cô đang mở ra từng chút từng chút một ở trước mặt anh.

Nói tóm lại, anh ở chỗ này lâu thêm một khắc nữa, thì cô phải chịu đựng lo lắng thêm một khắc.

Sở Cách Phi đột nhiên đưa tay lật xem tạp chí kinh tế tài chính đặt ở trên khay trà, cười khanh khách ngẩng đầu nhìn cô. "Em luôn luôn căng thẳng như vậy sao?"

"Tôi Tôi đâu có căng thẳng?"

"Vậy thì ngồi xuống, không cần đi tới đi lui ở đó, cẩn thận mài sáng bóng hết gạch sứ." Cô càng không được tự nhiên, anh lại càng vui vẻ, chuyện này chứng tỏ lực ảnh hưởng của anh với cô lớn đến chừng nào.

Lúc này mới ý thức được mình không tự chủ đi qua đi lại quanh phòng khách nhỏ hẹp, Tần Tinh Tinh cứng ngắt khẽ động khóe môi cười một tiếng, nhắm mắt nói: "Tôi đang suy nghĩ một chuyện."

"Suy nghĩ chuyện gì?"

"Anh không cần phải biết là chuyện gì."

Buông tiếng thở dài, anh tỏ vẻ cực kỳ hao tâm tổn trí mà nói: "Anh chỉ là muốn cho em ý kiến hoặc là giúp đỡ, khiến em bình tĩnh lại, em không cần phải như con nhím, đừng quên, chúng ta là người yêu, cũng không phải kẻ thù."

Xem thế này cũng không biện pháp cải lại rồi, không sai, nếu như cô luôn tràn đầy địch ý với anh, có lẽ người khác sẽ cho rằng giữa bọn họ có thù sâu hận lớn gì đó.

"Hiện tại, hẳn là em có thể ngồi xuống rồi."

Cô ngồi xuống rồi, nhưng mà anh lại đứng lên, đi tới trước đồ trang trí duy nhất bên trong nhà! Đó là bình hoa không sai biệt lắm cao cỡ nửa người, đặt ở bên cạnh tủ TV, hoa văn màu phía trên là một nhóm cung nữ đáng vẻ thướt tha mềm mại, anh vừa chuyển động, thần kinh cô mới vừa cố gắng buông lỏng lại căng thẳng, có phải người đàn ông này cố ý làm ngược lại với cô hay không?

"Em thích đồ có màu sắc tươi đẹp."

"Chuyện này thì có gì không đúng sao?"

"Không có, anh còn tưởng rằng em thích hệ màu trắng đen hơn." Anh quay đầu lại nhìn quần áo thể thao trên người cô, viền màu trắng bên trên nền màu đen, trừ lần trước ngoài ý muốn nhìn thấy đồ ngủ màu hồng, mỗi một lần cô xuất hiện ở trước mặt anh đều mặc quần áo màu đen và màu trắng là chủ yếu.

Cô nhẹ nhàng vén sợi tóc bên tai về phía sau, ra vẻ thoải mái nói: "Tôi không có đặc biệt thích màu sắc nào, mua đồ đơn thuần là xem có phù hợp hay không." Cô đã sớm quên từ khi nào quần áo trong tủ treo quần áo lại biến thành thể giới hệ màu trắng đen, có lẽ là màu sắc rực rỡ sẽ làm cho cô có hương vị phụ nữ, có lẽ là trắng đen có vẻ thích hợp nguy trang chính mình, trong lúc vô tình, chọn mua quần áo không phải đen chính là trắng.

"Anh lại cảm thấy màu sắc rực rỡ thích hợp với em hơn, ví dụ như là màu hồng đào, màu thủy lam."

Đột nhiên tên này nói tới đề tài này làm gì? Cô ghét cảm giác này, cảm giác anh đang mưu tính xé vỏ ngoài cứng rắn của cô ra, đào những thứ đang núp ở sâu trong trong lòng của cô ra.

Ánh mắt không được tự nhiên đảo tới đảo lui, cô lại không tự chủ đưa tay sờ tóc, vừa vận liếc thấy đồng hồ báo thức trên tủ TV chỉ mười một giờ rưỡi, cô giống như người sắp chết đuối bất được ván tập bơi, kích động nhảy dựng lên. "Tôi đã đói bụng, chúng ta đi ăn trưa thôi."

Có vẻ đắm chiêu cười một tiếng, Sở Cách Phi hỏi: "Trong tủ lạnh của em có nguyên liệu nấu ăn sao?"

"Không có, tôi hiếm khi có thời gian tổ chức bữa ăn tập thể, bình thường thức ăn đặt trong tủ lạnh cũng sẽ trở thành đồ thừa, quá lãng phí."

"Vậy chúng ta đi siêu thị mua đồ trở về nấu ăn đi."

"Tôi Bản thân tôi ở nơi như phòng bếp có chút chân tay vụng về, nếu như anh không muốn bị đau bụng, tôi khuyên anh bỏ ý định này đi." Cô chưa bao giờ cho rằng phụ nữ nhất định phải vào bếp, mỗi người đều có sở trường của mình, nhưng tại sao ở trước mặt anh, cô cảm thấy rất ngượng ngùng, rất xấu hổ?

"Không sao, chuyện này cứ để anh lo." Hà? Mặt cô ngơ ra nhìn anh, hiển nhiên không hiểu ý của anh, chỉ là, hình như anh không có hứng thú giải thích, đi tới nắm tay của cô liền đi ra ngoài, trước khi rời đi, cô chỉ kịp cầm lấy túi đeo chéo vai đặt ở trên tủ TV rồi đi.

Bọn họ đi tới siêu thị ở gần đó, mặc dù Tần Tinh Tinh rất ít xuống bếp, nhưng mỗi tháng ít nhất cũng phải đến một hai chuyến, nhưng mà cho dù tới mấy lần, cô vẫn không rõ lắm đông tây nam bắc ở chỗ này, cô là kiểu người đi dạo tới chỗ nào, thấy có đồ cần thiết liền lấy đi.

Về phần Sở Cách Phi, đương nhiên là lần đầu tiên anh bước vào nơi này, nhưng khi nhìn nhìn kệ trưng hàng, giống như là bà chủ nhà thường xuyên ra vào nơi này vậy.

Có thể tưởng tượng, Tần Tinh Tinh từ đầu tới đuôi, luôn giống như người hầu nhỏ vậy, chỉ có lúc nào Sở Cách Phi hỏi cô có muốn ăn gì đó hay không, mới có thể gật đầu hoặc lắc đầu bày tỏ ý kiến, chẳng qua cho đến khi Sở Cách Phi lưu loát ở phòng bếp của cô bận rộn chuẩn bị bữa trưa, cô mới gạt mình ghen hờn nhìn trần trời.

"Em có thể giúp anh chuẩn bị hai đĩa đựng sa lát, hai chén canh và hai đĩa lớn sao?"

Kính ngạc gật đầu một cái, cô chuẩn bị ổn thỏa bàn ăn anh muốn, rốt cuộc nói ra: "Anh biết nấu ăn?"

"Không phải là bây giờ anh đang làm sao?"

Anh buồn cười nhún nhún mày với cô. Đúng vậy, sao phản ứng của cô giống kẻ ngốc như vậy? Cô đã ngửi được mùi thơm của súp hải sản với nấm và bắp, còn có salad trái cây màu sắc rực rỡ cũng đã hoàn thành, rưới sốt lên salad, liền có thể thỏa mãn thói thèm ăn ngon của cô. Mặc dù không xác định đồ ăn anh làm có hương vị như thế nào, nhưng mà dùng mắt cho điểm, cô đã cảm thấy là món ăn ngon không phải cấp độ 100%. Cũng là 90%.

"Em không phải lo lắng, anh sẽ không hại em bị đau bụng." Anh đùa giỡn nói.

"Nếu như anh hại tôi đau bụng, tôi sẽ không bỏ qua cho anh." Cô cũng sẽ không thừa nhận mình đã động lòng.

Hơi dừng lại, Sở Cách Phi nói một câu hai nghĩa: "Em muốn anh phụ trách với em cũng không thành vấn đề."

Tim đập nhanh hơn, Tần Tinh Tinh cố giữ bình tĩnh làm bộ giải thích sai ý của anh. "Anh đương nhiên phải phụ trách tiền thuốc men."

"Lần đầu tiên anh gặp được người phụ nữ không tham lam giống như em vậy, trừ tiền bạc, em cũng không muốn xin gì sao?"

Né tránh ánh mắt càng ngày càng sắc bén của anh, cô đột nhiên oa oa kêu to lên, đồng thời xoay người rời khỏi phòng bếp. "Động tác của anh nhanh lên một chút, tôi sắp đói bụng rồi, tôi đi bày bộ đồ ăn* trước."

(* Dụng cụ dùng khi ăn như chén, đĩa, nĩa, muỗng)

Mang bữa trưa lên bày trên bàn trà phòng khách, hai người trải đệm ở trên sàn nhà, ngồi xuống, Tần Tinh Tinh không nhận được tò mò hỏi: "Làm sao anh biết xuống bếp?"

Thành thật mà nói, chuyện này chênh lệch với hình tượng của anh rất nhiều, anh phải là kiểu đàn ông cực kỳ đàn ông, quân tử tránh xa nhà bếp, cô thật sự rất khó tưởng tượng anh biến phòng bếp thành khu vui chơi, chỉ vung tay lên, là có thể giống như phù thủy biến ra từng món ngon. Mặc dù mới vừa tận mắt nhìn thấy bộ dạng đầu bếp của anh, vẫn rất khó tin anh có hứng thú ở phương diện này.

"Có lẽ là di truyền, cha anh thích xuống bếp, ông chính là dựa vào phương diện này mới có thể bắt được trái tim của mẹ anh."

Văn hóa thức ăn nhanh trên thế giới rất khó thỏa mãn dạ dày người phương Đông, cuộc sống ở nước Mỹ, cha nhiệt tình yêu thích thức ăn ngon không thể làm gì khác hơn là tự mình xuống bếp nghiên cứu sách dạy nấu ăn, anh chưa tới ba tuổi, liền chủ động vào phòng bếp làm người hầu nhỏ cho cha.

"Vẫn là lần đầu tiên tôi nghe được có đàn ông dựa vào tài nấu nướng bắt trái tim của phụ nữ lại."

"Cần thận dạ dày của em bị anh thu mua đó!"

"Tôi chính là rất kén chọn." Mẹ cô tin chắc muốn nắm chắc trái tim một người đàn ông, trước phải bắt được dạ dày đối phương, tiện biến con gái thành chuột bạch giúp đỡ ăn thử, lâu ngày, miệng bị nuôi đến kén chọn, nhưng dường như mẹ vẫn không có bắt được trái tim của cha, chuyện kia chứng thực, quả nhiên trên đời không có đạo lý nào luôn chính xác.

"Vậy bây giờ xin mời em nếm thử một ngụm xem sao, anh rất vui lòng tiếp nhận góp ý." Cầm nĩa lên, Tần Tinh Tinh cuộn một ít mỳ Ý sốt bơ lên, chậm rãi đưa vào trong miệng, trong nháy mắt vị bơ thơm nồng tỏa ra ở trong miệng, chỉ bằng một ngụm này, cô đã không thể bắt bẻ tài nấu nướng của anh rồi. "Có hài lòng với mùi vị không?" Anh tràn đầy mong đợi nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chương 3.2

Hắng giọng một cái, cô không tình nguyện thì thầm một tiếng cũng không tệ lắm, liền vội vàng nói sang chuyện khác: "Khi nào thì anh mới chịu đi xem xung quanh?"

"Anh phát hiện tính tình của em rất nóng vội, không thể đi chậm lại sao?"

"Tôi chính là không thích kéo dài dây dưa, không phải là mỗi ngày nghỉ cuối tuần tôi đều có thể dẫn anh du sơn ngoạn thủy."

"Thật sao?" Khóe môi anh thoáng hiện một nụ cười sâu xa khó hiểu, khiến người khác nhìn thấy thình lình lạnh lùng mình.

"Sau khi ăn cơm no chúng ta có thể ra ngoài."

Mặc dù bên trong nhà chỉ có quạt máy thổi gió mát sáng khoải, cô lại liên tục phát run, cô có một linh cảm xấu, linh cảm đặc biệt xấu!

Thường nói giác quan thứ sáu của phụ nữ rất nhạy, quả nhiên linh cảm của cô ứng nghiệm, sự thật chứng minh, mỗi ngày nghỉ cuối tuần cô đều cực kỳ rảnh rỗi, cùng anh lên núi Dương Minh pha trà ngâm nước nóng hít thở không khí mới mẻ, cùng anh đi sông Đạm Thủy chạy xe đạp, cùng anh đi công viên rừng rậm Đại An phơi nắng, cùng anh đến đập chứa nước Thạch Môn ăn cá sống, cùng anh đi Bích hồ đập vịt, cùng anh đi công ty bách hóa mua quần áo.

Thôi, cô chịu thiệt thòi, bằng lòng xem anh là người yêu kiêm chức tình nhân của cô, cô báo đáp anh thật tốt, nhưng mà, tại sao hôm nay không phải ngày nghỉ cuối tuần, thế nhưng anh lại chạy tới ấn chuông cửa của cô?

"Anh tới nơi này làm gì?" Tần Tinh Tinh rất muốn bảo chính mình bình tĩnh hoà nhã, nhưng mà thật sự rất khó.

Sở Cách Phi yếu ớt dựa vào vách tường cạnh cửa. "Hình như anh ngã bệnh, em dẫn anh đi gặp bác sĩ đi."

Thấy anh yếu ớt, không còn tư thế oai hùng ngang ngược thường ngày, giống như thật sự ngã bệnh, cô không khỏi cảm thấy không đành lòng, nhưng suy nghĩ vừa chuyển, lại cảm thấy rất buồn cười!

"Sao anh không tự mình đi gặp bác sĩ?" Đã có sức lực tới nơi này của cô, chẳng lẽ không có sức lực đi bệnh viện sao?

"Anh không quen với nơi này, anh không biết bác sĩ nào tương đối tốt."

"Anh sẽ không ngay cả cảm vật cũng muốn tìm bác sĩ nổi tiếng chứ?"

"Không phải anh muốn tìm bác sĩ nổi tiếng, nhưng mà tìm sai bác sĩ, cảm vật cũng sẽ thành phiền toái lớn."

Nói như vậy cũng đúng, ngừng lại lúc cô bị cảm mạo cũng thà rằng chạy thêm một đoạn đường tìm bác sĩ mình tin được, mà không phải xem bệnh ở phòng khám bệnh gần đây sao?

"Tôi bận công việc, không tiện cùng anh đi gặp bác sĩ, tôi cho anh danh thiếp phòng khám bệnh nội nhi khoa bình thường hay xem bệnh vậy."

"Anh cũng đã ngã bệnh, em còn so đo với anh hôm nay không phải là ngày nghỉ cuối tuần sao?" Sở Cách Phi không quan tâm đứng thẳng, sau đó dựa vào trên tường ngồi xuống. "Nếu như em kiên quyết ngày nghỉ cuối tuần mới có thời gian theo anh, anh có thể ở chỗ này chờ đến rạng sáng lại ấn chuông cửa."

Cô kinh ngạc tròn to hai mắt. "Anh đừng làm loạn." Diễn đàn l234ee quý đ899oon

"Em đặt công việc ở trên anh, anh chỉ có thể phối hợp với em, anh liền ở chỗ này chờ đến mười hai giờ rạng sáng." Giọng điệu bất đắc dĩ hợp với tính thần không tốt của anh, khiến người ta nhìn mà sinh lòng áy náy.

Mặc dù rất muốn hạ quyết tâm, nhưng lại không có biện pháp thờ ơ, cô lại chịu thiệt thòi một lần nữa.

"Anh muốn cảm vật biến thành cảm cúm sao? Đã như vậy rồi, tôi đi gặp bác sĩ với anh." Tần Tinh Tinh xoay người vào trong nhà cầm túi đeo vai, vì vậy không có nhìn thấy trong mắt Sở Cách Phi lóe lên sự xảo quyết.

Sở Cách Phi lười biếng đứng lên, người phụ nữ này bề ngoài lạnh lùng kín kẽ, trong lòng lại yếu ớt ngây thơ, giống như một đứa bé, làm lòng người đau,

nhưng cũng là điểm công kích tốt nhất để anh xâm nhập vào thế giới của cô.

Sau đó, Tần Tinh Tinh dẫn anh đi tới phòng khám bệnh thường ngày xem bệnh, sau khi đo nhiệt độ ở tai, y tá nói anh có hơi phát sốt, sau khi bác sĩ khám bệnh nói anh chỉ hơi bị cảm cúm, uống nhiều nước, nghỉ ngơi nhiều là được rồi. Sau khi khám bệnh xong, Tần Tinh Tinh cho rằng mình đã hết lòng quan tâm giúp đỡ Sở Cách Phi, thậm chí cô không cần anh lái xe đưa cô trở về, nhưng Sở Cách Phi cố ý đưa cô về nhà, kế tiếp thuận nước đẩy thuyền lại không chịu đi.

"Không phải em lo lắng nửa đêm anh nóng sốt sao?"

Được rồi, cô thừa nhận để cho anh một mình ở trong khách sạn quả thật khiến cho người ta lo lắng, cho dù nói thế nào, bây giờ bọn họ là quan hệ người yêu, dưới tình huống này, cô không chăm sóc anh, còn tính toán chi li với anh, xác thực không còn gì để nói.

Nhưng hôm sau sau khi ngủ đến gần buổi trưa mới rời giường, nhiệt độ cơ thể của anh bình thường, vẻ mặt sáng láng ngang ngược cũng trở lại rồi, cô còn đặc biệt ra ngoài mua bữa trưa phong phú dinh dưỡng trở lại phục vụ ngũ tạng của anh, tại sao anh vẫn không chịu đi?

"Anh tính toán ở lại chỗ này đến khi nào?" Cô cực kỳ khách sáo hỏi thăm, để tránh nói cô ức hiếp người bệnh.

"Hôm nay là chủ nhật."

"Tôi còn có công việc." Trên cơ bản buôn bán trên Internet không có ngày nghỉ cuối tuần, nhưng các cô thà rằng buôn bán ít hơn, cũng không muốn khiến cho mình giống như người máy, dù sao buôn bán trên Internet ở nhà cũng có thể xử lý, họ liền giống như người bình thường một tuần nghỉ ngơi hai ngày.

"Anh là bệnh nhân, em không thể nhân từ với anh một chút sao?" Ánh mắt của anh lộ vẻ lên án, chỉ là, hiển nhiên điều này không có cách nào thắng được lòng thông cảm của cô, bởi vì vào giờ phút này anh không phải là bệnh nhân yếu ớt.

"Có vẻ anh đã quên, tối ngày hôm qua tôi chăm sóc anh cả đêm." Tầng giường của cô cho anh còn chưa tính, cô gần như cả đêm không có nhắm mắt, thỉnh thoảng kiểm tra nhiệt độ cơ thể của anh, thấy anh chảy mồ hôi, còn phải dùng khăn lông lau giúp anh, cô cũng chưa từng chu đáo với người nào như vậy, chăm sóc từng li từng tí.

Mỗi lần ngã bệnh, anh luôn luôn ngủ rất không yên, mẹ thường nói khi anh ngã bệnh luôn nói mớ, riu ra riu rít liên tục cả đêm, nhưng tối hôm qua anh ngủ rất ngon, anh biết là bởi vì có cô bên cạnh, nửa đêm tỉnh lại nhìn thấy cô, anh sẽ cảm thấy rất an tâm, rất ấm áp.

Nghiêng người dựa vào cô, âm thanh của Sở Cách Phi dịu dàng giống như làn gió mát mùa xuân. "Lúc cơ thể em khó chịu, anh cũng sẽ canh giữ ở bên cạnh em chăm sóc em, cho dù mấy ngày mấy đêm, anh cũng sẽ không oán trách."

Cơ thể khẽ run lên, Tần Tinh Tinh lòng dạ rối bời dòi mòng kể cả đêm ra mấy tác, tại sao vài ba lời của anh là có thể dễ dàng quấy nhiễu lòng của cô chứ? Chẳng lẽ là bởi vì hai người bọn họ đã từng trần trụi tiếp xúc với nhau sao?

Cô rất muốn tự nói với mình, chính là như vậy, nhưng mà, rồi lại không có biện pháp hoàn toàn thuyết phục mình.

Nếu nói giữa bọn họ chỉ là ràng buộc về thể xác, cô liền hưởng thụ thật tốt việc đi chơi với người yêu kiêm chức tình nhân như anh, khi anh rời đi, bọn họ liền kết thúc, không có gì đáng ngại, cũng không có trách nhiệm với nhau, nhưng nghĩ đến cuối cùng có một ngày anh rời đi, trong đầu lại có âm thanh nói cho cô biết, nếu như để mặc cho chính mình hưởng thụ việc đi chơi với anh, cô sợ rằng sẽ rơi vào trong lưới tình của anh, cả đời đều phải lo lắng cho anh. Đối với anh, lòng tham của cô rối loạn, nghĩ muốn giả vờ không để ý đến gần, rồi lại không tự chủ muốn chạy trốn. Có lẽ trái tim của cô còn rõ ràng hơn đầu óc của cô, anh đối với cô cũng không phải là ràng buộc về thể xác, mà là có một ma lực đang kích động trái tim của cô, mê hoặc lý trí của cô, bất tri bất giác, liền muốn rơi vào trong bẫy của anh,

"Cám ơn ý tốt của anh, tôi biết tự chăm sóc chính mình, còn nữa, tôi thấy anh mạnh khỏe không sai biệt lắm rồi, cũng không cần tiếp tục ở lại chỗ này của tôi dưỡng bệnh."

"Em thật sự không lo lắng trên đường anh lái xe trở về khách sạn, đầu choáng váng liền xảy ra chuyện ngoài ý muốn sao?"

"Anh quá khoa trương rồi." Eri d ã lê quý đôn ngôn tình

"Cơ thể con người khó chịu, khó tránh khỏi sẽ không tỉnh táo, không nhìn thấy đèn xanh chuyển thành đèn đỏ, không kịp phanh xe, chuyện ngoài ý muốn liền xảy ra, chuyện này hoàn toàn là sự thật, làm sao có thể quá khoa trương?"

Cho dù là ai cũng sẽ nói anh cường từ đoạt lý, nhưng cô tự biết tài ăn nói không phải là đối thủ của anh, kết quả cuối cùng khó thoát khỏi ba chữ kia: "Cô chịu thua", vậy cần gì phải lãng phí nước miếng chứ? Chỉ là, thật sự rất không cam lòng, tại sao cô lại bị người này ăn đến gạt gao? Được rồi, cô nhượng bộ, nhưng anh cũng đừng nghĩ được như ý nguyện! Nhếch môi cười, cô tỏ vẻ rất bất đắc dĩ mà nói: "Như vậy đi, tôi lái xe giúp anh, tôi bảo đảm đưa anh về khách sạn an toàn." Dừng một chút, Sở Cách Phi chợt cười to ra tiếng, tiếng cười giống như từ trong lồng ngực phát ra, đến cả vai cũng rung dờ dỗi.

"Anh cười cái gì?" Cô không vui bĩu môi.

Lắc đầu một cái, anh nhìn ánh mắt của cô chuyển thành nặng nề, chưa bao giờ gặp qua người phụ nữ nào khó chơi hơn cô, nhưng không ngờ cùng cô đầu qua đầu lại lại gặp chuyện vui vẻ như vậy.

"Không có chuyện gì làm sao cười đến khoa trương như vậy?" Cô mới không tin.

"Bởi vì vui về thôi." Anh ngất mũi của cô, thấy cô chán nản trừng mắt, anh cười khanh khách ra về lễ độ chấp tay nói: "Vậy làm phiền em hộ tổng bệnh nhân anh đây trở về khách sạn."

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chương 3.3

Cô tính toán hết rồi, đưa anh đến cửa khách sạn liền trực tiếp bắt xe taxi về nhà, nhưng anh kiên trì phải đưa đến phòng, còn phải xác định anh bình yên nằm ở trên giường, nghe thử xem, nói như vậy, không phải nói rõ anh mang lòng gây rối sao?

"Em không cần phải dùng ánh mắt đề phòng đó nhìn anh, hiện tại cơ thể anh vẫn còn rất yếu ớt, không có sức lực nảy sinh thú tính, ngược lại em muốn làm gì với anh, anh chỉ có thể mặc cho em làm thịt thôi." Một luồng hơi lạnh từ trong khách sạn thổi ra ngoài, Sở Cách Phi đột nhiên hắt xì, giống như đang chứng minh vào giờ phút này anh yếu ớt bao nhiêu.

Khỏe môi Tần Tinh Tinh co rúm một chút, anh nói những lời nói này cũng không soi gương một chút, nhìn cơ thể cao lớn rắn rỏi của anh, nếu như không phải là tuyển thủ đô vật mạnh mẽ của Nhật Bản, làm gì có bản lĩnh áp đảo anh?

"Em sẽ không kiềm chế được đẩy anh ngã lên trên giường chứ?"

"Thật buồn cười!" Cô xì mũi coi thường, cũng không khỏi đỏ mặt.

"Vậy em đang sợ cái gì?" Diễn đàn 1% € q1Wúy đơn

Chuyện này cực kỳ rõ ràng cho thấy anh đang khiêu khích, mặc dù cô tự nhận là không phải kiểu người ngây thơ, dễ dàng bị người khác mê hoặc, nhưng lúc này vẫn không nhận được tiếp nhận khiêu chiến. "Con người của tôi nói lời giữ lời, sẽ hộ tổng anh an toàn về phòng."

"Vậy thì đi vào thôi." Sở Cách Phi xoay người đi vào khách sạn, tới trước quầy lấy chiếc chìa khóa phòng, bởi vì quầy nhận được mấy thông báo lời nhắn điện thoại từ nước ngoài, sau khi anh hỏi rõ từng cái, xoay người lại chuẩn bị lên lầu với Tần Tinh Tinh, lại thấy cô như người gỗ đứng thẳng bất động trong đại sảnh, ánh mắt liên tục nhìn chằm chằm về hướng thang máy.

"Làm sao vậy?" Sở Cách Phi đi nhanh đến bên người cô. Tần Tinh Tinh không tự chủ nắm chặt quả đấm, cô biết hết nhìn đông tới nhìn tây là thói quen xấu, hơn nữa thường xuyên nhìn thấy cảnh tượng mình không muốn nhìn thấy, nhưng quen rồi không sửa được, thích quan sát cảnh vật ở xung quanh người mình, chuyện này đã biến thành bản năng của cô rồi.

"Người đàn ông kia là ai?" Sở Cách Phi theo tầm mắt của cô nhìn thấy một người đàn ông trung niên vô cùng đẹp trai thân sĩ, ông ôm lấy một cô gái xấp xỉ hai mươi tuổi ở bên cạnh, hai người thân mật cười toe toét, cho đến khi ông phát hiện Tần Tinh Tinh đang mở to hai mắt nhìn ông chằm chằm.

Người đàn ông trung niên giật mình, nụ cười trên mặt cứng lại, bước chân cũng dừng lại.

"Tôi muốn ra bờ biển đi dạo, anh muốn đi không?" Tần Tinh Tinh hoàn toàn không quan tâm Sở Cách Phi đuổi theo kịp hay không, cô vội vàng xoay người đi ra khỏi khách sạn.

Đến cơ hội để Sở Cách Phi mở lời hỏi cũng không có, không thể làm gì khác hơn là bước nhanh đuổi theo.

Tần Tinh Tinh không ngừng đi về phía trước, giống như phía sau có yêu ma quỷ quái gì đó đang đuổi theo cô, Sở Cách Phi thật cẩn thận đi theo ở phía sau, có mấy lần, Tần Tinh Tinh thiếu chút nữa té ngã, anh lập tức tiến lên kéo tay của cô, nhưng cô lập tức hất anh ra, tiếp tục đi về phía trước.

Anh rất lo lắng, muốn hỏi cô xảy ra chuyện gì, nhưng mà bây giờ không phải lúc để thỏa mãn lòng hiếu kỳ, bảo vệ cô, đừng để cho cô bị tổn thương, đây mới là nhiệm vụ duy nhất vào giờ phút này. Thấy cô rút cuộc cũng dừng bước lại, yếu ớt ngồi chồm hổm xuống trên bờ biển, anh cũng đi đến ngồi xuống ở bên cạnh. Hồi lâu, bọn họ chỉ lẳng lặng đón gió biển, nhìn mặt trời chậm rãi lặn xuống phía tây, tóe về chân trời đỏ rực dần dần phai nhạt xuống thành một màu vàng óng ánh, đẹp không sao tả xiết, nhưng mà Tần Tinh Tinh vẫn không nhúc nhích một chút nào, cho đến khi truyền tới âm thanh ho sặc sụa của Sở Cách Phi, cô rút cuộc có phản ứng.

"Người ngã bệnh ngồi ở chỗ này hóng gió làm gì?" Cô quay đầu trừng mắt.

"Em kêu anh tới bờ biển đi dạo với em mà." Thật là quá vô tội. Eri d ã lê quý đơn

"Tôi kêu anh tới. Anh liền tới, tôi kêu anh đi nhảy xuống biển, anh đi không?"

Vừa ra sức khụ một hồi, anh không nhanh không chậm nói: "Vấn đề này không được thành lập, anh không có biện pháp trả lời."

"Hiện tại tôi muốn anh đi nhảy xuống biển, vấn đề này được thành lập, anh nói thế nào?"

"Anh thừa nhận anh không làm được, nếu như đi nhảy xuống biển, anh liền không có biện pháp bảo vệ em."

Cô vốn muốn đùa giỡn anh một chút, cô thấy rất may mắn đầu óc của anh không có bị hư, nhưng câu nói sau cùng của anh làm trái tim cô rối loạn.

Người đàn ông chỉ thích nói lời ngon tiếng ngọt, cô không cần quá tin tưởng, nhưng mà, nhưng bộ dạng của anh không giống kiểu người giỏi về lời ngon tiếng ngọt, cô không có biện pháp thờ ơ đối với lời nói của anh. Cô không phải là người phụ nữ không có thần kinh, ngay từ lúc ở Las Vegas, cô liền cảm nhận được khát vọng của anh đối với cô, không nghĩ tới là hơn một năm sau lại gặp lại lần nữa, phần khát vọng này lại nóng bỏng hơn, chính vì vậy, cô càng muốn chạy trốn khỏi anh, bởi vì cô không có tự tin có thể kháng cự lại anh.

Thấy cảm xúc của cô khôi phục không ít, anh nhân cơ hội nói: "Nếu như em lo lắng cho anh, hãy cùng anh trở về khách sạn, đừng ngồi ở chỗ này hóng gió." Mặc dù là trời rất nóng, gió biển vẫn rất mạnh, lộ ra chút lạnh lẽo, thổi lâu khiến người ta không chịu nổi.

"Sao tôi phải lo lắng cho anh? Cơ thể là của anh, anh thích chà đạp, tôi cũng không có biện pháp."

"Anh biết rồi, nếu như anh bất tỉnh, liền làm phiền em gọi xe cứu thương."

"Anh." Người đàn ông này hoàn toàn ăn hết cô rồi!

"Mặc dù anh rất lạnh, rất muốn trực tiếp nằm xuống ngủ, nhưng anh sẽ không để một mình em ở chỗ này, trước tiên em vẫn nên cùng anh trở về khách sạn đi."

Đối với anh, cô chính là không hạ được quyết tâm, không tiếng động thờ dài, cô vẫn nghe theo ý của anh, ít nhất trước tiên đưa anh về khách sạn, kế tiếp muốn đi nơi nào, cô sẽ không có gánh nặng. Bước trên con đường trở về khách sạn, Sở Cách Phi thoải mái trêu ghẹo, "Anh chưa bao giờ biết rằng mình khỏe mạnh đến mức có năng lực đi bộ, trở lại khách sạn, chân của anh có thể nổi bọng nước hay không?"

"Cậu ấm!" Tần Tinh Tinh thưởng cho anh một cái liếc mắt.

"Anh thừa nhận anh là cậu ấm, chuyện này cũng không phải là lỗi của anh, anh không có biện pháp lựa chọn xuất thân của chính mình."

"Đúng vậy, nếu như có thể lựa chọn cha mẹ của mình, trên thế giới cũng không có vấn đề về thân thể." Cô khó nén phiền muộn trong lòng, ở trong mắt người ngoài, xuất thân của cô làm người ta hâm mộ, cha là ông trùm bất động sản, cô lại là hòn ngọc quý duy nhất trên tay cha mẹ, từ nhỏ được nâng ở trong lòng bàn tay mà lớn lên, không cần vì cuộc sống mà lo lắng phiền não, cô cũng cảm thấy mạng mình thật quá tốt.

Nhưng mà, cũng chỉ là tưởng tượng, tình huống thật sự cũng không thể nói với người ngoài, thật ra thì quan hệ của cha mẹ đã sớm tồn tại trên danh nghĩa, nói cả gia đình đã tan nát cũng không sai.

"Cho dù cha mẹ do chính em lựa chọn, vấn đề thân thể vẫn tồn tại, mỗi người đều có giá trị quan của mình, xung đột giữa người với người lúc nào cũng tồn tại, sự khác biệt là ở hóa giải như thế nào."

"Không sai, vấn đề lớn nhất ở con người là sự sáng suốt, nhưng tôi không phải là một người sáng suốt." Cho nên khi đối mặt với vấn đề cô luôn luôn có thói quen trốn tránh, một mình chuyển ra ngoài ở, giống như không nhìn thấy ân oán giữa cha mẹ, là có thể làm bộ chuyện gì cũng không có xảy ra. Lần nữa trở lại khách sạn, sau khi nhìn Sở Cách Phi đi vào phòng, Tần Tinh Tinh theo lý mà nói là có thể về nhà, nhưng có lẽ là một môi uể oải, cô không tự chủ cùng theo anh đi vào phòng, tiếp theo yếu ớt suy sụp ngồi trên ghế sofa.

"Em muốn uống một ly không?" Sở Cách Phi đi tới quầy rượu nhỏ rót hai ly rượu đỏ, khi anh quay đầu lại chuẩn bị đưa rượu cho Tần Tinh Tinh. Lại thấy ánh mắt cô tràn đầy đề phòng, không khỏi cười khổ nói: "Anh không có ý đồ bất lương, chẳng qua là cảm thấy khi trong lòng buồn bực, uống ly rượu cũng không tệ lắm."

"Trong lòng tôi không có buồn bực."

"Em không muốn uống thì thôi." Anh không thấy sao cả nhún nhún vai, đang muốn nâng ly đặt lại trên quầy rượu nhỏ, đột nhiên cô lại vờn tay.

"Cho tôi." Diễn đàn 1577ee quý 670on

"Không sợ?" Anh trêu chọc nhún mày.

"Rắc rối!" Nhận lấy ly rượu, cô làm một hơi, sau đó lại muốn một ly, lại làm một hơi. Cô giống như uống đến nghiện vậy, một ly tiếp một ly, từ trên ghế sofa trượt xuống dưới ghế sofa, anh khuyên ngăn cô đừng uống nữa mấy lần, nhưng giống như anh nói, lúc trong lòng buồn bực uống ly rượu cũng không tệ lắm, cơ thể trở nên nhẹ, đầu óc trở nên lười biếng.

"Đầu của tôi thật choáng váng!" Đầu của cô vừa nghiêng sang bên phải, dựa vào trên vai của anh. Nghiêng đầu nhìn cô, giờ phút này cô không còn lạnh lùng kín kẽ như thường ngày, hai mắt bởi vì men say mà trở nên mờ mịt, bên môi mang theo nụ cười ngây thơ, đề nén dục vọng mơ hồ muốn động trong cơ thể mình. "Em uống say rồi."

"Tôi không có uống say." Đầu óc của cô rất minh mẫn, chẳng qua cơ thể mềm nhũn thật là muốn nằm xuống.

"Em uống say rồi."

"Không có, tôi không có uống say." Cô kháng nghị ngừng đầu lên trừng anh, làm môi hai người không cẩn thận chạm vào nhau, giống như ong mật lưu luyến đóa hoa, si ngốc lưu luyến tách ra.

Hai người đều biết chuyện tiếp theo, tình huống đã xảy ra sẽ không thể cứu vãn, nhưng dưới sự thúc giục của rượu cồn, bọn họ cũng không có sức kháng cự khát vọng trong cơ thể, giờ phút này, cứ để cho kích tình cắn nuốt bọn họ đi.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 3.4

Thành phố H những ngày vào thu, tiết trời mát mẻ dễ chịu với hàng hoa giấy ngập tràn những dãy phố thân quen. Nhắc đến thành phố này, phải nói đến kinh tế đặc biệt phát triển, các toà nhà cao chọc trời, các trung tâm mua sắm lớn, các tập đoàn đa quốc gia đều có thể dễ dàng tìm thấy.

Tại một khách sạn cao cấp của thành phố đang diễn ra một sự kiện thu hút nhiều thành phần người quan tâm bởi khách mời gồm thành phần cộm cán trong giới kinh doanh, các quan chức thành phố và cả những minh tinh giới điện ảnh. Sự kiện lớn đó chính là tập đoàn Hoàng Khai- một trong những tập đoàn được nhà nước khuyến khích phát triển để hỗ trợ công cuộc kinh tế của đất nước, cạnh tranh với các tập đoàn nước ngoài- khi tập đoàn vừa dành được một dự án mang tầm cỡ quốc tế hứa hẹn mang tới nhiều lợi ích phát triển cho thành phố.

Khách mời đến đây hôm nay, nam giới tây trang phẳng phiu, phụ nữ váy áo thướt tha, các phu nhân, tiểu thư và minh tinh trong giới điện ảnh, những dịp này là dịp phải đánh người ngay từ ánh nhìn, khung cảnh cực kì xa hoa. Vì buổi tiệc còn chưa bắt đầu nên mọi người đều tranh thủ đi giao tiếp mở rộng mối quan hệ, ở những buổi tiệc thế này không thiếu những thành phần cộm cán, ô to dù lớn, quen biết chỉ ít cũng có ích cho việc qua lại sau này.

Duy chỉ có khu tiệc ngọt có một cô gái cực kì xinh đẹp, mặc chiếc váy dạ tiệc hở vai, khoe bờ vai trắng trẻo ngọt ngào, dáng người mảnh khảnh đang đi qua lại trước quầy bánh ngọt.

Người này không ai khác chính là tiểu minh tinh nổi đình nổi đám trong giới điện ảnh - Uyên Sam. Cô chỉ có một sở thích đặc biệt đó chính là ăn bánh ngọt.

- Saly! Mau mau lấy giúp chị cái này, cái này, cái này nữa, nhanh không chị Mẽ đến mất.

Saly chính là trợ lý của cô, suốt ngày chịu trận vì cái tính cứ thấy bánh ngọt là sáng mắt lên của vị phạt gia nhà mình, hậu quả của những lần không ngăn cản được cô ăn bánh ngọt chính là cô lên cân và cả hai người bị Chị Mẽ mắng xối xả. Nhưng Uyên Sam cô được cái mình làm mình chịu nên luôn xin chị Mẽ có phạt thì phạt cô, Saly chỉ là tông phạm.

- Chị chỉ được ăn ba cái thôi. Chúng ta mới bị chinh tuần trước chịu không nhớ à?

- Được! được! Vậy thì ba cái. Em nhớ quan sát giúp chị nhé. Cuối tháng chị phát thêm phong bao.

Saly chỉ cần nghe đến phong bao là sụp đổ hết ý chí, lại bắt đầu vòng tuần hoàn "chị cứ ăn thoải mái đi".

Người ta nói chính là làm việc trái lương tâm thì trời phạt quả nhiên không sai, khi Saly còn đang cố lấy thêm cho cô một đĩa mứt thì từ xa Chị Mẽ trong truyền thuyết đã xuất hiện, nhìn cô đang nhét thêm một cái bánh to như cái nắm đấm vào miệng mà thảm than hết chịu nổi với hai đứa này. Trong khi minh tinh nhà người ta thướt tha qua lại khắp nơi hi vọng có thể mở rộng mối quan hệ thì nhìn xem nghệ sĩ nhà mình đang làm gì.

- Tiểu Sam !!!!

Cô đang nghĩ phải ăn thật nhanh trước khi chị Mẽ đến và chạy đi ngắm Tô Bình bên Thịnh Thế xem hôm nay đẹp chưa cỡ nào thì Không khí sau lưng cô bỗng xuống đến âm độ sau tiếng gọi của chị Mẽ. Chết rồi, Chị Mẽ đã xuất hiện, cô cố nhét luôn cái bánh còn lại, dù gì cũng bị chinh ăn hết bị chinh cũng không oan.

Saly nhìn cô mà tròn tròn mắt.

Được! Rất được! quả là mình chọn đi theo Chị Sam thật không uổng phí, sắp chết cũng không sợ.

- Đi giao tiếp gấp cho chị!!!! Nếu hôm nay không có thu hoạch gì thì chịu về phạt hai đứa tập nâng bụng 2000 lần.

Uyên Sam: - _-

Saly nhìn Uyên Sam:

- Em tin tưởng chị!

Với sự giám sát của Chị Mễ, cô và Saly vào nhà việc sinh trang điểm lại, chính xác là cô không tin với nhan sắc này, cái miệng này mà hôm nay không thu thập được gì. Nhìn thẳng, ưỡn ngực, hông đánh, ánh mắt thật xa cách nhưng phải mị hoặc.

Rầm!

- Này, Đi kiểu gì... ngại quá anh có sao không?

Cô thầm nghĩ người trước mặt này cũng quá đẹp trai đi.

Saly lại nhìn thấy cảnh quen thuộc cứ hễ gặp trai đẹp là mắt chị Sam lại sáng lên. Rất không có tiền đồ. Nhưng không biết duy trì được bao lâu.

- Tôi xin lỗi! Mỹ nữ, cô có sao không?

Kết thúc câu nói chính là điệu cười nửa vờ, qua sát Uyên Sam bằng cặp mắt đào hoa.

Nghe anh ta gọi mình là mỹ nữ và nhìn nụ cười yêu nghiệt của nha ta, cô nghĩ hoá ra là Play boy à. Không sao thương thức gu mới cũng coi như thêm hiểu biết. Cô mỉm cười một cách thân thiện trả lời:

- Tôi không sao, cảm ơn anh.

Minh Phong nhìn cô gái trước mặt thì ra gặp được một mỹ nhân, hôm nay trời đẹp. Nhưng nhìn cô gái này trông quen quen.

- Xin hỏi cô có phải trước đây chúng ta từng gặp qua không. Nhìn cô quen lắm. Cô trên gì vậy?

Uyên sam thầm nghĩ, thì ra độ nổi tiếng của cô cũng có vẻ lớn lắm. Ngay cả anh chàng đen trai này cũng biết cô.

- Tôi tên Uyên Sam! Còn anh?

- Minh Phong. Thì ra cô chính là đại minh tinh. Ở

ngoài cô đẹp hơn.

- Cảm ơn anh.

Hoá ra là đại minh tinh nổi tiếng trong giới trẻ không hổ nhận sắc cao như vậy, anh còn định nói gì nhưng thấy khôn kịp thời gian nên đành tạm biệt.

- Dù gì cũng xin lỗi cô, giờ tôi đáng gấp, tạm biệt.

- Chào anh.

Minh phong vừa đi vừa mỉm cười, vừa nhẩm tên cô "Uyên sam tên hay lắm".

Sau khi quay lại phòng tiệc Uyên Sam bắt đầu trở tài giao lưu với các vị khách. Cô xinh đẹp tao nhã mỉm cười, đáng người và khuôn mặt khiến cô cực kì tự hào thu hút không biết bao nhiêu người. Cũng có người mạo muội bắt chuyện, xin chụp ảnh. Cô đều thân thiện đáp trả, cô chính là phải luôn trân trọng những người yêu mến mình, không vì nổi tiếng là hống hách xem thường người khác. Đang định đi tìm vị trí ổn định vì phần lễ sắp diễn ra. Thì lại gặp người lúc này gặp ngoài cửa đựng phải:

- Trùng hợp quá, lại gặp cô rồi mỹ nữ.

- Anh cũng đến đây tham dự à?

Anh vừa cười vừa trả lời:

- Bạn tôi dành được dự án lớn như vậy, tôi tất nhiên phải đến chứ.

Nghe anh trả lời cô vừa nghĩ bạn anh không phải chủ tịch của Hoàng Khải đấy chứ, nghe đồn vị chủ tịch trẻ tuổi này lên nắm công ty được 10 năm, 2 năm trước Lão phật gia của tập đoàn cảm thấy cháu trai của mình thật sự đã đủ sức gánh vác tập đoàn nên ông đã hoàn toàn rút lui khỏi tập đoàn về an nghỉ tuổi già. Nhưng vị chủ tịch trẻ tuổi này rất ít khi xuất hiện trước truyền thông đa số các bài báo là bài phỏng vấn, mặc dù cô cũng rất quan tâm đến tin tức kinh tế nhưng việc chủ động tìm hiểu xem vị thiếu gia này như thế nào thì chưa từng nên cô cũng không biết mặt mũi anh. Miễn man suy nghĩ cô quên mất trả lời. Đành qua loa:

- À. Thì ra vậy. Anh ta như vậy mà anh là bạn của anh ta chắc anh cũng không phải dạng vừa phải không?

- Sao cô hỏi thế?

- Thì đại loại vịt kêu giống nhau, gà đi theo bầy mà chó thì đi theo loài đúng không?

Anh nhìn cô "Chó đi theo loài" - _-???????

- Còn cô?

- Đẹp nên nói gì cũng đúng - Cô mỉm cười đáp

- Ồ, đẹp!

- Có người gọi tôi là mỹ nữ. Được chưa???

Anh bật cười, cảm giác cô gái này thật thú vị, cảm giác như kiểu bạn bè thân quen và đặc biệt là xinh đẹp, một đôi mắt điểm lệ nhưng chủ nhân lại là người hoạt bát nên không biết sự lơ đãng của cô đáng yêu nhưng cũng hết sức điểm lệ đến nhường nào.

Hai người cùng ngồi xuống ghế đầu tiên cùng trò chuyện. Cô cũng liếc thấy Lã Tú Quyên, chính là người luôn cùng cô cạnh tranh cao thấp trong công ty, chính xác là cô cùng cô ấy là hai con gà đẻ trứng vàng, khí chất, hình tượng theo đuổi hoàn toàn khác nhau, mỗi người xinh đẹp mỗi kiểu. Nhưng cứ là người trong giới này không thể có nhiều bằng hữu cùng giới, đặc biệt là phân cao thấp trong một công ty, dù gì cũng biết mặt cô mỉm cười một cách lịch sự.

Cánh cửa sảnh tiệc đột ngột mở ra một đoàn người tây trang chỉnh tề, dẫn đầu là vị chủ tịch trẻ tuổi trong lời đồn - Hoàng Dịch. Tiếng máy ảnh chớp nháy liên tục.

Tiếng rì rầm bàn tán, mà mặt Uyên Sam lúc này chính xác là bùng sáng, nuốt nước bọt, anh ta quá đẹp trai, mà kiểu đẹp trai rất trưởng thành, rất âm áp, cao ráo, tây trang phẳng phiu, đôi chân dài miên man như các mẫu ảnh mà cô hay treo ở phòng ngủ để ngắm và lấy đó làm động lực tập thể dục mỗi ngày, đối với người ham mê sắc đẹp như cô mà nói có mặt ở đây hôm nay quả thật là hạnh phúc. Ngồi đây tha hồ ngắm anh ta. Hiện tại thì cô cũng quên luôn mục đích ban đầu là tìm Tô Bình của Thịnh Thế rồi.

Minh Phong thấy cô dán chặt mắt lên sân khấu hỏi cô:

- Cô nhìn kĩ thế !

- Anh không thấy đẹp à?

Chính xác là hai người bắt đầu giống bạn bè chí cốt lâu năm chặt chém nhau.

-Thấy bạn tôi với tôi ai đẹp trai hơn

Uyen Sam không do sự trả lời:

- Anh ấy

Minh Phong: - _-

Uyen Sam buồn cười:

- Tôi đùa đấy, anh cũng rất đẹp, nhưng này giờ tôi nhìn nhiều người đẹp quá giờ tôi hoa mắt rồi nên tôi thấy anh ấy đẹp hơn

Minh Phong: - _-

Đây là nữ thần trong lòng giới trẻ đây sao???

Trên sân khấu các vị chủ trì cũng đã ngồi ổn định. Hoàng Dịch đại diện tập đoàn bắt đầu phát biểu.

- Xin chào mọi người, tôi là Hoàng dịch. Cảm ơn mọi người hôm nay đã dành thời gian đến đây chung vui với Hoàng Khải. Có được thành công như hôm nay cũng là do sự ủng hộ của tất cả mọi người. Nên bữa tiệc hôm nay mọi người cứ vui vẻ. Tập đoàn sẽ chịu hết mọi chi phí. Xin Cảm ơn!

Mọi người vỗ tay rất lớn và không ngớt lời khen ngợi, tuổi trẻ tài cao, lời ít ý nhiều, tác phong gọn gàng lịch sự, tầm gương cho tuổi trẻ có bối cảnh nhưng không ta đây, lăm lăm.

Minh Phong đang nghĩ sắp xếp Uyên Sam ngồi gần mình, tiếp tục bàn về nhan sắc của anh, nhưng cũng nghĩ lại, sao lại phải làm thế , Chẳng lẽ thật sự giống giới trẻ, mình chính là fan hâm mộ của cô, và gọi cô cái gì mà Nữ thần! Chỉ tưởng tượng thôi anh đã thấy mình sốt rồi, thôi thử cảm giác làm fan xem sao, anh quyết định điều chỉnh hậu cần sắp xếp cô ngồi cạnh mình.

Chương 11: Chương 4

Tình huống như bây giờ giống cảnh sát đang thẩm vấn phạm nhân hay không? Hai tay Âu Dương Hi Nhi bắt chéo ở trước ngực, khí thế kinh người đứng ở phía trước bàn làm việc, mà cô ngồi ngay ngắn ở phía sau bàn làm việc, thỉnh thoảng bẻ ngón tay như đứa bé làm chuyện xấu, ánh mắt đảo qua rồi đảo lại, hai mắt hoàn toàn không có dừng khí nhìn thẳng vào bạn tốt.

"Tớ hỏi cậu nói, cả ngày hôm qua, tại sao cậu đều không bắt máy?" Âu Dương Hi Nhi giống như ăn mấy vạn tấn thuốc nổ, chuyện này là dĩ nhiên, từ buổi sáng hôm qua sau khi bị mẹ Tần làm tỉnh giấc, một ngày trôi qua, cô gọi ít nhất 2, 3 chục cú điện thoại, nhà của cô, điện thoại di động của cô, một mối thay nhau oanh tạc, đầu óc lo lắng hiện lên rất nhiều suy nghĩ đáng sợ, thiếu chút nữa tự dọa chết chính mình.

"Thật xin lỗi mà..., phiền muộn trong lòng, không muốn nghe điện thoại." Nghĩ đến ngày hôm qua vừa tỉnh dậy, phát hiện cơ thể mình trần trụi nằm ở trong ngực Sở Cách Phi, Tần Tinh Tinh liền không nhịn được mắng mình là đầu heo, làm sao sẽ để cho chuyện say rượu mất lý trí xảy ra lần nữa như vậy? Lần đầu tiên cô xem anh như quà tặng, vậy lần thứ hai là gì? Dĩ nhiên, cô có thể thoái thác sau khi uống rượu say, lý trí không thể khống chế hành động, nhưng tình rượu, cô lại tiếp tục cùng anh triển miên cả ngày.

Dĩ nhiên, cô có thể thoái thác anh tự tiện mang quần áo của cô đi giặt, dưới tình huống không có quần áo mặc, cô chỉ đành ở lại, nhưng kế tiếp.

Trời ạ! Chỉ tưởng tượng những hình ảnh tình sắc ở mức độ đó đã làm cho người ta phun máu mũi, cô liền mắc cỡ đến ngón chân cũng cuộn tròn lên, trừ đôi bụng, không thể không gọi phục vụ phòng cho bao tử ăn, hai người bọn họ giống như trẻ sinh đôi kết hợp, từ trên giường đến phòng tắm, còn có trên sofa phòng khách. Anh trêu chọc cô, cô liền không thể kiềm chế hóa thành xuân thủy dưới sự vuốt ve của anh, thật sự rất mất thể diện!

"Chứng nào thì cậu trở nên tùy hứng như vậy?" Ánh mắt của Âu Dương Hi Nhi càng ngày càng sắc bén.

"Tớ là người, có lúc tính khí của tớ cũng sẽ cáu kỉnh thích đùa giỡn." Vừa rạng sáng hôm nay mới trở lại nhà của mình, sau khi tắm rửa qua, lấy điện thoại di động ra mới phát hiện một đồng lớn điện thoại chưa nhận, cô mới biết mọi người tìm cô cả ngày, lập tức, cô lập tức liên lạc với mẹ, nhưng ngại vì vấn đề thời gian, cô xấu hổ quấy rầy Hi Nhi.

"Tính khí cáu kỉnh thích đùa giỡn cũng phải có lý do chứ!" Diễn đàn le6 quy1 d9o6n

"Chuyện này đều không quan trọng." Trùng hai mắt, Âu Dương Hi Nhi thờ hờn hờn oa oa kêu to. "Cậu hại tớ và bác gái lo lắng đến mức thiếu chút nữa đi đồn cảnh sát báo người mất tích, cậu còn nói không quan trọng?"

"Tớ không có ý này, tớ chỉ cảm thấy chuyện như vậy không nói cũng được."

"Cậu không cần gạt tớ!"

Tần Tinh Tinh liếc nhìn cửa một cái, sinh viên làm việc ngoài giờ họ thuê còn chưa tới, cô liền thẳng thắn thú nhận một phần nguyên nhân.

"Tớ bắt gặp cha tớ cùng một cô gái còn nhỏ hơn tớ đi khách sạn thuê phòng."

Ngẩn ra, khí thế của Âu Dương Hi Nhi lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Cậu không nhận điện thoại của bác Tần, tớ có thể hiểu, làm sao ngay cả điện thoại của tớ cũng không nhận?"

"Tớ cũng sắp phiền chết, làm sao chú ý người điện tới là ai? Chưa từng gặp qua người nào có da mặt dày hơn ông, bị con gái bắt ăn vụn ngay tại trận, lại vẫn không biết xấu hổ để cho mẹ tớ ra mặt hẹn tớ ăn cơm." Nếu như không phải là bởi vì ông, mẹ cũng sẽ không đột nhiên lo lắng vội vàng tìm cô.

"Bác gái không biết xảy ra chuyện gì, bác Tần chỉ nói cậu giận đối với ông, không nhận điện thoại của ông, vì vậy để bác gái hẹn cậu cùng đi ra ngoài ăn cơm."

"Ông không nói, chẳng lẽ mẹ tớ không đoán được sao? Đối với chuyện của ông, mẹ tớ đã sớm chết lặng." Cha là nhân vật có mặt mũi, gần như đi tới bất kỳ nơi nào, cũng sẽ gặp phải người quen biết, cho dù nhóm phụ nữ quản tốt miệng của mình, không để cho mẹ nghe đến lời ra tiếng vào ở bên ngoài, cũng sẽ có một đồng đội người tranh nhau đâm thọc cô.

Âu Dương Hi Nhi đi trở về ngồi xuống phía sau bàn làm việc của mình, nhẹ nhàng trượt, kể cả ghế dựa trượt đến bên cạnh Tần Tinh Tinh. "Bác Tần chính là như vậy, không phải là cậu đã sớm nghĩ thoáng sao?"

"Nhắm mắt làm ngơ, nhìn thấy, vẫn không có biện pháp khống chế cảm giác buồn nôn xuất hiện." Đài Bắc nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, nhưng thật là khéo, thường cách một khoảng thời gian cô và cha sẽ không hẹn mà gặp ở khách sạn, mà cho đến nay người phụ nữ bên cạnh ông không có lặp lại một lần, và lại tất cả đều là cô gái chừng hai mươi, điều này làm cho cô càng nhìn càng không thoải mái, ông hoàn toàn là đang giết hại thiếu nữ!

"Bác gái Tần cũng không sao cả, cậu lại tự gây khó dễ cho mình làm gì?"

"Có lẽ bởi vì mẹ tớ không sao cả, tớ càng không có biện pháp tha thứ."

"Tại sao bác Tần làm chuyện xấu luôn bị cậu bắt được?"

"Tớ cũng cảm thấy cực kỳ không thể tưởng tượng nổi." Dừng một chút, Âu Dương Hi Nhi đột nhiên nghĩ đến một khả năng. "Nhưng mà, cậu đi khách sạn làm gì?"

Đề xuống tiếng rên rỉ thiếu chút nữa đã bật thốt lên, Tần Tinh Tinh ra vẻ thoải mái nói: "Tớ đưa Sở Cách Phi trở về khách sạn."

"Sở Cách Phi. Anh ta đồng ý giả làm người yêu của cậu?" Hai mắt Âu Dương Hi Nhi trừng lớn giống như chuông đồng vậy.

"Anh ấy rất rảnh rỗi, không có lý do gì từ chối giúp đỡ." Cô đưa tay vén sợi tóc bên tai về phía sau.

Vỗ vỗ cằm, Âu Dương Hi Nhi đột nhiên dồi dào hứng thú quan sát cô. "Tớ thấy mọi chuyện không có đơn giản như vậy!"

Tần Tinh Tinh cảm thốt dài trên bàn làm việc lên gỗ lên đầu bạn tốt, cô biết đầu óc cô gái yêu thích thiên mã hành không (văn chương) này đang suy nghĩ cái gì. "Cậu không cần suy nghĩ quá nhiều, anh ấy chỉ là khách qua đường ở nơi này, cho dù bây giờ quan hệ giữa chúng tớ là như thế nào, tương lai hai người chúng tớ cũng sẽ không cùng xuất hiện."

"Cậu thật sự chưa từng nghĩ tới anh ta có thể là chân mệnh thiên tử của cậu sao?"

"Tớ rất hài lòng với cuộc sống một mình, tự do tự tại, muốn làm cái gì thì làm cái đó."

"Sẽ không cảm thấy cô đơn lạnh lẽo sao? Lúc đầu lòng khổ sở có người ở bên cạnh, khi thích thú vui vẻ có người để sẻ chia, không phải là rất tốt sao?"

Suy nghĩ một chút, Tần Tinh Tinh cũng không dám nói. "Khó tránh khỏi cô đơn lạnh lẽo, nhưng cuộc sống vốn là rất khó vẹn toàn đôi bên, tớ chỉ có thể lựa chọn ra điều thích hợp với mình nhất giữa tự do và cô đơn lạnh lẽo, mà tớ rất rõ ràng, dường như con người tớ thích hợp với cuộc sống tự do tự tại."

"Tinh Tinh, cậu không cần bởi vì liên quan đến bác Tần, liền phủ nhận tất cả đàn ông trên thế giới." Không phải là cô không hiểu, cha không thể đại diện cho tất cả đàn ông trên thế giới, nhưng hình ảnh roi nước mắt đến sáng đã khắc quá sâu rồi, cô đã có thói quen làm một người phụ nữ độc lập kiên cường, không cho phép bất kì kẻ nào phá hủy tường thành cô xây dựng, tuyệt sẽ không trở thành kiểu phụ nữ như mẹ làm người ta tức giận lại đau lòng đây là lời hứa kiên định của cô.

"Tớ nghe A Lăng nói không ít về chuyện tình của Charles, người đàn ông này thật rất tốt, cho dù là điều kiện bên ngoài, hay là thái độ đối với tình cảm, anh tuyệt đối là một đối tượng tốt trong trăm có một."

Nhiều mây, Tần Tinh Tinh cảm thấy rất kỳ quái. "Không phải là chồng cậu không thích nhắc tới người đàn ông khác ở trước mặt cậu sao?"

"Trong lúc vô tình nói ra thôi." Eri d d l\$/^& quý #\$/đôn

"Cậu không cần ghép tớ và anh ấy vào chung một chỗ, hai người chúng tớ sẽ không có tương lai."

"Thật sao? Tớ nhớ rõ cậu đã nói với tớ một câu – con người không nên rằng cứng như sắt."

"Tớ có nói qua lời như thế sao?"

"Hai chị chào buổi sáng!" Tiểu Diễm sinh viên làm việc ngoài giờ đẩy cửa thủy tinh ra đi vào phòng làm việc.

"Chào buổi sáng!" Phất phất tay, Âu Dương Hi Nhi hơi thấp giọng muốn bạn tốt ngấm lại lời nói của cô, nhẹ nhàng trượt, ghé dựa lại trở về phía sau bàn làm việc của mình. Mặc dù rất kiên định với lời hứa của mình, nhưng nghe thấy âm thanh từ bên ngoài tác động vào, bình tĩnh như nước hồ thu cũng khó tránh khỏi cao hứng gợn sóng.

Thật là phiền quá, uống ly cà phê thôi!

Tần Tinh Tinh đột nhiên đứng lên, cơ thể đau nhức khiến cho cô nhất thời không chịu nổi, lại ngã ngồi ở trên ghế. Sau một hồi lâu ngẩn ra, cô không khỏi cười khổ, người đàn ông kia thật sự rất không dịu dàng, mãnh liệt ngang ngược chiếm đoạt, giống như hận không thể ép khô cô, mà cô cũng mặc cho anh tùy tiện đòi lấy.

Cô phải nhìn thẳng vào một chuyện, anh quả thật đã khiến pháo đài bất khuất của cô lo lắng, nếu như để mặc cho anh không ngừng tấn công nữa, cô sẽ không giữ lại được nữa mà mở cửa trái tim ra vì anh.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 4.2

Lúc mở cò trong bụng, cho dù là bình thường cực kỳ chán ghét nước cà chua, vào lúc này cũng giống như rượu ngon hương vị tốt đẹp đến mức làm say lòng người, sau một ly còn có thể thêm một ly nữa, người không biết nhìn thấy, còn tưởng rằng anh sắp chết khát.

"Tôi cũng không biết cậu lại thích uống nước cà chua như vậy?" Hoắc Duyên Lăng để cây viết trong tay xuống, rời khỏi phía sau bàn làm việc đi tới sofa ngồi xuống.

"Nước cà chua ở chỗ này của anh đặc biệt ngon."

"Là vợ tôi quy định mỗi ngày tôi đều phải uống nước trái cây tươi mới, vừa mới bắt đầu rất khó chấp nhận, sau một thời gian, ngược lại cảm thấy cũng không tệ lắm." Hoắc Duyên Lăng cầm bình thủy tinh trên bàn trà lên giúp bản thân rót một ly nước cà chua, một hơi thấy đầy, thở ra một hơi, thỏa mãn lộ ra nụ cười hạnh phúc, anh đùa cợt nhủ nhủ với bạn tốt. "Cậu tới Đài Loan hơn một tháng, đây là lần đầu tiên cậu tới phòng làm việc của tôi, sao hôm nay có thời gian rảnh vậy?"

"Tôi đi đến trường học, thuận đường tới đây gặp anh."

"Đúng rồi, tôi cũng quên cậu đồng ý với người ta mở một khóa học đầu tư quản lý ở đại học."

"Nếu như không phải là nhận được điện thoại, chính tôi cũng quên." Vị học trưởng Tề Tấn Hạo của đại học Columbia biết được kế hoạch bay tới Đài Loan nghỉ phép nửa năm của anh, vội vàng liên lạc với anh, nhờ anh đảm nhiệm mở khóa trình một môn ở đại học, anh nghĩ nghĩ, có chuyện để giết thời gian cũng không tồi, đồng ý.

Hơi dừng lại, Hoắc Duyên Lăng có vẻ đắm chìm vỗ vỗ cằm quan sát Sở Cách Phi, cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua tên này vui vẻ đến ánh mắt cũng đang mỉm cười như vậy, chắc hẳn có chuyện tốt.

"Cậu đi sẵn thành công rồi sao?"

"Đối với tình hình thực tế của Tần Tinh Tinh anh hiểu rõ bao nhiêu?" Ngược lại Sở Cách Phi hỏi, mặc dù ngày hôm đó Tần Tinh Tinh không có nói ra thân phận của người đàn ông trung niên kia, nhưng mà từ mức độ giống nhau trên trán của bọn họ, không khó đoán ra bọn họ là quan hệ cha con, có thể khẳng định là, người phụ nữ bên cạnh người đàn ông trung niên kia cũng không phải là mẹ Tần Tinh Tinh.

"Không rõ lắm, ngoài vợ ra tôi không có hứng thú với người phụ nữ khác, không có hỏi nhiều, nhưng mà ngược lại Tiểu Hi Nhi có đề cập qua cô ấy là một người theo chủ nghĩa độc thân, bằng không, sẽ không ở tuổi này rồi còn chưa từng kết giao bạn trai, nói thật, mặc dù lạnh như băng không quá dễ gần gũi, nhưng mà về bề ngoài và gia thế bối cảnh đều là hạng nhất, nghe nói từ lúc quốc trung (THCS), đã có một xe con trai theo đuổi cô."

Chỉ bằng vào đôi mắt phương quyền rũ người khác của Tần Tinh Tinh, kết hợp với dáng người như ma quỷ, cô chính là một miếng bánh ngọt làm cho người ta thèm thuồng, nhưng mà, người ta mê nhất chính là trong vẻ lạnh lùng mang theo khí chất cao quý của cô.

"Ngược lại tôi rất là quen thuộc với cha của Tần Tinh Tinh, ông là ông trùm bất động sản, tài lực hùng hậu, "Thích đẹp" vợ của tôi cùng Tần Tinh Tinh kinh doanh chính là dựa vào ông mà thành lập, nhưng hoa danh cũng không kém, làm người ta không hiểu chính là, tình cảm của ông và vợ không tệ, ít nhất ở trước mặt người ngoài là như thế."

Quả nhiên như anh dự đoán, người đàn ông kia là cha của Tần Tinh Tinh.

"Hai người các cậu hiện tại tiến triển đến giai đoạn nào rồi?" Công việc quá bận rộn, lại bất tiện dò thăm tin tức từ chỗ vợ, anh còn không biết sau khi bọn họ gặp lại ở khách sạn đã tiếp tục phát triển.

"Quan hệ thân mật, mà lại giống như một chút quan hệ cũng không có." Mặc dù anh được như mong muốn ở dưới tình huống tình tảo chiếm lấy người của cô, thế nhưng cũng không có gì thay đổi, cửa lòng của cô vẫn đóng thật chặt như cũ, mặc dù anh nói bóng nói gió, cố gắng đào bới cái gì đó đang bị che giấu, chỉ là quá khó khăn, cô đề phòng anh mãnh liệt hơn bất kì kẻ nào, chuyện này là dĩ nhiên, sự tồn tại của anh uy hiếp cô vượt qua xa những người khác, ở trước mặt anh, tính cảnh giác của cô cao hơn.

"Là ý gì?"

"Cô ấy hoàn toàn không muốn có liên quan đến tôi."

"Xem ra, cậu gặp phải một đối thủ siêu cấp khó chơi rồi!"

"Anh có vẻ cực kỳ vui sướng khi người khác gặp họa!" Anh cố ý trừng mắt lông mày dựng ngược.

"Tôi là muốn để cho cậu chuẩn bị tâm lý trước, xem thử có muốn sớm hết hy vọng hay không, Charles kiêu ngạo của chúng ta sao có thể dễ dàng tha thứ cho bản thân mình bị một người phụ nữ giam ở dưới lòng bàn chân?"

"Sao anh vẫn thích dội nước lạnh vào tôi vậy? Chẳng lẽ không thể cố tình nói lời tốt đẹp sao?"

"Cậu rất có tự tin, nếu như mà tôi cổ vũ nữa sẽ khiến cậu kiêu ngạo, tôi sợ tương lai của cậu sẽ đáng lo."

Khoát tay áo, Sở Cách Phi trở lại chuyện chính. "Tôi không rảnh tán gẫu với anh nhiều như vậy, anh giúp tôi một việc, tôi muốn biết tất cả mọi chuyện về Tần Tinh Tinh." Gãi gãi đầu, Hoắc Duyên Lăng hao tổn tâm trí nói: "Nếu như hỏi quá nhiều, Tiểu Hi Nhi sẽ phát hiện, ban đầu tôi đề nghị cô ấy tặng ba ngày hai đêm nghỉ lại khách sạn làm quà sinh nhật, hoàn toàn là cạm bẫy."

"Nếu như cô ấy đứng về phía tôi, biết cũng không sao."

"Đúng vậy, phụ nữ thích chuyện lãng mạn, 99% vợ tôi sẽ đứng ở về phía cậu, nhưng tôi không thể thắng thần với cô ấy, cậu cho rằng cô ấy sẽ bỏ qua cho tôi sao?" Vợ chỉ ra lệnh chia phòng một tuần lễ, anh sẽ phải quỳ xuống đất kêu rên cầu xin tha thứ, anh cũng không có biện pháp chịu được một tuần lễ liên tục gặp ác mộng làm chất lượng giấc ngủ giảm xuống.

"Tôi cũng không biết anh lại sợ vợ như vậy." Sở Cách Phi đùa cợt nhủ mảy.

"Hết cách rồi, vợ luôn quan trọng hơn mọi thứ." D Đ lê quý đôn

"Anh là thiên tài, chỉ cần nghĩ một phương pháp biết được mọi chuyện từ trong miệng cô thôi."

Hoắc Duyên Lăng đứng dậy đi tới quầy rượu nhỏ trước mặt, trên quầy rượu có ấm giữ cà phê nóng, anh rót một ly, đi tới phía trước kính thủy tinh trong suốt, lặng im suy nghĩ uống cà phê, chốc lát, về mặt anh cứng lại xoay người hỏi bạn tốt: "Cậu cứ cố chấp với Tần Tinh Tinh như vậy, không thể không có cô ấy sao?"

Sở Cách Phi cũng đứng dậy đi tới quầy rượu nhỏ rót một ly cà phê, anh vừa uống, vừa cười khanh khách đi tới bên cạnh bạn tốt, từ nơi này nhìn ra bên ngoài Đài Bắc thật là bận rộn, khắp nơi đều có cao ốc đang thi công. "Không phải anh cũng rất cố chấp với Âu Dương Hi Nhi, không thể không có cô ấy sao?"

"Không thể đánh đồng tình huống của hai chúng ra, tôi không phải giống như cậu chỉ gặp mặt một lần ở nước Mỹ."

"Chúng tôi ở nước Mĩ có hai lần duyên phận."

"Cho dù là vài lần duyên phận, làm sao cậu có thể xác định cô ấy chính là người phụ nữ cậu muốn?"

"Đây là số mệnh."

"Số mệnh gì?"

"Chuyện này không quan trọng, nói tóm lại, cô ấy rất quan trọng với tôi, giống như tầm quan trọng của Âu Dương Hi Nhi đối với anh."

"Tôi cũng không muốn dội nước lạnh vào cậu, nhưng thành thật mà nói, tôi thật sự vô cùng lo lắng cậu sẽ bị đụng cho bể đầu chảy máu." Biết Charles xấp xỉ mười năm rồi, anh đã sớm biết Charles rất cố chấp, nhìn thấy anh điên cuồng mê luyến Tần Tinh Tinh như vậy, không khỏi khiến người khác lo lắng.

"Tôi còn không lo lắng bị đụng cho bể đầu chảy máu, anh không cần lo lắng thay cho tôi."

Liếc mắt một cái, Hoắc Duyên Lăng cố ý lớn tiếng nói: "Nếu như không phải cậu tới nơi này của tôi làm ầm lên... tôi cũng không có nhiều thời gian rảnh rồi lo lắng tình yêu của cậu có thể thuận lợi hay không như vậy, làm ơn, cũng không còn là chàng trai trẻ tuổi, dù sao cũng sẽ không vì một người phụ nữ mà nửa sống nửa chết đi."

"Chuyện nửa sống nửa chết làm sao có thể xảy ra ở trên người tôi? Tôi sẽ trực tiếp dùng dây thừng trói người lại mang về nước Mĩ." Mặc dù là nói giỡn, lại cho thấy anh rất cố quyết tâm.

Nghe vậy, Hoắc Duyên Lăng thoáng yên tâm, Charles là một người mạnh mẽ, không có chuyện gì có thể làm anh suy sụp.

"Nếu như cậu dám dùng dây thừng trói người, chỉ sợ Tần Tinh Tinh sẽ không hiền lành bỏ qua cho cậu thôi."

"Đó là kế sách cuối cùng, anh giúp tôi tìm hiểu ở chỗ vợ anh, tôi chỉ muốn biết cô ấy đang suy nghĩ gì."

"Tôi biết rồi, tôi sẽ làm hết sức."

"Cảm ơn!" Sở Cách Phi lấy cà phê thay thế rượu uống cạn.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Chương 4.3

Dừng ở đây, cô không thể lại để cho anh liên tiếp có thêm cơ hội tới gần, trước khi anh còn chưa chiếm lấy trái tim của cô, cô nhất định phải kéo dẫn khoảng cách giữa hai người, qua không bao lâu, anh sẽ rời khỏi Đài Loan, mà cô có thể trở lại cuộc sống yên tĩnh trước kia. Nhưng không thể phủ nhận, hành vi bây giờ của cô cực kỳ hèn nhát!

Buồng tiếng thờ dài, ném điện thoại di động lên trên bàn tròn, Tần Tinh Tinh dứt khoát núp cả người ở trên ghế dây mây, cúi đầu chôn ở giữa hai gối, hai tay che lỗ tai lại, giả vờ không nghe thấy, cô cũng sẽ không buồn bực như vậy, cũng không muốn nghe điện thoại. Điện thoại di động rút cuộc yên tĩnh lại, nhưng chuông cửa vang lên, Tần Tinh Tinh không nhìn được cười khỏ, người đàn ông này thật là kiên định kinh người, nếu như quyết tâm của cô không đủ kiên định, rất nhanh sẽ bỏ giáp đầu hàng.

Chuông cửa không hề vang lên nữa, nhưng kế tiếp là tiếng điện thoại bên trong nhà, cô không khỏi ngẩn ra, tại sao Sở Cách Phi có thể có số điện thoại chỗ cô ở?

Hơi do dự, cô vẫn đi xuống ghế dây mây, tiến vào bên trong nhà, khi cô thấy rõ ràng phía trên điện thoại trong nhà hiện lên số điện thoại của mẹ già, khi đang lo lắng có nên nghe điện thoại hay không, điện thoại nhảy đến phần ghi âm, âm thanh bén nhọn của mẹ già đột nhiên phát ra!

"Mẹ biết rõ con ở nhà, mẹ cho con thời gian một khắc đồng hồ mở cửa ra."

Người bên ngoài là mẹ? Tần Tinh Tinh vội vàng cầm ống nghe điện thoại lên, ấn xuống phím gọi lại, giành hời trước khi mẹ còn chưa kịp tỉnh táo: "Mẹ, người ở bên ngoài sao?"

"Không phải mẹ kêu con trong vòng một khắc tới mở cửa sao?" Ngay sau đó mẹ Tần cúp điện thoại.

Sắp xếp suy nghĩ rối loạn một chút, Tần Tinh Tinh đi nhanh tới mở cửa.

"Con đang làm gì?" Mẹ Tần nổi giận dưng dưng đi tới sofa ngồi xuống.

Đóng cửa lại, cô ân cần chạy vào phòng bếp rót một ly nước trái cây lạnh như băng, để cho mẹ già giải khát hết giận. "Mẹ, làm sao có thời gian rảnh tới chỗ của con?" Hai người mẹ con các cô thật rất kỳ quái, cô không thích về nhà, mẹ không thích tới chỗ cô ở, gần như đều là hẹn ăn cơm nói chuyện phiếm ở bên ngoài.

Uống nước trái cây, thở chậm một hơi, mẹ Tần tức giận trừng mắt. "Con không nhận điện thoại di động, nhân viên quản lý ở lầu dưới còn nói con ở nhà, mẹ không lên đây xem xét thử xem xảy ra chuyện gì, có thể yên tâm sao?"

"Người có gọi vào điện thoại di động của con sao?"

"Mẹ ở quán cà phê gần đây gọi nửa giờ điện thoại rồi, rốt cuộc là con đang làm cái quỷ gì?"

"Con. Con rất mệt mỏi, lười phải động, con nghĩ nhất định là bạn bè biết điện thoại chỗ con ở, điện thoại con có máy trả lời tự động, không cần lo lắng bỏ sót điện thoại quan trọng." Thấy mẹ nhũn mày, nếu như cô không muốn bị mắng, vẫn nên tranh thủ thời gian dời lực chú ý đi. "Mẹ, sao đã trở thế này còn chạy đến tìm con?"

"Con không nhận điện thoại của cha con, ông ấy rất lo lắng."

"Gần đây con không muốn nghe thấy âm thanh của ông ấy." Tần Tinh Tinh co hai chân ở trên ghế sofa.

Yên lặng trong giây lát, mẹ Tần sâu kín thờ dài. "Mẹ cũng không để ý, con cần gì giận dỗi ông ấy?" Vào lúc này đến phiên Tần Tinh Tinh trầm mặc, qua một hồi lâu, cô không nhìn được hỏi: "Tại sao người không ly hôn?"

"Con hi vọng cha mẹ ly hôn sao?" Thành thật mà nói, cô không biết, theo lẽ thường mà nói, cô cho rằng cha mẹ cố giữ lại cuộc hôn nhân tan nát này thì một chút ý nghĩa cũng không có, chỉ có ly hôn, mẹ mới được giải thoát, nhưng mà muốn bọn họ thật sự ly hôn, gia đình hoàn chỉnh vốn vẫn miễn cưỡng duy trì cũng không còn tồn tại nữa, trong lòng của cô lại cảm thấy nặng nề không nói ra được.

"Mẹ và cha con nói chuyện vài ba câu cũng không nói được, có lẽ chính chúng ta cũng không hiểu rõ tại sao vẫn không đồng ý buông tay, có lẽ sẽ có một ngày, khi chúng ta đều đã tìm đủ lý do để cho chính mình thoát ra, chúng ta sẽ đi trên con đường của riêng mình."

"Mặc dù con không thể hiểu cách nghĩ của hai người, nhưng mà hi vọng mẹ đồng ý với con, mọi việc đều suy nghĩ cho mình."

Gật đầu một cái, mẹ Tần đột nhiên nghĩ đến một chuyện. "Đúng rồi, sao hôm nay không có đi ra ngoài hẹn hò?"

"Tại sao hôm nay phải đi ra ngoài hẹn hò?"

"Ngày mai không cần đi làm, tối hôm nay thích hợp nhất cho người yêu dính cùng một chỗ nói chuyện yêu đương."

Ngẩn ra một lúc, cuối cùng cô ý thức được mẹ già nói hẹn hò là chuyện gì xảy ra. "Chắc, tối hôm nay anh ấy có cuộc hẹn khác." Có vẻ đắm chiêu nhìn con gái, mẹ Tần cũng không phải là đèn đã cạn dầu. "Có phải con gạt mẹ hay không?"

"Con. . . . Con lừa gạt mẹ cái gì?"

"Con vốn không có bạn trai." Eri d ã lê quý đôn

Miệng vênh lên, cô giả bộ không vui nói: "Mẹ, trong mắt người, con gái của người thật sự không có giá trị trường như vậy sao?"

"Đương nhiên là mẹ có lòng tin với con gái của mình, nhưng có người theo đuổi, cũng không có nghĩa là có bạn trai, mẹ còn không hiểu rõ tính tình của con sao? Lần trước ở trước mặt Hi Nhi, mẹ không tiện truy cứu, cũng không phải là mẹ tin tưởng con, mẹ nhìn dáng vẻ của con cũng không giống như là người phụ nữ đang yêu."

"Người phụ nữ đang yêu có bộ dạng gì?"

"Người phụ nữ đang yêu nên tràn đầy hạnh phúc, nhưng mẹ thấy con lo lắng trù trừ, bộ dạng giống như rất phiền muộn."

Nghe vậy cứng đờ, vốn muốn mưu tính giả vờ giả vịt lừa dối để vượt qua kiểm tra, nhưng mà lúc này thật đúng là đang thách đố cô, cô đối với bộ dạng "Tràn đầy hạnh phúc" một chút khái niệm cũng không có.

"Nếu như không có lừa gạt mẹ, dù sao con cũng có hình chụp của cậu ta chứ."

Ánh mắt của mẹ Tần càng ngày càng sắc bén, lại không nghĩ rằng vì vậy mà giúp con gái giải vây, Tần Tinh Tinh len lén thở phào nhẹ nhõm.

"Người biết con không thích chụp hình, nhưng mà, điện thoại di động của con có hình chụp anh ấy." Cô vội vàng nhảy xuống ghế sofa chạy đến bàn công, lấy điện thoại đặt ở trên bàn tròn, trở lại bên trong nhà, cô ngồi xuống ở bên cạnh mẹ, nhanh chóng tìm trong bộ sưu tập của điện thoại hình cô và Sở Cách Phi chụp chung, khi hình hai người chụp chung xuất hiện trước mắt, cô không khỏi nhớ lại ngày chụp hình, cảnh tượng bọn họ đi đập chứa nước Thạch Môn ăn cá sống.

"Anh lấy điện thoại của tôi làm gì?" Sở Cách Phi đột nhiên cướp điện thoại di động của cô, dọa cô giật mình.

"Hai chúng ta chụp chung một tấm hình đi."

"Tôi không thích chụp hình." Cô cướp di động lại, có lẽ là thói quen cô đọc, đối mặt với ống kính, cô luôn không quá dễ chịu.

"Em quên chúng ta là người yêu, tại sao trên người em có thể không có hình chụp của anh?" Thừa dịp lúc cô bối vì lời nói của anh mà do dự, anh lại cướp điện thoại di động đi, ấn vào trạng thái chụp hình, thân mật lôi kéo cô chụp hình, vừa mới bắt đầu, nét mặt của cô rất không tự nhiên, sau đó lại bị anh trêu đùa nên dần dần thả lỏng, sau cùng anh từ trong số đó giữ lại tấm thân mật nhất, hình chụp chung tự nhiên nhất, hơn nữa còn cài đặt thành hình nền điện thoại di động.

Nhưng đêm hôm đó, cô liền cài đặt hình nền trở lại hình ảnh trước đó, hết cách rồi, vừa nhìn thấy anh cũng rất có cảm giác bị áp bức, cô cũng không muốn vừa cầm lấy di động liền nhìn thấy anh, tâm trạng vốn bình tĩnh cũng sẽ bị phá rối. Hiện tại, cô không thể không cảm ơn anh đã tính toán trước, bằng không, có thể rất khó qua cửa ải hôm nay rồi. Mẹ Tần bán tín bán nghi dựa qua nhìn vào, trên điện thoại di động gương mặt nam nữ thân mật dán cùng một chỗ, nhìn ra được quan hệ không cạn, xem thế này cuối cùng bà cũng yên tâm không hoài nghi nữa.

"Cậu ta đúng là một đại soái ca!" Mẹ Tần rất tự nhiên đưa tay ấn xuống dưới, tấm kế tiếp là hình một mình Sở Cách Phi, nhìn ra được anh đang mặc chính là áo choàng tắm, cực kỳ dễ nhận thấy là ảnh chụp ở phòng khách sạn.

Kỳ quái, làm sao cô không nhớ rõ có tấm này vậy? Chẳng lẽ anh thừa dịp lúc cô ngủ, len lén dùng điện thoại di động của cô chụp lại sao? Như vậy, có phải là anh cũng dùng điện thoại di động của mình chụp lại dáng vẻ cô lúc ngủ không?

"Con chọn một thời gian, chúng ta cùng ăn bữa cơm đi."

"Đừng mà, như vậy áp lực rất lớn." Sau khi ăn cơm xong, lại sẽ hỏi tới bọn họ tính toán lúc nào thì kết hôn, mẹ vẫn lo lắng chuyện lớn cả đời của cô, chỉ cần vừa bắt đầu mọi chuyện, sẽ không kết thúc.

"Mẹ còn chưa rõ ràng nhân phẩm của cậu ta, làm sao có thể thúc giục các con kết hôn?" Thấy đồng hồ để bàn trên tủ TV chỉ mười giờ, mẹ Tần vội vàng đứng lên, trước khi rời đi, bà vỗ vỗ bà vai Tần Tinh Tinh, nhắc lại một lần. "Đừng hờn dỗi với cha con, con biết người ông ấy để ý nhất chính là con, gọi điện thoại cho ông ấy đi."

Tần Tinh Tinh không đồng ý, chỉ hứa hẹn sẽ không từ chối không nhận điện thoại của cha nữa. Tiễn mẹ đi, nhà lại trở nên yên tĩnh như ban đầu, cô lại nhìn không được xem hình chụp trong điện thoại di động một lần nữa, người đàn ông đáng giận này, lưu lại hình của một mình anh ở trong điện thoại của cô làm gì? Không nhìn được đưa tay chạm vào mặt của anh, làm sao cô lại rơi vào trong kiểu ràng buộc khó có thể dứt bỏ này?

Bất đắc dĩ cười khổ, cô nỗ lực muốn chạy trốn, lại phát hiện anh đã trở thành một phần khó có thể xóa bỏ trong cuộc sống của cô, cô cũng không xác định, mình chạy thoát được sao?

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chương 5

Cúp điện thoại di động, Sở Cách Phi giận đến mức giờ điện thoại di động trong tay lên chuẩn bị ném đi, hoàn hảo sau một khắc anh nhận ra vị trí chính mình đang ngồi là ở quầy bar của quán bar trong khách sạn, nếu ném, có lẽ chai rượu trên quầy thủy tinh đều sẽ hủy ở trên tay anh, gây chuyện không tốt, còn có thể gây họa cho những người vô tội khác, lúc này cảm xúc mới thoáng ổn định lại.

Người phụ nữ này đã mải sự chịu đựng của anh đi, anh có nên dứt khoát trời cô mang vào núi sâu, cho đến khi cô đồng ý ở lại bên cạnh anh cả đời hay không?

Lần đầu tiên cô cho anh, cô có thể nói thối là liên quan đến uống rượu say, nhưng mà ngày đó cô và anh ở trong khách sạn một ngày, ý thức của cô và anh đều rất minh mẫn, ở một lần lại một lần kết hợp đó, bọn họ cũng sâu sắc hiểu rõ thân thuộc với nhau, chẳng lẽ cô cho rằng trốn tránh anh, là có thể xóa đi dấu vết của anh ở trên người cô sao?

Người phụ nữ đáng giận này, nếu như không cứng rắn với cô một chút, cô cơ bản sẽ không thật lòng nghiêm chỉnh với anh. Bởi vì cô quá giỏi về việc che giấu bản thân mình, đối với cô, có lẽ anh vẫn không cần biểu hiện quá mức nóng nảy, để tránh cô xây dựng tường thành cao hơn ngăn cản anh, nhưng ý thức tự bảo vệ mình của cô quá mạnh mẽ, anh chỉ hơi tiến tới gần, cô liền vội vàng muốn kéo dài khoảng cách giữa bọn họ, nhưng dưới tình huống này, đừng nói khi kết thúc kỳ nghỉ cô đồng ý cùng anh quay về nước Mỹ, dù là buộc cô thừa nhận không thể không có anh, cũng là chuyện không thể nào.

Anh sẽ không mặc cho cô tiếp tục trốn tránh anh, vào lúc này sẽ trực tiếp đi đến bắt người!

Nhờ giấy bảo lãnh mời rượu, ký xong giấy ghi nợ, Sở Cách Phi trượt xuống khỏi ghế dựa xoay trước quầy bar, lúc chuẩn bị xoay người rời đi, vừa đứng lúc thấy nhân viên phục vụ đang vội vàng đi vào quầy rượu của khách sạn.

"Sở tiên sinh, có một vị tiểu thư chờ ngài ở đại sảnh."

Tần Tinh Tinh sao? Nhịp tim đột nhiên tăng nhanh, Sở Cách Phi nói một tiếng cảm ơn, đi nhanh ra khỏi quán bar.

Nhưng mà, làm sao cô lại chủ động chạy tới khách sạn tìm anh? Chẳng lẽ cô nhận rõ trốn tránh cũng không có tác dụng sao? Hay là, cô cần anh ra mặt đối phó mẹ cô?

Bước xuống cầu thang, trong đầu của anh còn bận suy đoán nguyên nhân Tần Tinh Tinh đột nhiên xuất hiện, một bóng người đột nhiên nhào tới ôm lấy anh.

"Anh trai, cuối cùng em cũng tìm được anh rồi!" Sở Ngọc Linh kích động đến mức giống như mới vừa nhặt được mạng về từ Quỷ Môn quan.

Sau một lúc lâu ngẩn ra, Sở Cách Phi đẩy cô ra, lập tức khó nén sự thất vọng đang dâng trào. "Làm sao có thể là em chứ?"

"Có vẻ anh cực kỳ mất hứng khi nhìn thấy em." Trong nháy mắt khuôn mặt xinh đẹp mềm mại sụp xuống, Sở Ngọc Linh làm bộ đáng thương giống như mèo con nhỏ bị vứt bỏ vậy, lần đầu tiên một mình cô ngồi máy bay vượt qua Thái Bình Dương, trên đường đi đến nơi này còn gặp phải tài xế biến xe taxi thành xe đua, thiếu chút nữa bị dọa sợ đến mức biến thành một linh hồn xinh đẹp, lúc này anh có thể thấy cô tốt lành đứng ở chỗ này, nên cảm thấy mừng rỡ.

"Sao em lại ở đây?"

Bầu môi, cô càng muốn hỏi anh, "Anh, anh thật quá đáng đó, biết rõ người ta vẫn muốn tới Đài Loan du lịch, tại sao có thể thừa dịp khi em đi Chicago cùng ông ngoại, bà ngoại, một mình len lén chạy tới nơi này?"

"Anh có công việc, không có thời gian tiếp em."

Làm một cái mặt quỷ, cô cũng không dễ bị lừa như vậy. "Em biết rõ anh là tới nơi này nghỉ phép."

"Anh làm khóa trình một học kỳ ở đại học." Ban đầu anh đồng ý tiếp nhận lời mời, ít nhiều là vì dự phòng con bé này muốn làm người hầu nhỏ.

"Em biết rõ anh không muốn tiếp em, không sao, em có thể tự mình đi chơi."

"Cha, mẹ biết em tới nơi này sao?" Dừng một chút, Sở Ngọc Linh tự biết đuối lý giảm một nửa âm lượng xuống. "Em để lại một bức thư cho bọn họ, muộn một chút nữa em sẽ gọi điện thoại cho bọn họ."

"Em có biết hành động của em gọi là trốn khỏi nhà không?" Mặc dù nhiệt độ trong âm thanh không thay đổi, nhưng mà biểu cảm trên mặt nói rõ anh đang tức giận bao nhiêu, con bé này thật sự là quá tùy hứng!

"Em mệt quá, trước tiên anh có thể để cho em trở về phòng nghỉ ngơi, một hồi lại mắng em nữa được không?"

"Ai kêu em ở chỗ này chờ anh, em không thuê phòng khách sạn trước sao?"

Sờ sờ đông, sờ sờ tây, kéo chỗ này, lôi chỗ kia, rốt cuộc Sở Ngọc Linh nói ra tình cảnh vào giờ phút này. "Bởi vì là trong kỳ nghỉ hè, lại trùng với nghỉ phép, trước mắt khách sạn không có phòng trống, em chỉ có thể chen chúc chung một phòng với anh."

Anh biết, con bé này chỉ biết mang đến phiền toái. "Anh không thích chen chúc chung một phòng với em, em đi khách sạn khác đi."

"Em đã xác nhận qua ở quầy, phòng anh rất lớn, hơn nữa phòng khách có ghế sofa, em liền ngủ ở đó, tuyệt sẽ không ảnh hưởng đến chất lượng giấc ngủ của anh." Cô tự biết thói quen sinh hoạt không tốt, thường xuyên ngày đêm đảo lộn, không giống anh trai, sáu giờ rời giường, mười hai giờ lên giường ngủ, không biết có phải sinh viên tài cao đều có bộ dạng này hay không?

"Không được, năng lực quản thúc bản thân của em quá kém, em sẽ biến cả phòng khách thành bãi rác."

"Mỗi ngày đều có người của khách sạn đến quét dọn, làm sao có thể biến thành bãi rác?"

"Không được là không được!"

Ánh mắt ai oán tràn đầy tố cáo, cô xoay người kéo vali hành lý trở lại khu ghế sofa ngồi xuống, không cần nói rõ, anh trai hẳn là biết hành động này đại diện cho ý gì – anh không chứa chấp cô, cô liền tiếp tục ngồi ở chỗ này, qua không được bao lâu, anh sẽ trở thành anh trai xấu bị toàn bộ khách sạn công kích!

Mặc dù hiện tại anh nhức đầu nhất chính là nhiều người đang ở bên cạnh làm vướng chân vướng tay, nhưng cũng không thể mặc kệ cô, cô đối với anh mà nói là phiền toái, cũng là tâm can bảo bối của cha mẹ, huống chi chưa từng xuất ngoại du lịch một mình, không hiểu rõ thế giới bên ngoài nguy hiểm bao nhiêu, nếu không thể mang theo bên cạnh, ít nhất cũng phải phải một người đi theo bên cạnh cô.

Đi tới, Sở Cách Phi kéo vali hành lý của cô, không nói một câu xoay người đi về phía thang máy.

Sở Ngọc Linh len lén làm một tư thế chiến thắng, nhảy dựng lên bước nhanh tới cùng đi.

"Anh, em biết anh sẽ không không để ý tới em mà, em hiểu anh nhất, em bảo đảm với anh, tuyệt đối sẽ không gây thêm phiền toái cho anh." Cô nũng nịu ôm cánh tay Sở Cách Phi.

"Đợi lát nữa lập tức gọi điện thoại về, cha mẹ không nhận được điện thoại của em, bọn họ sẽ lo lắng."

Sở Ngọc Linh khéo léo gật đầu nói: "Tuân lệnh!"

Không tiếng động thờ dài, anh phải mau chóng tìm người chăm sóc con bé này, nếu không không có biện pháp tập trung tinh thần đối phó với người phụ nữ khó chơi lại thích cắt đứt liên lạc. Không bằng, anh cũng lợi dụng cơ hội này chơi trò chơi mất liên lạc mấy ngày với người phụ nữ kia, cô mới có thể cảm nhận được tầm quan trọng của anh.

Lúc điện thoại di động kêu không ngừng, cô phiền não đến mức không có biện pháp ổn định tâm trạng lại, nhưng khi điện thoại di động không hề vang lên nữa, làm sao cô vẫn phiền não đến mức không có biện pháp ổn định tâm trạng lại? Vài lần cầm điện thoại di động lên lại để xuống, Tần Tinh Tinh không rõ rốt cuộc mình muốn như thế nào, chỉ là trong lòng rối bời, không ngừng suy đoán tại sao Sở Cách Phi không gọi điện thoại nữa, anh lại ngã bệnh sao? Hay là không chịu nổi cô, quyết định buông tha rồi?

Nếu như là ngã bệnh, anh sẽ phải đi gặp bác sĩ, vậy nếu như là buông tha rồi thì sao?

Không phải tốt hơn sao? Hai người nhất định phải tách ra, thật sự không nên lãng phí tâm tư ở trên người đối phương.

Nhưng mà, tại sao cảm thấy cả trái tim bị khoét rỗng chứ?

Hai tay ôm lấy hai chân, Tần Tinh Tinh dựa cằm vào giữa hai đầu gối, nhìn điện thoại di động trên bàn uống trà nhỏ, không phải là cô rất buồn cười sao? Hi vọng anh buông tha, nhưng anh buông tha, trong lòng lại đau lại không muốn. Không tự chủ đưa tay cầm điện thoại di động lên, mở hình hai người bọn họ chụp chung ra, cô không nhận được đưa tay chạm vào, khoảnh khắc ngọt ngào kia rõ ràng còn ở trong lòng.

Chíp – chíp – chíp –

Kính sợ nhảy lên, Tần Tinh Tinh hốt hoảng vuốt ngực, là anh sao?

Trừ anh ra, vào lúc này hẳn không có người tới chỗ cô ở.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chương 5.2

Hít vào lại thở ra, cô hốt hoảng chuyển di động trở về hình ảnh lúc đầu, tiện tay ném về trên khay trà, bước nhanh đồng thời hô khi hồi chuông cửa thứ hai vang lên: "Tối."

Cửa vừa mở ra, thấy người đứng ở ngoài cửa không phải là Sở Cách Phi vốn mong đợi xuất hiện, mà là mẹ, Tần Tinh Tinh thất vọng đồng thời hiểu một chuyện: Trốn tránh anh, nhưng thật ra là đang hành hạ mình.

"Mẹ con là quái vật sao?" Mẹ Tần dùng ngón tay khê đẩy trán Tần Tinh Tinh một cái, cô lập tức phục hồi tinh thần lại.

"Hả?"

"Con vẫn nhìn mẹ chăm chăm, giống như mẹ là quái vật, là mẹ đột nhiên nhiều hơn một cái đầu, hay là nhiều hơn một cánh tay?"

Mẹ Tần đẩy Tần Tinh Tinh ra đi vào trong nhà. Eri lê 1234 quý 5678 đôn

"Con. . . . Con sợ hết hồn, tuần trước mẹ mới đến nơi này, không ngờ hôm nay mẹ lại chạy tới nữa." Đóng cửa lại, Tần Tinh Tinh vào phòng bếp rót một ly nước trái cây mang ra.

"Con không chào đón mẹ tới nơi này như vậy sao?" Mẹ Tần đặt nước trái cây ở trên khay trà, tò mò sờ sờ đồng, nhìn nhìn tây.

Bởi vì hôn nhân không hạnh phúc, bà vẫn đắm chìm trong chính bi thương của mình, chưa từng nghiêm túc quan tâm cuộc sống của con gái, cho đến khi có một ngày bạn tốt hỏi chuyện lớn cả đời của con gái, bà mới đột nhiên phát hiện mình không làm tròn bổn phận đến cỡ nào.

Đúng vậy, bà là một người mẹ không làm tròn bổn phận, cũng không biết chỗ ở của con gái tràn đầy màu sắc ảm áp, đây chính là ngôi nhà mà bà khát vọng.

"Không phải, mẹ đột nhiên trở nên khác thường như vậy, con giết mình." Từ nhỏ đến lớn, cô luôn nhìn bóng lưng của mẹ, đây là lần đầu tiên phát hiện, bóng lưng của mẹ thật là ảm áp!

Mẹ Tần quay đầu lại lườm cô một cái. "Mẹ khác thường chỗ nào? Không phải đã nói muốn gặp mặt ăn cơm với bạn trai của con, con quên sao?"

Sau một lúc ngớ ra, Tần Tinh Tinh có vẻ không biết làm sao. "Mẹ, trí nhớ của người và con có chút khác biệt, không phải chúng ta nói trước chọn thời gian thật tốt sao? Con còn chưa có xác định được thời gian, làm sao có biện pháp gặp mặt ăn cơm"

"Trí nhớ của mẹ con rất tốt, chỉ là mẹ muốn hôm nay là chủ nhật, hẳn là hai người các con có hẹn trước rồi, trước khi hẹn hò có thể cùng ăn bữa trưa, điều này cũng đỡ cho con lãng phí tâm tư sắp xếp thời gian hai bên." Mẹ Tần là có chuẩn bị mà đến.

"Chắc. . . . Hôm nay chúng con không có hẹn hò, bởi vì anh ấy có cuộc hẹn khác." Cô đã căng thẳng đến cơ thể đang phát run rồi, thiếu chút nữa đầu lưỡi thốt lại không có biện pháp trả lời, gần đây làm sao mẹ luôn trình diễn kiểu tiết mục đột kích này?

"Cậu ta thật là bận rộn, luôn có cuộc hẹn khác, cậu ta hẹn người ta mấy giờ?" Hiên nhiên mẹ Tần sinh lòng hoài nghi.

"Con nhớ là. . . . Hẳn là vào khoảng hai giờ chiều." Tính toán một chút, thời gian này cũng không tiện ăn trưa, cũng không tiện uống trà chiều, nếu như vậy mẹ không có biện pháp rồi.

"Vậy thì đổi lại ăn tối cũng được."

Khóe môi co rúm một chút, tại sao cô không tính đến tối chứ? "Chắc. . . . Con sợ buổi tối anh ấy và bạn còn có những hoạt động khác, hay là hôm khác đi."

"Bây giờ con gọi điện thoại liên lạc với cậu ta, hỏi cậu ta buổi tối có tiện cùng nhau ăn cơm không?"

"Mẹ, đột nhiên người muốn gặp người ta, người ta sẽ bị dọa giết mình." Người bị giết mình vốn là cô!

"Làm sao có thể là đột nhiên? Mẹ nhớ là trước kia đã sớm đề cập với con, con không có nói với cậu ta sao?"

"Con. . . . Con quên." Mẹ kiên trì với chuyện này như vậy làm gì?

"Mẹ biết ngay, nếu như mà mẹ không tích cực một chút, con hoàn toàn không xem là quan trọng." Hiểu con gái không ai bằng mẹ, cho dù con bé này có đối tượng kết giao, thái độ đối với tình cảm của cô nhất định là có cũng được mà không có cũng không sao, nếu như người làm mẹ như bà không ở bên cạnh đẩy một cái, không tới mấy tháng đoạn tình yêu này cũng sẽ bị chính cô phá hủy.

Tần Tinh Tinh á khẩu không trả lời được, nên nói gì càng già càng cay, hay là nói cô hoàn toàn thiếu hụt tế bào diễn trò, không có biện pháp khiến mẹ tin tưởng cô rất nghiêm túc với đoạn tình cảm này?

"Con còn không mau gọi điện thoại, xem thử là hôm nay cùng ăn tối, hay là tuần sau cùng ăn tối?" Ngụ ý, Tần Tinh Tinh đừng nghĩ kiếm cớ từ chối, bây

giờ bà liền muốn nhận được kết luận.

Trốn không thoát, Tần Tinh Tinh hoàn toàn không muốn cầm điện thoại liên lạc với Sở Cách Phi, nhưng mà, cô vẫn không ngóc đến mức ở trước mặt mẹ già "Kết nối" với anh, cô chạy đến bàn công gọi điện thoại.

Thình thình thình. Nhịp tim thình thịch thình thịch càng lúc càng nhanh, cô run rẩy ấn xuống Sở Cách Phi trên điện thoại, vang lên ba tiếng, điện thoại di động liền kết nối. Nhưng bên kia lại yên tĩnh một chút âm thanh cũng không có.

Trong nháy mắt như thế, thiếu chút nữa cô lùi bước cắt đứt truyền tin, nhưng mà nghĩ đến mẹ đại nhân vẫn còn chờ tin tức ở bên trong, chỉ có thể nhắm mắt lên tiếng "Sở Cách Phi?"

Qua cha gây đồng hồ im lặng, âm thanh lười biếng của Sở Cách Phi truyền tới. "Anh rất vui mừng khi em chủ động gọi điện thoại cho anh, không phải là không cẩn thận ấn vào số điện thoại của anh." Hắng giọng một cái, cô không được tự nhiên nói: "Mẹ tôi muốn gặp anh, buổi tối có thể cùng ăn bữa cơm sao?"

"Có thể, thù lao là gì?" Erica

"Thù lao? Thù lao gì?" Diên đàn le6 quy1 don96

"Không phải là em rất muốn vạch rõ giới tuyến với anh, em nhờ người khác giúp đỡ như vậy, chẳng lẽ không phải trả thù lao cho anh sao?"

Đúng vậy, trả thù lao cho anh, ít nhất cô sẽ không cảm thấy nợ anh một phần tình cảm, nhưng mà, tại sao nghe thấy giọng điệu của anh đều là toan tính thiệt hơn, lòng của cô lại đau như vậy, khó chịu như vậy?

Mạnh mẽ đè xuống đau đớn trong lòng, cô đổi giọng giải quyết việc chung. "Anh ra giá đi."

"Em không cần tâm thương như vậy, thù lao chỉ có thể là tiền bạc sao? Chẳng lẽ không thể là những thứ khác?"

"Vậy anh muốn thù lao gì?"

"Chuyện này sao. Anh muốn cẩn thận ngẫm lại xem, nói gì cũng không thể chịu thiệt!"

Anh cố ý, cố ý khiến cô lo lắng đề phòng, không ngừng suy đoán anh sẽ yêu cầu thù lao gì, người đàn ông này quá ghê tởm! "Anh không nên quá đáng."

"Anh không miễn cưỡng." Anh hoàn toàn nắm chắc phần thắng.

Tình huống như thế này giống bảo hồ lột da hay không? Nhưng mà, bảo hồ lột da sẽ không thành công, mà giao dịch với anh vẫn phải được thông qua, cần rằng một cái, cô chấp nhận bị anh lừa gạt: "Anh nói địa điểm đi."

"Trước tiên em hỏi bác gái muốn ăn cái gì, chúng ta lại chọn lựa địa điểm dùng cơm." Trong lòng hơi chấn động một cái, sao người đàn ông này còn chu đáo hơn cô!

"Tôi biết rồi, sau khi tôi xác nhận với mẹ, tôi lại gọi điện thoại cho anh."

Để điện thoại di động xuống, trong lòng cô vốn buồn bực giờ phút này bình tĩnh lại, mặc dù Sở Cách Phi bày ra thái độ của người làm ăn, nhưng ít nhất anh không có không quan tâm, có phải chuyện này chứng tỏ anh không có buông tha cô hay không?

Khóe môi không nhịn được giờ lên, cô kéo cửa sổ sắt đất ra đi vào trong nhà, xem thế này mẹ chắc chắn rất vui vẻ.

Cô biết ở trong mắt bất kì cha mẹ nào, Sở Cách Phi tuyệt đối là một ứng cử viên con rể không thể bắt bẻ, chỉ với khí phách cao quý bẩm sinh của anh, ai cũng sẽ bỏ cho anh một phiếu, huống chi bản lĩnh môi lưỡi của anh là nhất, dễ cho mẹ già mở cờ trong bụng, trong mắt cũng không chứa được những người khác nữa.

Nhưng mà, mẹ thật là quá đáng, làm gì có người liều mạng bán con gái như vậy, chuyện xấu khi còn bé còn chưa tính, đến thói quen xấu của cô cũng nói ra làm gì? Len lén liếc Sở Cách Phi ở bên cạnh một cái, anh có hơi nghe quá nghiêm túc rồi, cho rằng đang nghe bất quá sao? Được rồi, đây là bất quá về cô, hiện tại anh biết lúc cô năm tuổi len lén xem rượu đỏ trong tủ lạnh thành nước nho mà uống cạn, đêm hôm đó còn đái dầm, hôm sau bị mẹ già phạt quỳ; còn biết lúc cô sáu tuổi không cẩn thận nuôi chết một chú chim nhỏ, khóc một ngày một đêm, đòi làm mộ giúp chim nhỏ; còn có cô lúc tám tuổi đánh nhau với bạn học nam, từ đó giành được danh hiệu "Kháp tra mỗ" (Người phụ nữ hung dữ).

Trời ạ, quá mất mặt! Về sau cô còn có thể ngẩng đầu ở trước mặt anh sao?

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chế Tinh Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Chương 5.3

"Con bấu môi làm gì?" Mẹ Tần đột nhiên nghiêng người dựa vào Tần Tinh Tinh.

"Con. . . . Con đâu có bấu môi?" Tần Tinh Tinh không được tự nhiên liếc mắt khép hai chân lại, thẳng sống lưng, khoe mắt không tự chủ liếc Sở Cách Phi một, anh cười khanh khách nhìn thẳng vào cô, hại cô càng thêm như đứng đông cứng. Mới vừa rồi mình vẫn là bình hoa dùng để trang trí, làm sao đột nhiên biến thành tiêu điểm chú ý của bọn họ?

"Có phải con ngại mẹ chiếm dụng thời gian hẹn hò của các con hay không?"

"Con. . . . Không phải đâu." Muốn giải thích, lại không biết giải thích từ đâu, Tần Tinh Tinh áp ứng giống như là điểm yếu bị bắt vậy.

"Mẹ con là một người rất thức thời, mẹ vẫn luôn chú ý thời gian, được rồi, mẹ muốn đi về, hai người các con hưởng thụ thời gian tốt đẹp kế tiếp thật tốt." Mẹ Tần cảm ví da lên. Sở Cách Phi lập tức gọi phục vụ đến tính tiền, quan tâm nói: "Bác gái, chúng con trước đưa người về nhà."

"Không cần, các con đi hẹn hò đi."

"Sau khi chúng con đưa bác gái về nhà còn có rất nhiều thời gian để hẹn hò."

"Đột nhiên hôm nay rất muốn đi dạo, nếu như nửa đường mệt mỏi, mẹ sẽ đón taxi, thật sự không cần các con đưa mẹ về."

"Vậy hãy để cho chúng con tiễn bác gái đi một đoạn." D ã l ẽ quý đôn ngôn tình

Lần này mẹ Tần không từ chối nữa, nhưng rời khỏi nhà hàng Tây, đi bộ không tới năm phút đồng hồ, dưới sự kiên trì của mẹ Tần liền mỗi người đi một ngã.

"Cám ơn anh, tôi cũng phải về rồi." Mặc dù là ở trên đường phố đông nghịt, nhưng đơn độc đối mặt với Sở Cách Phi, cô cũng tự cảm thấy căng thẳng, hốt hoảng, suy nghĩ chạy trốn nhảy ra cực kỳ tự nhiên.

"Em cho rằng anh sẽ thả em đi sao?" Anh không chút hoang mang từ phía sau bắt lấy tay của cô.

Quay đầu lại trừng mắt, âm thanh của Tần Tinh Tinh bởi vì lo lắng mà khẽ run. "Anh muốn như thế nào?"

Anh buồn cười nhún mày. "Có phải em quá mau quên rồi hay không? Em còn chưa có trả thù lao cho anh."

"Anh muốn thù lao gì?" Cô không phải kiểu người thích suy nghĩ lung tung, thế nhưng giờ phút này tất cả trong đầu đều là những hình ảnh lung tung kia, khiến người ta đỏ mặt đến mức sắp chảy máu mũi.

"Em cho rằng anh nên yêu cầu dạng thù lao gì?" Sở Cách Phi cười như không cười ngang nhiên xông qua, mặt của hai người cách nhau không tới ba centi-mét sẽ dán vào nhau, trong mắt anh lóe lên ánh sáng đùa giỡn, giống như nói rõ đã nhìn thấu tâm tư của cô, hại mặt cô hồng đến mức bên tai đều đã nóng lên.

"Tôi không có ý kiến." Có phải quá mập mờ rồi hay không? Hình như là đang ám chỉ với anh, muốn cô tự mình lấy cơ thể làm thù lao, cô cũng sẽ mặc cho anh tùy tiện đòi lấy. Chuyện này không thể được, cô bổ sung thêm một câu. "Anh không có công phu từ ngoạm là tốt rồi."

Tiếng cười vui sướng từ trong miệng bật ra, anh dùng trán khẽ chạm vào cô. "Làm cho em thất vọng rồi, mặc dù anh rất muốn thỏa mãn hình ảnh bên trong đại não của em, nhưng mà bây giờ anh chỉ muốn đi dạo, khẩu vị tôi thật quá tốt, cực kỳ cần tiêu hóa xuống." Những ngày qua anh com nuốt không trôi, đến con bé Sở Ngọc Linh thô lỗ cũng phát hiện anh không đúng lắm, liên tục hỏi anh có chỗ nào không khỏe hay không, hôm nay thoát khỏi khỏi mù, tự nhiên khẩu vị trở lại.

Vào lúc này hẳn là cô cực kỳ vui vẻ có thể thờ phào, thế nhưng trong lòng người phụ nữ này chỉ muốn bắt chước đà điểu, chỉ kém dưới chân không có đất cát cung cấp cho cô sử dụng.

"Trên mặt đất không thể nào xuất hiện vàng, anh đề nghị em nhìn thẳng về phía trước thì tương đối thực tế hơn." Anh và cô mười ngón tay đan xen, bước chậm. Ngang đầu trừng anh, cô hờn dỗi nói.

"Trúng thôi!" Nếu như anh không cố ý lừa bịp, làm sao cô lại khiến cho chính mình xấu hổ chật vật như vậy? Phát ra âm thanh gần giống rên rỉ, Sở Cách Phi đề thấp giọng nói: "Em không cần dùng nét mặt đó nhìn anh, em sẽ hại anh tưởng tượng ra bộ dạng con tinh tinh đấm ngực, anh hối hận, yêu cầu sau khi ăn xong đi dạo làm thù lao làm gì? Thật ra thì, anh càng muốn đẩy em ngã xuống giường hung hăng "Sửa chữa" một trận."

Tần Tinh Tinh vội vàng quay đầu nhìn thẳng phía trước, bên môi lại thoáng hiện lên nụ cười thẹn thùng ngọt ngào.

Giơ tay hai người đang đan xen lên đến bên môi, anh ngọt ngào ấn xuống một nụ hôn trên bàn tay của cô, giọng hơi nũng nịu hỏi: "Em có nhớ anh không?"

Nghĩ muốn trừng anh, lại sợ ánh mắt làm người ta không biết làm sao của anh, cô biết Sở Cách Phi đang nhìn cô, dùng nồng tình mật ý cô không cách nào kháng cự được nhìn cô, cô chỉ đành cố ý dùng ánh mắt hỏi lại: "Tại sao tôi phải nhớ anh?"

"Anh nhớ em, giờ nào phút nào cũng nhớ tới em. Có phải em là hồ ly tinh hay không?"

"Hồ ly tinh gì?"

"Bằng không, tại sao anh lại say mê em đến chết mê chết mệt?"

Mặc dù giọng điệu của anh giống như đang nói đùa, tuy nhiên nó lại khiến nhịp tim của cô muốn rối loạn, thật là xem thường người đàn ông này rồi, anh vốn là kiểu người xem lời ngon tiếng ngọt như chuyện thường ngày.

"Người phụ nữ như em thật sự cực kỳ không có lương tâm!" Hoi dừng lại, cô nửa trêu ghẹo nửa cảnh cáo nói: "Lương tâm của tôi sớm đã bị chó ăn sạch, thông minh, tốt nhất cách xa tôi một chút, tránh cho rơi vào kết quả thi cốt vô tồn (thi thể và hài cốt không còn tồn tại)."

"Anh sẽ không buông tha em." Đây là một loại tuyên thệ, anh quyết tâm với cô, cô sớm phải nhận rõ ràng rồi.

Trong khoảng thời gian ngắn, cô lòng dạ rối bời không biết nên hưởng ứng như thế nào, lời tuyên thệ của anh giống như sắt nung đỏ ấn vào trong đáy lòng cô, khiến cô không có biện pháp coi thường tình cảm của anh đối với cô nữa, cô không hiểu, tại sao Sở Cách Phi không thể giống như người đàn ông khác bị cô lạnh lùng đẩy lùi? Nói anh không có thần kinh, tâm tư của anh tinh tế hơn cô; nói da mặt anh dày, thế nhưng anh lại là một người đàn ông kiêu ngạo, cô thật sự không hiểu anh có chấp như vậy làm gì!

"Làm sao đột nhiên biến thành người cảm rồi?"

"Trước kia, tôi học được một đạo lý – người muốn bằng lòng với thực tế, không phải chuyện gì cũng có thể tùy tâm sở dục (giống theo ý mình)." Anh không thể ở lại Đài Loan vì cô, mà cô không thể cùng anh chạy đến nước Mỹ, từ khi bọn họ vừa bắt đầu vốn không nên đi vào cuộc sống của đôi phương, nhưng ông trời có tình hai lần ba lượt để cho bọn họ dây dưa với nhau, chỉ có thể nói số mạng theo chân bọn họ mở ra một trò đùa rất tàn khốc.

"Anh lớn như vậy rồi còn chưa từng khuất phục trước thực tế, chỉ cần nói, anh liền chắc chắn làm được, ở trong từ điển của anh không có ba chữ "Làm không được" này."

"Cuộc sống khó tránh khỏi sẽ có chuyện ngoài ý muốn."

"Anh sẽ không cho phép chuyện ngoài ý muốn xảy ra." Nghiêm khắc mà nói, cuộc đời của anh quả thật đã từng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, anh tự nói với mình, cô sẽ không trở thành số mệnh anh không cách nào tránh thoát, trong sinh mệnh của anh cô chỉ là ký ức thoáng hiện không quan trọng gì, nhưng kháng cự tới cùng, anh vẫn làm không được.

"Anh thật sự là." Tần Tinh Tinh rút cuộc không nhịn được quay đầu trừng anh, nhưng rơi vào trong đôi mắt nóng bỏng thâm tình của anh, liền không nói ra được một câu, làm sao bây giờ? Cô giống như một con côn trùng rơi xuống mạng nhện, rõ ràng muốn chạy trốn, lại càng lún càng sâu, càng không cách nào tự thoát khỏi.

"Em hãy nghe cho kỹ, nếu như em trốn tránh anh nữa... anh sẽ ở gần đó mà trông coi." Đây là cảnh cáo, nghiêm khắc cảnh cáo!

Khi thì thâm tình triền miên, khi thì ngang ngược thô bạo, người đàn ông này dùng hết các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp bao vây lấy cô, khiến cho cô không tìm được đường chạy trốn. Tần Tinh Tinh bất lực nhìn anh, bộ dạng đó mang theo một chút yếu ớt làm người ta đau lòng.

Sở Cách Phi đột nhiên giống như nòi con điên lôi kéo cô chạy về phía trước.

"Anh làm gì vậy?"

"Anh muốn tìm một chỗ hưng hăng hôn em." Vừa xấu hổ vừa buồn cười, cô theo anh trốn vào một chỗ mờ tối trong công viên nhỏ, gió nhẹ thổi từ từ, hai người quên mình đầu nhập vào trong ngực nhau, môi lưỡi quấn quanh nhau ngọt ngào chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chương 6

". Mẹ, con bảo đảm với người, con nhất định sẽ giáp mặt truyền đạt lời của người cho anh ấy, người có thể yên tâm. Đây chỉ là một ví dụ, người đương nhiên không có 120 trái tim, nói tóm lại, người yên tâm là được rồi. Con hiểu rõ, con cúp điện thoại."

Kết thúc, Tần Tinh Tinh yếu đuối dựa trán ở cửa nhà vệ sinh, nếu như tiếp tục mỗi ngày đều bị ác chinh như vậy, cô sẽ rất nhanh mất nửa cái mạng.

Chuyện này đều là lỗi của Sở Cách Phi, cảnh cáo không đủ, còn không ngừng điện thoại dò xét, cô cũng không thể buồn nôn dính lấy anh liên tục nói lời ân ái ở ngay trước mặt những người khác, không thể làm gì khác hơn là trốn vào nhà vệ sinh, nhưng tần số anh điện tới thật sự quá nhiều, cuối cùng cô vừa nghe thấy âm thanh điện thoại di động rung liên xông vào nhà vệ sinh, cho tới cuối cùng ngay cả điện thoại ngân hàng gọi tới chào hàng cho vay tiền đều nghe ở nhà vệ sinh, càng đừng nói là điện thoại của mẹ già. Rốt cuộc Sở Cách Phi đang đùa trò gì? Đột nhiên tặng hoa cho mẹ cô làm gì? Làm cho mẹ vui vẻ sao? Không cần thiết như vậy, mẹ cũng đã biến thành người hâm mộ của anh rồi, không tặng hoa, lòng của mẹ già cũng hoàn toàn nghiêng về phía anh, cô thật sự không hiểu nổi người đàn ông này!

Cất điện thoại di động vào túi mỏng của áo khoác, Tần Tinh Tinh mở cửa nhà vệ sinh ra đi ra ngoài, thiếu chút nữa va vào Âu Dương Hi Nhi đang dựa lưng vào bồn rửa tay, bị dọa sợ đến mức cô连连 lùi lại vài bước.

"Thật xin lỗi, không ngờ sẽ dọa đến cậu, tớ còn tưởng rằng trời sập, cậu cũng sẽ mặt không đổi sắc." Âu Dương Hi Nhi vô tội há miệng cười.

"Tớ cũng không phải là người máy." Tần Tinh Tinh lúng túng lướt qua bạn tốt đi ra khỏi toilet.

"Cậu không cần rửa tay sao?" Giọng điệu của Âu Dương Hi Nhi giống như cô là một con quỷ bản thủ vậy.

"Tớ. . . ." Lời đến khóe miệng lại nuốt trở về, cũng không thể nói cô không có đi vệ sinh, cô tới nhà vệ sinh làm gì?

Đưa tay đẩy Âu Dương Hi Nhi ra, Tần Tinh Tinh đi tới phía trước bồn rửa tay rửa sạch tay, còn dùng khăn lông lau khô tay, sau đó cẩn thận mở hai tay ra trước mặt Âu Dương Hi Nhi, Âu Dương Hi Nhi đột nhiên bắt lấy tay phải của cô kéo đi ra ngoài.

"Cậu làm gì?"

Âu Dương Hi Nhi sử dụng ánh mắt ý bảo cô ngoan ngoãn cùng đi theo, sau đó quay đầu dặn dò sinh viên làm việc ngoài giờ: "Tiểu Diễm, hai người chúng tôi đi ra ngoài một chút, đợi lát nữa trở về mua bánh ngọt cho em, có chuyện gọi điện thoại cho chúng tôi." Mấy phút sau, hai người đi tới quán cà phê gần đó, mỗi người gọi một bình trà lái, kết hợp với một miếng bánh bông lan chanh ngon lành, nhưng mà, giờ cũng không phải là thời gian trà chiều, Âu Dương Hi Nhi là muốn tiến hành bức cung.

"Nói đi, cuối cùng là cậu đang làm cái quỷ gì?"

"Giờ mà giờ trò quỷ gì?"

Giả ngu? Người phụ nữ này xem ai cũng như người mù sao? "Nếu như không có quỷ, sẽ có người trốn trong nhà vệ sinh nói điện thoại di động sao?"

"Tớ. . . ." "Đi tiểu nhiều lần" Bây giờ thật sự nói không ra hai chữ này*, cô tương đối quen làm một người thẳng thắn.

(*Đi tiểu nhiều lần trong tiếng Trung chỉ gồm hai chữ)

"Làm gì phải áp a áp úng? Cậu cho rằng tớ là kiểu phụ nữ thích đào bát quái riêng tư của người khác sao? Nếu như cậu không phải là bạn tốt nhất của tớ, tớ ngay cả sức lực ngồi ở chỗ này dính lấy cậu lái nhai cũng không có."

Cứ nói thôi, chuyện như vậy cũng không thích hợp giấu diếm, cũng chỉ là hung ác cảnh cáo, về sau cô không được âm ỉ diễn trò mất liên lạc nữa, bằng không, Sở Cách Phi sẽ trông coi ở gần đây, chuyện này thật sự không có gì lớn, nhưng mà, sau khi Âu Dương Hi Nhi nghe xong thể nhưng vỗ tay bảo hay.

"Cậu có ý gì?" Tần Tinh Tinh hung ác trừng mắt.

"Vị Sở Cách Phi này thật là quá đẹp trai xuất sắc rồi, lại ăn được gấu gao tiểu thư Tần Tinh Tinh của chúng ta!"

"Cậu có làm hay không, làm sao cánh tay lại vươn ra bên ngoài?" Âu Dương Hi Nhi không phủ nhận, cô đã hoàn toàn đứng về phía Sở Cách Phi. "Thành thật mà nói, tớ sớm nhận định người đàn ông có thể công phá phòng tuyến của cậu còn chưa có sinh ra, không ngờ vị Sở Cách Phi này không chỉ công phá phòng tuyến, còn tấn công chiếm lĩnh thành trì, chẳng lẽ tớ không nên vỗ tay cho anh ta sao?"

"Công phá phòng tuyến gì, tấn công chiếm lĩnh thành trì gì, cậu cho rằng hai người chúng tớ đang đánh giấc sao?"

Hất cằm lên hừ một tiếng, Âu Dương Hi Nhi hùng hổ dọa người chất vấn, "Chính cậu thành thật mà nói xem, gặp phải người phụ nữ khó dây dưa như cậu, nếu như không ôm tâm trạng đánh giấc, có biện pháp đi vào thế giới của cậu sao?"

Không phản bác được, cô tự hiểu chính mình, Sở Cách Phi không có bị cô chọc tức giận chạy đi, cũng đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Cậu còn định cả đời làm một quý tộc độc thân sao?"

"Tớ còn chưa có quyết định thay đổi suy nghĩ của mình vì bất kì kẻ nào."

Nếu như nói với Tinh Tinh, Sở Cách Phi tích cực thông qua Hoắc Duyên Lăng tìm hiểu chuyện của cô từ trong miệng cô, không biết Tinh Tinh sẽ có phản ứng gì?

Thôi, vẫn đừng nói thì tốt hơn, nói không chừng người phụ nữ này không có cảm giác được tấm lòng của người ta, còn vì vậy mà đề cao cảnh giác, vậy

chẳng phải là hại anh ta sao? Nhưng mà, có mấy lời vẫn không thể không nói. "Tớ cảm thấy anh ta cực kỳ nghiêm túc với cậu, cậu thật sự không cần nhắc sao?"

Tần Tinh Tinh thừa nhận, Sở Cách Phi cực kỳ nghiêm túc với cô, thật sự nghiêm túc đến rối tinh rối mù, người đàn ông giống như anh vậy thật sự không nên si mê một người phụ nữ như thế, nhưng mà, tình yêu cũng giống như người phụ nữ hay thay đổi, máu mũi có thể đứt vỡ ra, tay chân có thể phản bội, trên đời này làm sao có chuyện gì có thể thiên trường địa cửu (lâu dài như trời đất)?

Ví dụ nói, cô vốn bị hình tượng người cha trong lòng tẩy não, cô không cách nào phủ nhận, ngay từ đầu cha mẹ không yêu nhau đến mức nồng tình mật ý, sẽ quyết định nắm tay nhau cả đời sao? Nhưng mà khi nhìn bọn họ, hiện tại bọn họ duy trì là vì cái gì? Là tự ái không muốn người khác chê cười, là ăn thì không ngon, bỏ thì lại tiếc "Gia đình hoàn chỉnh".

Lúc cô đơn lạnh lẽo, dĩ nhiên cô cũng sẽ khát vọng có một vòng tay ấm áp có thể dựa sát vào, dĩ nhiên đã từng về qua bức tranh hạnh phúc thuộc về chính mình, có một bạn đời chia sẻ niềm vui, chia sẻ đau khổ, nhưng lý trí đều sẽ chiến thắng sự yếu ớt nhất thời, đối với cô tình yêu vẫn là một giấc mơ không thực tế.

"Không thể bảo đảm cả đời trái tim của đàn ông sẽ không thay đổi." Đây là kết luận của cô. L#%\$ Quý Đ&(*)ôn

"Cậu quá bi quan, không sai, tình cảm con người rất khó đoán trước, nhưng để tâm kinh doanh, tình yêu tuyệt đối có thể thiên trường địa cửu (lâu dài như trời đất)."

"Chẳng lẽ mẹ tớ không có để tâm kinh doanh cuộc hôn nhân của bà sao? Lòng dạ bà đặt trên người cha tớ, tớ đều rõ ràng hơn bất kì ai khác, nhưng kết quả thế nào? Trái tim một người thay đổi chính là thay đổi, cố gắng của bà chỉ khiến cho chính mình trở nên càng đáng thương hơn, càng không chịu nổi."

Vào lúc này Âu Dương Hi Nhi thật sự không biết phản bác như thế nào, tình yêu cần dũng khí và kích thích, mà Tinh Tinh đối mặt với tình yêu lại chỉ muốn rút vào vỏ ốc để tự bảo vệ mình, chuyện này đã biến thành bản năng của cô, hiện tại chỉ có thể xem hòa lực của Sở Cách Phi có đủ để tiêu hủy lý trí của cô hay không.

"Mùa thu đến rồi!" Âu Dương Hi Nhi đột nhiên quay đầu nhìn bầu trời bên ngoài cửa sổ thủy tinh mà nói.

"Đúng vậy, mùa làm người ta buồn bã." Hại tâm tình của cô không khỏi bắt đầu buồn bã theo.

"Đây không phải là trọng điểm, tiếp sau mùa thu là mùa đông, tiếp sau mùa đông là mùa xuân."

"Tớ biết rõ, sau đó?"

"Ngày qua ngày, năm qua năm, thời gian trôi qua đều sẽ không quay lại, con người phải biết nắm chặt đúng lúc, không nên để cho mình có cơ hội hối hận." Dứt lời, Âu Dương Hi Nhi bắt đầu thoải mái hưởng thụ trà lái và bánh ngọt.

Tần Tinh Tinh cũng quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, lại chìm sâu vào trong suy nghĩ.

Thời gian trôi qua sẽ không quay lại, xấp xỉ bốn tháng sau Sở Cách Phi liền phải rời khỏi Đài Loan, thời gian hai người bọn họ có thể ở chung với nhau không nhiều lắm, nếu như cô tiếp tục tiêu phí thời gian chiến đấu với chính bản thân mình, khi bọn họ nhất định phải nói lời tạm biệt, cô quả thật sẽ hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chương 6.2

Giơ tay lên rồi để xuống, lại giơ tay lên rồi để xuống, Tần Tinh Tinh chán nản gãi đầu, cô căng thẳng như vậy làm gì chứ? Cũng chỉ là động tác ấn chuông cửa, thế nhưng cô dùng ba phút còn chưa có giải quyết xong.

Nghe kỹ, nguyên nhân cô đứng ở chỗ này là vì mẹ già, cô đồng ý với mẹ già nhất định sẽ giáp mặt truyền đạt lòng biết ơn, cũng không phải là ý của chính cô, càng không phải là bởi vì nhớ anh. Thật sao? Vậy vừa tan tâm cô liền nhảy lên xe taxi chạy tới khách sạn tìm anh làm gì?

Dựa lưng vào vách tường cạnh cửa, cô ghét đáng về nôn nóng lo lắng như vậy của mình, tỉnh táo lại!

Bất đắc dĩ thở dài, cô có thể một lần lại một lần thuyết phục chính mình, cô tới nơi này làm cái loa, tuy nhiên nó không có biện pháp tô son trát phấn lên khát vọng thật sự trong lòng.

Được rồi, coi như cô nhớ anh cũng được, anh cũng không biết, mình bày ra bộ dạng sợ hãi rụt rè cực kỳ chột dạ làm gì?

Hiện tại, cô chỉ cần đưa tay ấn chuông cửa một, nhìn thấy anh, truyền lời lại, là có thể xoay người rồi đi. Điều chỉnh tâm trạng, cô lần nữa đứng ở trước

cửa phòng, lần này, cuối cùng giờ tay lên ấn chuông cửa, nhưng mà, cô còn chưa có nhìn kỹ càng, Sở Cách Phi liền kêu cô đợi trong chốc lát, sau đó ở ngay trước mặt cô đóng cửa phòng lại, là tình huống gì vậy?

Không tới một khắc đồng hồ, cửa phòng lại mở ra, Sở Cách Phi kéo một cánh tay của cô, đồng thời kéo cửa phòng.

"Em đến đây làm gì?" Cô không tự chủ quay đầu lại nhìn phòng của anh một, mặc dù cái gì cũng không có nhìn thấy, nhưng mà cử động của anh quá kỳ lạ, giống như vội vàng kéo cô rời khỏi phòng.

"Bao từ thật đối, hẳn là em vẫn chưa ăn tối đi?" eri #S%& Quý Đ()n

Đúng vậy, cô đã quên mất chính mình vẫn chưa có ăn tối.

"Em cùng anh đi chợ đêm được không? Tuần sau anh bắt đầu kiểm giảng ở đại học, mấy ngày hôm trước anh đi trường học tìm hiểu hoàn cảnh một chút, ở gần trường học có một chợ đêm, hình như có rất nhiều món ăn ngon đó, vô cùng sôi nổi, anh rất ngạc nhiên rốt cuộc nơi đó có thức ăn ngon gì, có thể hấp dẫn nhiều người chen chúc ở nơi đó như vậy."

"Anh nói tiếng Trung rất tốt, tôi còn tưởng rằng anh đã từng ở Đài Loan."

"Cha anh phi thường coi trọng tiếng mẹ đẻ của mình, cho nên tiếng Trung và tiếng Đài của anh cũng không tệ. Nhìn biểu cảm của em, cũng biết em không tin tưởng anh sẽ biết nói tiếng Đài, cần anh biểu diễn một đoạn sao?"

"Tôi đã chuẩn bị tâm lý rất tốt rồi, anh nói đi." Thang máy tới, bọn họ đi vào thang máy, anh háng giọng một, biểu diễn một câu, "Em là người phụ nữ xinh đẹp nhất mà anh từng gặp đó."

Nhìn Tần Tinh Tinh giống như bị sét đánh vậy, lúc này thang máy đã đến bãi đậu xe dưới tầng ngầm, bọn họ đi ra khỏi thang máy, rốt cuộc, cô không nhịn được bật cười ra tiếng.

Sở Cách Phi tỏ vẻ hờn tui nhìn cô, anh cảm thấy mình nói rất hay mà!

Tần Tinh Tinh không thể làm gì khác hơn là bổ sung một câu, "Không tệ đâu."

"Thật vui khi anh có thể lấy lòng em." Anh biết mình có một giọng điệu tiếng Đài cực kỳ kỳ lạ, đơn thuần là muốn dụ dỗ cô vui vẻ, thật đúng là đáng giá, tiếng cười thoải mái của cô thật là dễ nghe.

Ngồi lên xe Sở Cách Phi thuê thay đi bộ, Tần Tinh Tinh hỏi: "Anh muốn đi chợ đêm gần trường học sao?"

"Ngược lại không cần phải như vậy, chọn chợ đêm em quen thuộc là tốt rồi."

"Vậy thì đi chợ đêm gần nhà của tôi là được." Vào lúc này cô hoàn toàn quên mục đích mình tới khách sạn.

Đi tới chỗ Tần Tinh Tinh ở, đỗ xe ở bãi đậu xe gần đó, hai người đi bộ tới chợ đêm âm ỉ tiếng người. Thời tiết nóng bức, đầu tiên làm một chén nước đá chanh man mát lành lạnh, kế tiếp là lấp đầy chao từ đôi kêu vang, đi dạo qua một quán một quán, thấy đồ ăn mới lạ đương nhiên là muốn nếm thử một chút, nhìn thấy đồ ăn làm miệng người ta mở lớn dĩ nhiên cũng muốn nếm thử xem, nhìn thấy đồ ăn ngon đặt ở phía trước giới thiệu là đồ ăn vặt lại càng muốn nếm thử xem sao, cứ như vậy, miệng hai người liên tục không khép lại.

Cuối cùng bụng no đến mức không có dư thừa chỗ trống, vì vậy hai người đi bộ trở về chỗ ở của cô, Tần Tinh Tinh chợt nhớ tới mục đích tới hôm nay tìm anh.

"Đúng rồi, mẹ tôi muốn tôi thay thế bà cảm ơn anh, hoa hồng màu hồng nhạt anh tặng bà thật sự là quá đẹp, bà rất thích rất thích. Nhưng mà, anh tặng hoa cho mẹ tôi làm gì?"

"Em không cảm thấy bác gái rất cô đơn sao?" Diễn đàn Ngôn tình L(ê) Q#S%&úy Đ!@ôn

Hiển nhiên câu trả lời của anh làm cô không ngờ tới, sau khi ngó ra một lúc lâu, ngược lại cô hỏi: "Làm sao anh lại có cảm giác như vậy?"

Mẹ và cô rất giống nhau. Không đúng, phải nói cô giống mẹ thì tương đối chính xác hơn, hai người bọn họ đều là kiểu người quen tỏ ra mạnh mẽ ở trước mặt người khác, không muốn người khác nhìn thấy các cô yếu ớt, không muốn làm cho người ta biết các cô cô đơn lạnh lẽo bao nhiêu.

"Người có mắt đều sẽ nói, chỉ cần dùng trái tim, tự nhiên phát hiện ra thôi."

Đúng vậy, cho dù là cao thủ nguy trang cũng có sơ hở, các cô cũng chỉ là quen kiêu chề, cũng không có thiên phú làm diễn viên. "Bởi vì cảm thấy mẹ tôi rất cô đơn, liền tặng hoa cho bà?"

"Anh chỉ muốn cho bác ấy biết, có người quan tâm bác ấy, nếu như bác ấy gả con gái cho anh, sẽ không mất đi một đứa con gái, mà là nhiều thêm một đứa con trai."

Một luồng hơi ấm lan tỏa trong trái tim cô, người đàn ông này thật sự còn chu đáo hơn cô. Đợi chút, anh vừa mới nói gì? Nếu như bác ấy gả con gái cho anh?! Trong nháy mắt nhịp tim tăng lên, anh có ý gì? Muốn kết hôn với cô sao?

"Có phải cảm giác con người rất xảo trá hay không?" Anh đột nhiên kéo lấy cô vào trong ngực.

"Hả?" Hơi thở phả nam mãnh liệt của anh khiến cho hô hấp của cô tắc nghẽn, anh nói chuyện gì, cô hoàn toàn không rõ.

"Anh lấy lòng mẹ của em, về sau em muốn vứt bỏ anh, có thể sẽ rất khó khăn."

Không được tự nhiên đẩy anh ra, cô lẩm bẩm nói nhỏ, "Chưa từng thấy qua người còn khó chơi hơn anh, làm sao bỏ rơi được?"

"Em nói cái gì?" Anh ngoáy lỗ tai một, muốn nghe thấy rõ ràng hơn.

"Mẹ tôi vốn không có sức miễn dịch với trai đẹp, cho dù anh không có lấy lòng bà, bà cũng sẽ giờ hai tay tán thành cho anh, nhưng có vẻ anh đã quên một chuyện, bà không phải là tôi, không có biện pháp làm chủ cho tôi."

Hiển nhiên không xem lời của cô là quan trọng, anh có tính toán của riêng mình. "Nhưng mà, anh đã quyết định xong, về sau mỗi tuần chúng ta dành ra thời gian một ngày ăn cơm cùng mẹ em."

Hơi ngần ra, cô ra vẻ lạnh nhạt nói: "Mẹ tôi chưa chắc đã thích cùng ăn cơm với chúng ta."

"Em thật sự cho rằng như thế? Chẳng lẽ em không cảm giác bác ấy rất hưởng thụ thời gian ở cùng chúng ta sao?" Tần Tinh Tinh tiếp tục yên lặng, làm sao cô có thể không cảm nhận được? Cô đã rất lâu không nhìn thấy mẹ già cười đến mức vui vẻ như vậy giống như đêm hôm đó, đó là nụ cười thật lòng thật dạ lộ ra từ đáy lòng, không giống với nụ cười khi bà cùng cha đi xã giao, bà thật sự rất vui vẻ.

"Chúng ta cứ quyết định như vậy, nếu như em xấu hổ khi mở miệng với bác gái, anh nói thì tốt hơn."

"Tôi. Cảm ơn anh." Cô không có thói quen nói cảm ơn, nhưng mà không nói, sẽ áy náy.

Cô thật lòng thật dạ cảm ơn anh, nhìn bóng lưng cô đơn của mẹ, cô chỉ biết tức giận, không hiểu vì sao bà tự hành hạ mình, còn vì vậy mà chuyển ra ngoài ở, nghĩ đến chỉ nhắm mắt làm ngơ, không phải ngày lễ quan trọng, cũng chưa từng chủ động gọi điện thoại cho mẹ, cô một lòng muốn quên đi hình ảnh mẹ cô đơn trong đầu, chưa bao giờ nghĩ tới sẽ bỏ khuyết sự trống rỗng hiu quạnh của bà như thế nào, vừa so sánh với Sở Cách Phi, mình thật sự là quá mất mặt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiềm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chương 6.3

Ah? Anh rất khó tin tưởng Tần Tinh Tinh sẽ nói ra ba chữ này. "Cảm ơn anh chuyện gì?"

"Chuyện anh làm vì tôi."

"Nếu quả thật nghĩ muốn cảm ơn anh, vậy thì tự tay pha một ly cà phê cho anh."

"Hiện tại sao? Trễ như vậy còn uống cà phê, anh chuẩn bị không ngủ làm con cú sao?"

"Làm con cú cũng không sao cả, ngày mai anh không cần gấp gấp đi làm." Anh khiêu khích nhướn mi. "Chẳng lẽ anh không biết pha cà phê sao?"

"Không biết pha cà phê, sao anh lại mua hạt cà phê về nhà mình từ từ xay chứ?"

"Thật tốt quá, vậy thì làm phiền em pha cà phê cho anh." Sở Cách Phi làm một động tác mời đẹp mắt.

Được rồi, cũng chỉ là một ly cà phê, cũng không phải là rượu còn sẽ làm cho người ta rối loạn thần trí (tinh thần và lí trí), cô tính toán chi li như vậy làm gì?

Nhưng mà, rốt cuộc là tình huống gì vậy? Diễn đàn LS/^\\$ q£¥Wúy đ;:,ôn

Uống xong cà phê, thế nhưng anh lấy lý do "Thời gian quá muộn rồi", sau đó liền ở lại không đi.

"Anh không thể qua đêm ở chỗ này." Tần Tinh Tinh khẽ đẩy Sở Cách Phi, tên này khi cô uống rượu say rồi, có thể mặc anh tùy tiện đòi lấy sao?

"Anh kiên trì hôm nay qua đêm ở chỗ này." Kể từ khi con bé kia vào ở phòng của anh cho tới nay, anh gần như không có biện pháp ngủ ngon giấc, đầu tiên là cô nói thác chưa điều chỉnh xong chênh lệch múi giờ, chuyên chọn buổi tối đi đi lại lại, được rồi, buổi tối không ngủ được cũng không việc gì, cô yên lặng xem ti vi hoặc là lên mạng, vậy vẫn còn ok, nhưng cô cố tình không biết tôn trọng người khác, yêu thích gây ra tiếng ồn, có thể nghĩ là biết, chất

lượng giác ngủ của anh bị ảnh hưởng nghiêm trọng. Rốt cuộc sau khi có phòng trống, cô lại viện cớ, cô không dám một mình ở một phòng, xem truyện ma quá nhiều, cô cảm giác khách sạn lộn xộn gì đó, cho nên thả ngủ ghế sofa phòng anh.

"Tôi nói không thể chính là không thể." Đừng nói cô suy nghĩ lung tung, cô không cho rằng anh sẽ yên phận ngủ trên sàn nhà, hai người cùng ngủ chung giường, kết quả sẽ như thế nào? Cô hoàn toàn không dám tưởng tượng!

"Anh nói không đi chính là không đi." Anh thừa nhận mình có ý đồ bắt lương với cô, anh cảm thấy mình giống như đã một thế kỷ không có ôm cô vậy, rất nhớ mùi hương trên người cô, rất nhớ bộ dạng cô bắt lực hòa tan ở trong lòng anh, rất nhớ cô nũng nịu đắm chìm vào trong tình cảm mãnh liệt.

Tần Tinh Tinh không dám tin trọn to hai mắt: "Anh có vẻ đã quên nơi này là địa bàn của tôi!"

"Em có bản lĩnh đuổi anh đi ra ngoài sao?" Sở Cách Phi mặt dày mày dạn, nếu như cô không kiên quyết, chỉ có thể để cho anh ăn đến gấu gao.

"Anh." Cô tức giận đến mức không biết nói gì cho tốt.

"Cũng không phải là lần đầu tiên chúng ta ngủ chung giường, em căng thẳng như vậy làm gì?" Anh đùa giỡn nói bậy nhử nhử mày.

"Tôi.. tôi đâu có căng thẳng? Tôi chỉ là. . . ." Ngay sau đó, cả người cô bị anh kéo vào trong ngực, anh vùi đầu vào cổ của cô, sau khi cô sợ hãi thốt lên, trong nháy mắt toàn thân cứng đờ giống như cục gỗ.

"Em không thể thật thà với chính mình một chút sao?" Anh dịu dàng nỉ non, ở trên da thịt của cô lướt qua một trận tê dại.

Hồ hấp khó khăn, Tần Tinh Tinh cố gắng nặn ra âm thanh. "Thật thà gì chứ?"

"Em cũng thích anh ở bên cạnh em."

"Anh. Thật buồn cười, một mình tôi ngủ có thể từ bên trái lăn đến bên phải, tự tìm ngược chen chúc với anh làm gì?"

"Hai chúng ta cũng có thể từ bên trái lăn đến bên phải, em có muốn thử một chút hay không?"

"Không cần!" Trong đầu cô đã hiện lên những loại hình ảnh hạn chế, một luồng hơi nóng khác thường như lửa đốt gây rối tứ chi bách hại của cô.

"Không phải là em rất muốn từ bên trái lăn đến bên phải sao?"

"Tôi đâu có rất muốn từ bên trái lăn đến bên phải?" Mặt đẹp ửng đỏ giống như đánh son phấn vậy, cô rõ ràng không có ý đó, nhưng tại sao cảm thấy giống như mình nói truyện cười đối trêu gì đó?

"Em không cần xấu hổ, anh cũng rất muốn cùng em từ bên trái lăn đến bên phải." Sở Cách Phi cười to đến mức miệng cũng muốn toét ra rồi.

"Tôi mới không cần." Lời còn chưa kịp nói xong, miệng của cô liền bị anh ngăn chặn, khi anh dịu dàng liếm trêu chọc, cô không nén nổi tình cảm khê mở đôi môi đỏ mọng, lưỡi của anh thuận tiện trượt vào, môi lưỡi hai người kịch liệt dây dưa. Anh ôm cô rời khỏi ghế sofa, cùng nhau lung la lung lay đi tới bên giường, tiếp hai người song song ngã xuống ở trên giường.

Mặc dù giờ phút này liền hận không được chôn sâu vào trong cơ thể cô, nhưng anh không vội, anh muốn cô thật thà với khát vọng của mình.

Nắm cảm của cô lên, ép cô nhìn thẳng vào anh, "Không cần trốn tránh nữa, em nên thẳng thắn đối mặt với trái tim của mình, em muốn anh."

Tần Tinh Tinh lắc đầu, trong mắt chứa đầy khát vọng đối với anh, nhưng miệng lại bướng bỉnh không chịu khuất phục.

"Không cần lắc đầu, nói ra, em dám nói không quan tâm anh sao?" Eri d d l577ee quý đ890oon

Cắn chặt môi dưới, cô không nói chính là không nói, giống như vậy thì có thể xóa đi khát vọng đối với anh.

Cúi người dán vào bên tai cô, Sở Cách Phi vừa dịu dàng vừa ngang ngược tuyên thệ, "Anh sẽ khiến cho em mở miệng cầu xin anh!"

Tê dại run rẩy lướt qua mỗi một lỗ chân lông, cô sợ hãi sự dịu dàng của anh, sợ hãi sự ngang ngược của anh, nếu như không trốn, nhất định rơi vào, nhưng cô không có biện pháp lùi bước, thời gian hai người bọn họ ở chung với nhau thật sự có hạn, cô không muốn tiếp tục lãng phí thời gian kháng cự. Anh dọc theo cổ từ từ triển miên mát liếm đi xuống, giống như cô là món ngon nấy sao, lại giống như đang hành hạ cô, từ từ, khiến cho cô từ từ rộng mở ở trước mặt anh, ngọn núi xinh đẹp, thon thả quyến rũ, hoa cúc kín đáo, để lại dấu vết giống như gió lại giống như lửa của anh.

Như có như không trêu chọc dồn ép khát vọng của cô đến bên vách núi, cô không kiềm chế được lời kéo quần áo của anh, chờ đợi sự tiếp xúc thân mật hơn của bọn họ.

Khẽ cười ra tiếng, Sở Cách Phi vẫn là bộ dạng không nhanh không chậm: "Tinh Nhi, em muốn anh sao?"

"Anh là tên vô lại!" Cô đang chửi anh, nhưng nghe qua ngược lại giống đang làm nũng với anh.

Lần này anh cười càng phóng túng hơn, nhưng vẫn kiên trì hỏi cô, "Tinh Nhi, em muốn anh sao?"

Cô chính là không chịu khuất phục, nhưng khi anh càng ngày càng không đàng hoàng nhiệt tình trêu chọc tiếp, ý thức dần dần tan rã, bất lực bật tiếng rên rỉ ra, cô không tự chủ được ôm lấy anh, yêu cầu thương yêu nhiều hơn.

"Sở Cách Phi." Ngón tay của cô đâm thật sâu vào da thịt trên bả vai anh, để lại dấu vết kích thích.

"Em muốn anh sao?" Trình độ cổ chấp của anh tuyệt đối ở trên cô, nếu không cũng không có biện pháp đi vào thế giới của cô.

"Tên vô lại!" Tần Tinh Tinh tức giận chuyển bị động làm chủ động, trong nháy mắt, anh ở dưới, cô ở trên, lần này đến phiên cô dồn ép anh. Anh không kiên trì nghe được câu "Em muốn anh" nữa, giờ phút này hành động đã nói rõ cô muốn anh đến cỡ nào, anh hưởng thụ sự hành hạ của cô, cho đến khi cô sắp ép điên anh, anh không kiềm chế được thúc giục cô chiếm lấy anh, bộ dạng đứa bé tức giận làm cho cô cười duyên không thôi.

"Tần Tinh Tinh, tối nay em đừng mong được ngủ!"

Anh giữ chặt thắt lưng của cô ngồi ở trên người, trước khi cô còn chưa phản ứng kịp, khẽ nâng cô lên, lại đè xuống, rốt cuộc hai người kết hợp làm một thể, vì vậy chương nhạc kích thích bắt đầu mở màn, thỉnh thoảng điên cuồng, thỉnh thoảng triền miên, đắm chìm vào nơi cơ thể dây dưa va chạm, người nào cũng không có cách che giấu tình cảm thật sự với đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Chương 7

Làm sao mọi chuyện sẽ biến thành tình trạng này? Từ buổi tối hôm đó anh được như ý, anh liền thuận nước đẩy thuyền ngày ngày tới cửa báo danh, mặc dù không có chuyển vào nhà cô, nhưng mà dựa vào tình huống trước mắt, bọn họ chỉ kém mấy bước là ở chung rồi, một tuần lễ có ba ngày, buổi tối ngủ chung một chiếc giường, chia sẻ cùng một cái chăn, tiếp đó buổi sáng cùng nhau vào phòng tắm rửa mặt chải đầu, lại cùng nhau đi ra ngoài ăn sáng. Tiếp tục như vậy nữa, có thể ngày nào đó anh mang theo hành lý chuyển vào ở hay không?

Lý trí rõ ràng nói cho cô biết, không thể bỏ mặc anh nữa, nhưng mà lại phát hiện chính mình đã lún sâu.

Cô thích buổi tối mỗi ngày nhìn thấy Sở Cách Phi, anh sẽ xuống bếp chuẩn bị tối vì cô, mặc dù chỉ là xử lý đơn giản, cảm giác này lại rất hạnh phúc.

Cô thích khi mở mắt ra có thể nhìn thấy Sở Cách Phi, anh luôn luôn tỉnh dậy sớm hơn cô, không quấy rầy cô, si ngốc quyến luyến chăm chú nhìn cô, cảm giác đó giống như cô quý báu bao nhiêu. Cô thích hai người cùng ngồi ở quán cà phê ăn sáng, mặc dù bọn họ cực kỳ ít nói chuyện với nhau, ánh mắt luôn luôn đặt trên tờ báo trong tay của mình, nhưng mà giống như vợ chồng bình thường, tình lý đương nhiên tồn tại trong cuộc sống của nhau.

Cô thích sau khi ăn xong hai người tay trong tay đến công viên đi dạo, mặc dù luôn đầu vớ mồm, nhưng mà mỗi một phân, mỗi một giây đều là ngọt ngào.

Cô thích vào ngày nghỉ Sở Cách Phi mang theo mẹ cô cùng đi ra ngoài chơi, cho dù anh là lòng dạ xấu xa muốn mua chuộc mẹ, thấy trên mặt mẹ tràn đầy vui sướng tươi cười, cô cảm động đến mức không cách nào nói ra, anh làm được chuyện cô vẫn muốn làm, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không làm được.

Không sai, cảm giác có anh bảo vệ thương yêu thật tốt, nhưng mà, chuyện này không có nghĩa là cô vui vẻ để Sở Cách Phi công chiếm cuộc sống của cô, quan hệ của bọn họ càng thân mật, cô lại càng lo lắng, vô tình trong đó, cô đã dường như lệ thuộc vào anh, về sau cuộc sống không có anh sẽ ra sao?

Mỗi lần nghĩ đến vấn đề này, cô liền nhức đầu, kết quả. Eri diễn đàn \$^&*lê quý đôn€£¥₩

Tần Tinh Tinh chán nản ném bút trên tay xuống không tự chủ dùng trán gõ xuống mặt bàn làm việc, ban đầu cô không nên tìm anh giúp đỡ, xem xem cô làm mình trở thành đức hạnh gì, nhiều lần đưa cho nhà xưởng đơn đặt hàng sai lệch, đây là sai lầm trước kia chưa từng phạm phải. Lắc đầu, cô vỗ vỗ gò má của mình, lên tinh thần, tỉnh táo lên, hoàn hảo sai lầm không lớn, thiếu một số phần, nói xin lỗi với khách hàng, tặng quà tặng đền bù sơ xuất giao hàng thiếu, dư ra một số phần, cố gắng bán đi là tốt.

Về sau, cô nhất định phải cẩn thận hơn, ngàn vạn lần không thể lại phạm phải những sai lầm này lần nữa.

Không thành vấn đề, sau khi anh rời đi, cuộc sống của cô cũng sẽ khôi phục lại bình thường. Có đúng không?

Gõ đầu một cái, cô kêu chính mình tập trung tinh thần làm việc, nhưng mà trong lúc cô chuẩn bị vui đầu tận lực làm việc, âm thanh của Âu Dương Hi Nhi truyền tới.

"Tinh Tinh tiểu thư, lúc không có tâm tư làm việc, dù miễn cưỡng thế nào cũng không có tác dụng, hay là trước thả lỏng một chút, thay đổi tâm tình." Âu Dương Hi Nhi từ phòng bếp bưng cà phê và bánh ngọt tới.

Đúng vậy, hiện tại hiệu suất làm việc của cô hoàn toàn là trứng vịt, thả lỏng một chút cũng tốt.

Đứng dậy rời khỏi bàn làm việc, Tần Tinh Tinh dọc theo bình phong có tác dụng xếp ngay ngắn bồn hoa xanh biếc, đi vào phòng họp, nhận lấy cà phê Âu Dương Hi Nhi đã thêm xong đường và sữa tươi cho cô, ngồi xuống bên cạnh bàn hội nghị.

"Cũng không phải là mùa xuân đến, tại sao tinh thần luôn không tập trung?" Âu Dương Hi Nhi nói đùa nháy mắt.

"Bản thân cậu đã là người từng trải, có nhất thiết phải đùa cợt không?" Lờm cô một cái, Tần Tinh Tinh nản lòng, nản chí uống cà phê. Ah? Âu Dương Hi Nhi tò mò ngang nhiên nghiêng người qua.

"Nghe giọng điệu của cậu, cậu thừa nhận chìm vào sao?"

Uống xong cà phê, Tần Tinh Tinh trải qua một khắc đồng hồ lặng im suy nghĩ, rốt cuộc thẳng thắn. "Hình như tớ yêu anh ấy."

Âu Dương Hi Nhi nghe vậy mở miệng cười, giống như mới vừa tiếp nhận bày tỏ của người yêu trong mộng: "Chuyện này thật sự là quá tốt!"

Người phụ nữ này thật là khiến người ta muốn trừng nhiều mấy lần! Cười khổ, Tần Tinh Tinh lười phải phân bác, người phụ nữ này uống quá nhiều nước miêng của Hoắc Duyên Lăng, tế bào toàn thân từ trên xuống dưới đều đã trở nên lãng mạn rồi.

"Nét mặt này của cậu là gì, người phụ nữ tìm được hạnh phúc nên cực kỳ vui vẻ." Âu Dương Hi Nhi không nhận được phản ứng lắc đầu với cô.

"Cậu quên, nhưng tớ chưa từng quên, xấp xỉ sau ba tháng nữa Sở Cách Phi phải trở về nước Mỹ."

"Cậu có thể cùng anh ấy về nước Mỹ mà." Con người lên vũ trụ du lịch cũng không còn là vấn đề lớn, chuyển đến nước Mỹ dĩ nhiên cũng không phải là nhiệm vụ gian khổ gì.

Lắc đầu một cái, cô tự biết không phải nhà thám hiểm, mà là người phụng theo thánh chỉ thực tế. "Làm sao tớ có thể vì một người đàn ông từ bỏ tất cả những thứ mình vốn quen thuộc?"

"Anh ta không phải một người đàn ông bình thường, anh ta là người đàn ông cậu yêu."

"Đối với tớ mà nói, bản thân quan trọng hơn tình yêu." Âu Dương Hi Nhi xem thường nhũn mảy. "Làm sao cậu biết rằng trở về nước Mỹ cùng anh ta, chính là từ bỏ mình?"

"Tớ từ bỏ sự kiên trì từ xưa tới nay, không phải là tương đương với bảo tớ từ bỏ mình sao?"

Trong khoảng thời gian ngắn, Âu Dương Hi Nhi thật đúng là không biết sửa đổi quan niệm cố chấp của cô như thế nào.

"Còn nữa, tớ cũng không thể nào để mẹ tớ đơn độc ở lại Đài Loan." Mặc dù họ không phải kiểu mẹ con yêu thương dính cùng một chỗ, nhưng hai người đều biết, từ xưa tới nay, đối phương vẫn luôn là trụ cột tinh thần của mình, cho dù bây giờ cô có một đối tượng khác có thể dựa vào, nhưng không có bất kỳ người nào có thể thay thế địa vị của họ ở trong lòng nhau.

"Nếu như bác gái nghe được cậu nói như vậy, nhất định bác ấy tự trách mình đến chết, tớ tin tưởng bác ấy chưa bao giờ muốn trở thành trở ngại khi cậu theo đuổi hạnh phúc, mỗi người đều có cuộc sống của mình, cậu nên tự ngẫm lại nhiều hơn."

"Tớ không có biện pháp chỉ nghĩ đến bản thân mình."

"Nếu không, cậu mang theo bác gái cùng đi nước Mỹ sẽ tốt hơn."

"Cậu cho rằng là đi du lịch sao? Chuyện không đơn giản như vậy, mẹ tớ tuyệt đối không có khả năng rời khỏi cha tớ."

"Cậu chưa hỏi, làm sao biết bác gái không muốn cùng cậu đi đến nước Mỹ?" Cô đã từng nghĩ tới một vấn đề, đối mặt với người cha không ở yên trong nhà, tại sao mẹ không muốn buông tay? Chẳng lẽ mẹ lại yêu cha như vậy, đến nỗi có thể dễ dàng tha thứ ông một lần lại một lần làm bừa làm càn sao? Nếu như vậy, tại sao mẹ không cố gắng xoay chuyển lòng của cha? Suy nghĩ thật lâu, cô chỉ có một kết luận – có lẽ mẹ đối với cha đã vượt qua vương bận tình yêu.

"Nếu như bà bằng lòng đi nước Mỹ với tớ, đã sớm ly hôn." Mặc dù cha thích ăn vụng ở bên ngoài, nhưng về mặt sinh hoạt ông vô cùng lệ thuộc vào mẹ, ngày kỉ niệm liên quan đến mẹ, ông cũng chưa từng quên.

"Cậu chỉ cần thể hiện tấm lòng của con gái, về phần bác gái quyết định như thế nào, vậy phải xem suy nghĩ của bác ấy."

Giống như là nghĩ đến chuyện gì đó, Tần Tinh Tinh buồn cười lắc đầu. "Cũng không phải là tớ quyết định cùng Sở Cách Phi đi nước Mỹ, cần gì lãng phí thời gian với chuyện này?"

Hai tay bắt chéo ở trước ngực, hình như Âu Dương Hi Nhi có hơi nổi nóng rồi. "Cậu gặp phải chuyện không muốn đối mặt, cũng chỉ có thể trốn tránh sao? Tớ hiểu rõ cậu không yên lòng về bác gái, nhưng để tay lên ngực tự hỏi, cậu không cảm thấy chuyện này đã biến thành cớ cho cậu lùi bước không dám tiến lên sao?"

Không sai, đúng là cô lấy có, nhưng Hi Nhi không thể hiểu rõ tâm tình của cô, từ xưa tới nay một người muốn chiến thắng thành kiến khác sâu trong đầu, chuyện này nói dễ vậy sao? Đối mặt với tình yêu, cô giống như một người không biết bơi muốn chơi đùa ở trong nước, nhưng hai chân không cách nào chạm được đáy, không phải cô không muốn hưởng thụ cuộc sống an nhàn tự do vui vẻ của con cá, mà là không cách nào thoát khỏi sợ hãi bị chìm. Mất trọn trắng, Âu Dương Hi Nhi tự giễu nói: "Người chịu tội chịu khổ là Sở Cách Phi, cũng không phải là tớ... tớ ở bên cạnh ra sức làm ân nhân cứu mạng làm gì?"

Tần Tinh Tinh phiền não đi tới bên cửa sổ, thu ý càng ngày càng đậm, trong gió lộ ra một luồng hương vị tiêu điều. Không thể phủ nhận, gặp phải chuyện không muốn đối mặt, phản ứng theo bản năng của cô chính là trốn tránh, nhưng mà, tại sao mình vẫn còn hao tâm tốn trí vì sự tồn tại của vấn đề này? Sở Cách Phi cũng chưa có đưa ra yêu cầu với cô, cô liền phiền não chuyện này, không yên lòng chuyện kia, những chuyện này hoàn toàn đều là dư thừa, thật sự có một ngày như vậy, lại hao tâm tốn trí về những vấn đề này cũng không muộn mà.

Mọi chuyện trên thế giới này thật sự cực kỳ khó đoán trước!

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Chương 7.2

Tần Tinh Tinh mất hồn đi vào khách sạn biển Tề Hoàng, cô không có trực tiếp đi thang máy lên lầu, mà là đi tới khu sofa tiếp khách của đại sảnh rồi ngồi xuống. Không ngờ, cô còn chưa nghe được Sở Cách Phi đưa ra yêu cầu, ngược lại trước nhận được quả bom mẹ ném tới. Sớm hôm trước lại đối thoại cùng mẹ ở quán cà phê, cho đến bây giờ cô cảm giác mình đang nằm mơ.

"Tiểu Tinh, mẹ quyết định ly hôn với cha con."

Cô tròn mắt một cái, điều này sao có thể? "Mẹ, ngày cá tháng tư qua hơn mấy tháng rồi."

"Gần đây mẹ lại bắt đầu nằm mơ, mơ cuộc sống khi không có cha con sẽ như thế nào, mẹ nghĩ hẳn là đáng để mong chờ, có lẽ mẹ sẽ gặp được một đoạn tình yêu mới, nhớ lại hương vị ngọt ngào."

"Mẹ đang nói đùa sao." Cô vẫn khó mà tin tưởng, mặc dù cô từng có suy nghĩ này vô số lần, nhưng mà giống như cậu trẻ chán cừ, sói đến, sói đến, kêu nhiều lần, người chán cừ cũng không quan tâm nữa, mà cô cũng tự thôi miên mình thời gian dài, hoàn toàn mất đi tính cảnh giác với chuyện này.

"Mỗi lần nhìn thấy con và Sở Cách Phi ngọt ngọt ngào ngào đầu vồ mồm, thỉnh thoảng hai người lại liếc mắt đưa tình, mẹ thật hâm mộ, ngẫm lại chính mình thật sự là gốc chết đi được, tại sao phải trông coi cha con cho đến chết? Không có cha con, tương lai của mẹ sẽ mở rộng thêm, hẳn là đến lúc buông tay rồi."

Hồi lâu, cô một câu cũng nói không nên lời, cô biết đây là quyết định sau khi mẹ cân nhắc cân nhắc, nói cách khác, hôn nhân của cha mẹ thật sự đi tới đây rồi.

"Tiểu Tinh, thật xin lỗi!" Ngán ra một hồi, cô không hiểu nhìn mẹ, câu thật xin lỗi này là có ý gì?

"Mẹ và cha con vẫn hi vọng cho con một gia đình hoàn chỉnh, cho dù ngôi nhà này có bao nhiêu vấn đề, chúng ta luôn luôn cố gắng duy trì nó, nhưng mà bây giờ mẹ mệt mỏi, không muốn bảo vệ ngôi nhà đã sớm tan nát trống rỗng này nữa rồi."

"Mẹ là bởi vì con, mới vẫn không ly hôn với cha sao?" Eri diễn đàn 1455ee quý đơn

"Chỉ là một phần nguyên nhân, một phần khác là bởi vì trong lòng quyến luyến, lại không có dũng khí đi ra ngoài. Từ xưa tới nay, trọng tâm của mẹ đều ở trên người cha con và con, có lúc không khỏi lo lắng, sau khi rời khỏi ngôi nhà này, cái gì mẹ cũng không có, là con và Sở Cách Phi khiến cho mẹ nhìn thấy bầu trời vốn rất rộng lớn, mẹ muốn đi ra ngoài, cố gắng sống vì mình."

Mặc dù từ nhỏ đã sinh trưởng trong ngôi nhà sớm tan nát, thế nhưng giờ phút này cô mới chính thức nghe thấy âm thanh bề tan nát, đối với mẹ mà nói đây là chuyện tốt, cô lại không có biện pháp ngăn cản cảm giác mất mát đang dòi nôi lấp biển.

Lúc này cô bỗng nhiên hiểu rõ, thì ra cô khát vọng có được ngôi nhà hoàn chỉnh đến như vậy, mặc dù ngôi nhà đó đã tan nát, đến dũng khí nhắc tới trước mặt người ngoài cũng không có, nhưng so với gia đình đơn thân, đó là một ngôi nhà đáng giá hâm mộ, nhưng hôm nay ngôi nhà này sẽ không còn nữa.

Rời khỏi quán cà phê, cô không về nhà, mờ mịt rối loạn lác lác ở trên đường, đi tới đi lui, cô liền vẫy xe taxi đi tới khách sạn biển Tề Hoàng. Tại sao tới nơi này? Cô cũng không rõ lắm, chỉ hi vọng vào lúc này Sở Cách Phi có thể ở bên cạnh, cho dù không nói một câu, anh cũng có thể làm cho cô ấm áp và có thêm sức mạnh.

Sở Cách Phi trở về chưa? Cô nên đi lên lầu chờ anh hay không?

Lại nói thật khéo, đúng lúc hôm nay Sở Cách Phi có chuyện, nói là có hẹn với một vị học trưởng dạy học ở đại học, bằng không, cô cũng không cần đặc biệt chạy tới nơi này.

Mười giờ rưỡi, anh nói bọn họ hẹn ở phòng ăn khách sạn, bữa tiệc chắc hẳn đã kết thúc, cô vẫn nên lên lầu chờ anh thì tốt hơn.

Cô vừa mới đứng lên, liền nhìn thấy Sở Cách Phi và một cô gái chừng hai mươi từ trong thang máy đi ra, giống như tình cảnh mỗi một lần cô bắt gặp cha và phụ nữ thuê phòng, lập tức, cô chỉ nghĩ đến xoay người quay lưng về phía bọn họ.

Yếu đuối ngồi trở lại trên ghế sofa, cô có thể cảm giác được tứ chi đang nhanh chóng lạnh đi, cơ thể run thật là kịch liệt.

Cô khó mà tin được, lại không có biện pháp xóa đi hình ảnh trong khoảng khắc kia.

Không biết vì sao, cô đột nhiên nhớ tới có một lần tới nơi này tìm anh, lúc ấy anh vội vàng mang cô rời khỏi phòng, giống như sợ cô nhìn thấy cái gì.
. Xem ra, anh đang giấu một người phụ nữ ở bên trong. Mặc dù cô luôn sắp xếp toàn bộ đàn ông ngang bằng cha, nhưng mà đối với anh, cô lại có một sự tin tưởng không giống với người đàn ông khác, anh rất nghiêm túc với cô, cô tin tưởng như thế, cho dù tương lai thay đổi như thế nào, bây giờ trong mắt anh không dung được những người phụ nữ khác: Kết quả! Sai lầm rồi! Cô quá sai rồi!

Tổ mệt mỏi quá mệt mỏi quá, muốn đi ra ngoài giải sầu vài ngày, phòng làm việc liền làm phiền cậu rồi.

Rời khỏi khách sạn trở lại chỗ ở, sau khi Tần Tinh Tinh tắm rửa liền làm tổ ở trên giường, nhưng đầu óc của cô một khắc cũng không có dừng lại, lăn qua lộn lại, cứ như vậy mãi cho đến khi trời sáng.

Gửi một tin nhắn cho Âu Dương Hi Nhi, cô vội vàng thu dọn một ít quần áo, gọi điện thoại kêu xe taxi, đi tới một nhà khách ở A Lý Sơn huyện Gia Nghĩa.

Ngôi nhà khách này cô đã tới nhiều lần, lần đầu tiên là cùng Hi Nhi và Tiểu Tinh tới A Lý Sơn xem mặt trời mọc, nhà khách này là do gỗ chưa xẻ tạo ra, lại có một vườn hoa sinh thái tự nhiên rất lớn, ở trước sân là có thể quan sát mặt trời mọc, cảnh núi. Nhà khách có cung cấp ba bữa cơm, ông chủ và bà chủ là người cực kỳ thân thiện, các cô là trong lúc vô tình xông vào nơi này, từ đó, nơi này trở thành nơi để cô trốn tránh lúc không muốn liên hệ với bên ngoài. Cô có một thói xấu, khi cô cảm thấy không biết đối mặt với thế giới này như thế nào, sẽ không tự chủ muốn giấu mình đi, mỗi một lần trong quá khứ đều là bởi vì liên quan đến cha, lần này lại là vì một người đàn ông khác.

Sau khi làm xong check in tiến vào phòng khách, Tần Tinh Tinh liền khom lưng ôm hai đầu gối, dựa lưng vào khung gỗ của cửa sổ sát đất, ngồi ở trên mặt đất, từ bình minh đến mặt trời lặn, cơ thể đã sớm cứng ngắc mất cảm giác, nhưng mà, cô vẫn không muốn cử động.

Gió man mát lạnh lạnh thổi vào gương mặt của cô, cô mệt mỏi nhắm mắt lại.

Cốc cốc cốc! Diên đàn \$/^ê €£ ¥¥¥ quý đi!@ # \$ôn

Âm thanh của bà chủ nhà khách truyền vào: "Tần tiểu thư, bữa tối đã chuẩn bị sẵn sàng rồi."

Bởi vì quá mệt mỏi, cô ngay cả sức lực lên tiếng trả lời cũng không có.

Một lát sau, bà chủ nhà khách lại mở miệng nói chuyện: "Tần tiểu thư, cô không sao chứ?"

Cô rất muốn nói chuyện, nhưng thật sự mệt mỏi quá mệt mỏi quá đi, nghiêm túc tính toán, cô đã ba mươi mấy giờ không có nhắm mắt rồi.

"Tần tiểu thư, nếu cô tiếp tục không trả lời, tôi liền mở cửa đi vào đó!" Hiên nhiên bà chủ nhà khách nóng nảy. Ngay sau đó, cô nghe thấy tiếng chìa khóa mở cửa, cửa mở ra. "Tần tiểu thư, cô có khỏe không?" Cô nghĩ muốn quay đầu lại nói với bà chủ, không cần lo lắng, cô không chết được, nhưng thật sự không có sức lực.

Đột nhiên, cô cảm thấy có gì đó khác thường chạy qua sống lưng, nhưng còn chưa kịp quay đầu lại kiểm tra rốt cuộc là gì trước, đã bị một đôi tay mạnh mẽ bế lên.

"Bà chủ, cảm ơn bà, đợi lát nữa lại phải làm phiền bà." Sở Cách Phi quay đầu lại nói với bà chủ nhà khách đứng ở bên cạnh cửa.

"Vậy tôi không quấy rầy hai người." Trước khi bà chủ nhà khách rời đi còn chăm sóc đóng cửa phòng lại.

Tại sao anh lại xuất hiện ở đây? Làm sao mà anh lại biết cô ở đây? Anh tới nơi này làm gì? Anh không biết bộ mặt thật của mình đã bị cô phát hiện sao?

Trong đầu hiện lên rất nhiều dấu chấm hỏi, cô muốn tránh thoát anh, nghĩ muốn tự mình xuống đi bộ, nhưng cho dù có sức lực, hai chân mất cảm giác đã nửa phút hơn cũng không có biện pháp cử động, cuối cùng chỉ có thể mặc cho anh ôm lên giường.

"Từ lúc đến em vẫn ngồi ở chỗ đó sao?" Từ trạng thái cứng ngắc lạnh lẽo phơi bày ra trên người cô, chắc hẳn đã ngồi ở đó lâu rồi, chẳng qua khiến anh cảm thấy kỳ lạ chính là, anh có thể cảm thấy được cả người cô đang ra sức kháng cự, giống như đang phát câu với anh vậy, phát câu âm ỉ chuyện gì, đương nhiên anh vẫn còn ở bên ngoài mọi chuyện.

"Tôi rất mệt mỏi, mời đi ra ngoài." Cô nằm xuống, cố ý đưa lưng về phía anh, bởi vì không muốn nhìn thấy tình cảm lo lắng trên mặt anh, như vậy sẽ

khiến cho cô tức giận hơn, làm sao anh có biện pháp làm bộ làm tịch ở trước mặt cô vậy?

"Anh nhìn ra được em mệt chết đi, nhắm mắt lại ngủ một giấc thật ngon, anh sẽ ở chỗ này trông chừng em." Đóng cửa sổ sát đất, ngăn cản khí lạnh bên ngoài càng tối càng lạnh, Sở Cách Phi ngồi xuống ở mép giường, dịu dàng xoa bóp hai chân mệt mỏi cảm giác cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Gặp Lầy Người Yêu Kiếm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 7.3

Cô muốn đẩy tay anh ra, cô ghét sự dịu dàng chăm sóc của anh, nhưng sức lực của cô không có tác dụng với anh, cô không nhận được bất đầu rỗng giận với anh. "Anh tránh ra, tôi không muốn gặp lại anh!"

"Trước khi tức giận với anh, có phải trước hết em nên để cho anh biết rõ anh phạm vào lỗi gì hay không?"

Bọn họ không có thể non hẹn biển, cũng không có bất kỳ hẹn ước gì, anh kết giao với người phụ nữ khác, cô có tư cách hưng sư vấn tội sao? "Anh không có phạm sai lầm, chỉ là tôi không muốn nhìn thấy anh."

"Em chắc chắn anh không có phạm sai lầm?"

"Anh có làm chuyện gì sai hay không, anh còn rõ ràng hơn tôi."

"Không sai, dựa vào trí nhớ của anh, anh xác thực không làm chuyện gì sai, tốt rồi, hiện tại anh có thể tính sổ với em." Anh xoay người cô đối mặt với anh, trước khi cô còn kinh ngạc chưa phản ứng kịp, anh bắt đầu sét đánh hưng sư vấn tội.

"Tại sao đột nhiên âm ỉ mất tích? Tắt điện thoại di động, chỉ gửi một tin nhắn nói muốn đi ra ngoài giải sầu, nhưng không nói rõ hành tung, em biết anh lo lắng bao nhiêu, sợ bao nhiêu không? Nếu như không phải là anh buộc Âu Dương Hi Nhi kiểm tra chỗ em có thể trốn, anh đã báo cảnh sát xử lý rồi!"

"Thật buồn cười, tại sao tôi phải nói rõ hành tung với anh?" Tần Tinh Tinh nổi giận ngồi dậy. Diễn đàn www.EbookFull.Net ôn

Cười lạnh nhướn mi, cô muốn chọc giận anh sao? Tốt, anh mà nói không lại cô sao? "Em trở mặt còn nhanh hơn lật sách, có muốn anh nhắc nhở em hay không, buổi sáng ngày hôm qua chúng ta làm cái gì?"

Trong nháy mắt gương mặt đẹp ứng hồng, buổi sáng ngày hôm qua cô tỉnh dậy sớm hơn anh, chuyện này rất khó xảy ra, cô nghĩ muốn thức dậy trước chuẩn bị bữa sáng, mỗi lần đều là anh chăm sóc cô, dù sao cô cũng nên biểu hiện một lần!

Vì vậy vào phòng tắm đánh răng rửa mặt, thuận đường tắm gội, sao biết anh từ phía sau len lén đi vào, sau đó liền trình diễn tiết mục kích tình, đây không phải là lần đầu tiên, vốn cũng không có gì, nhưng nhất thời hứng thú chơi đùa của hai người nổi lên, anh liếm cô từ đầu đến chân một lần, mà cô cũng bất chúc làm theo ở trên người của anh. Lúc ấy quá điên cuồng, sau đó nhớ tới đều đã nghi ngờ đó là một giấc mộng xuân. Làm sao cô có thể làm ra chuyện phóng khoáng như vậy? Đó là nằm mơ, cô muốn quên đi không còn một chút, anh gọi lại trí nhớ của cô làm gì?

"Anh rất vui mừng vì trí nhớ của em cũng không tệ lắm." Anh đắc ý cười cười.

"Tôi. Vậy cũng không có ý nghĩa gì." Tại sao miệng của cô vừa đụng đến anh liền không thể có lực chống đỡ?

Ánh mắt chuyển thành sắc bén, giọng điệu của anh trở nên hùng hổ dọa người "Em không cần lừa mình dối người nữa, em có thể không giữ lại chút gì làm những chuyện đó với bất kỳ người đàn ông nào khác sao?"

Không, bởi vì là anh, cô trở nên không giống chính mình, mà cô ghét mình như vậy, yếu ớt muốn giao phó mình cho anh, cho dù cùng anh bay qua Thái Bình Dương đến một nơi khác, hình như cũng trở thành chuyện làm cho người ta động lòng rồi.

Quạt cường hất cảm lên, giọng Tần Tinh Tinh không nghiêm túc. "Anh không cần nghĩ mình quá thần kỳ, nếu như hôm đêm sinh nhật đó gặp phải người đàn ông khác, bây giờ tôi sẽ không dính dáng một chút nào với anh."

"Hôm đêm sinh nhật đó, nếu như đối tượng không phải là anh, em sẽ để cho tình huống xảy ra đến không thể cứu vãn được sao?" Anh không thừa nhận đêm hôm đó cô không hề có ấn tượng với anh, cô biết là anh, có lẽ rất mơ hồ, lại không xóa đi trí nhớ còn sót lại trong đầu.

"Tôi uống say rồi." Nghe qua thật sự lí không thẳng, khí không thẳng (lí lẽ không ngay thẳng, tinh thần không khoẻ mạnh).

"Em nói dối!"

"Cho dù chúng ta từng có chuyện gì, quá khứ đã qua, chuyện đó không quan trọng, tương lai tôi không muốn lại có bất kỳ dính dáng gì với anh!" Đầu cô đau đến sắp nổ tung, toàn thân từ trên xuống dưới chỉ muốn tê liệt yên ổn ngủ một giấc thật ngon, tại sao cô phải cùng anh tán gẫu những chuyện có hay

không cũng được chứ?

"Anh nói rồi sẽ không buông tay." D ã ngôn tình l 6 e q l u y d 9 o 6 n

"Tôi có một người cha rất có ý nghĩa giáo dục, anh không cần xem tôi là đồ ngọc."

Dừng một chút, Sở Cách Phi đã bắt được mấu chốt. "Là ý gì?"

Day day huyết thái dương, cô thật sự rất không thoải mái, từ hôm qua sau khi tan việc cùng mẹ ăn một phần ăn đơn giản ở quán cà phê, trong khoảng thời gian kế tiếp cô chỉ ăn thức ăn lỏng, vào lúc này dạ dày đang đau rồi, nhưng mà, vẫn muốn lên tinh thần đuổi anh.

"Anh không cần lại giả vờ giả vịt, phụ nữ đối với anh mà nói không đáng giá chút nào."

"Quá khứ anh xác thực có một khoảng thời gian anh có thái độ đùa giỡn với phụ nữ, nhưng khi anh nhận rõ tình cảm của mình thuộc về đâu, anh không hề trêu chọc bất kỳ người phụ nữ nào nữa, cho đến khi em xuất hiện, người phụ nữ duy nhất anh muốn, anh còn có thể đi chạm vào người phụ nữ khác nữa sao?"

"Anh nói thật là dễ nghe, chẳng lẽ là mắt tôi bị mù nhìn lầm rồi sao?" Cô buột miệng nói ra suy nghĩ chân thật. Mắt bị mù nhìn lầm rồi. Đợi đã, hình như anh đã hiểu rõ trận hỗn loạn này được tạo ra như thế nào rồi. "Tối ngày hôm qua em đi khách sạn tìm anh? Em nhìn thấy Sở Ngọc Linh?"

"Tối ngày hôm qua tôi quả thật đi khách sạn tìm anh, về phần người phụ nữ kia là ai, tôi không rõ lắm, cũng không thêm đề ý."

"Nếu như em thấy anh cùng một người phụ nữ nào đó ở chung một chỗ, người phụ nữ kia nhất định là Sở Ngọc Linh." Sở Cách Phi càng cười càng vui vẻ, khiến Tần Tinh Tinh càng nhìn càng cảm thấy chói mắt.

"Tôi nói, tôi không quan tâm người phụ nữ kia là ai, cho dù cô ta là Sở Ngọc Linh hay là gì." Tần Tinh Tinh quên mình muốn nói gì, rốt cuộc ba chữ "Sở Ngọc Linh" tiến vào đại não, nhất là chữ "Sở" này, chẳng lẽ hai người bọn họ là – anh em?

"Xem ra là hiểu lầm lớn, em chuẩn bị bồi thường cho anh như thế nào?" Anh rất biết nhân cơ hội lừa gạt.

Mím môi một cái, cô rất khó tin tưởng chính mình gây ra chuyện cười lớn như vậy: "Cô ấy thật sự là em gái anh?"

"Không thể giả được." Hai tay bắt chéo ở trước ngực, dáng vẻ Sở Cách Phi chờ xem kịch vui.

"Em Em gái anh nên ở nước Mỹ, tại sao lại ở chỗ này?" Ngụ ý, cô sẽ hiểu lầm là chuyện đương nhiên, ai kêu anh trước đó không có chào hỏi một tiếng, làm sao cô có thể không suy đoán nhiều như vậy chứ?

"Anh có thể tới nơi này nghỉ phép, dĩ nhiên con bé cũng có thể tới nơi này nghỉ phép mà." Con bé kia hoàn toàn là tới nơi này gây rối, mặc dù an bài bạn chơi cho cô, nhưng cô lại yêu thích làm phiền anh, thậm chí tối hôm qua đòi đi KTV, anh và học trưởng bị buộc kết thúc bữa ăn trước thời gian, nếu như không phải học trưởng vui vẻ sẵn lòng cùng cô hát, anh khẳng định sẽ phát điên, con bé kia ca hát quả thực là đang tạo ra tạp âm.

"Làm sao anh không nói sớm?"

"Nếu như nói cho em biết, người nhà của anh cũng đến Đài Loan, em có thể chạy đi trốn hay không?" Anh hỏi ngược lại cô.

Miệng hơi mở, rồi đóng lại, cô không biết, theo lý thuyết, người nhà của anh và cô một chút quan hệ cũng không có, nhưng cảm giác sẽ có áp lực, ngộ nhờ anh cố ý sắp xếp cho bọn họ gặp mặt, cô khẳng định lại sẽ âm ỉ mất liên lạc.

"Nếu như mà anh giới thiệu hai người các em biết nhau, con bé sẽ giống như kẹo mè xừng dính em không rời vậy, anh có thể bảo đảm với em, không tới thời gian một ngày, em sẽ buộc anh đóng gói con bé gửi về nước Mỹ."

"Quá khoa trương rồi."

"Anh không lừa em, con bé chính là cô gái nhỏ thích khóc lại thích làm người hầu."

Nghe vậy, Tần Tinh Tinh khanh khách nộ nộ cười.

"Anh vốn nghĩ mấy ngày nữa giới thiệu các em biết nhau, không ngờ sức ghen của em lớn như vậy, đến hưng sư vấn tội cũng không có, liền trực tiếp phán anh từ hình." Nghe giọng điệu của anh tuyệt không giống như đang oán trách, giống như là đứa trẻ mới vừa xin được chocolate ăn, bây giờ tâm trạng anh quả thật giống như là ăn chocolate, ngọt chết rồi!

"Em đâu có ghen? Chỉ là không thích cảm giác bị lừa gạt." Vào lúc này khí lạnh trong cơ thể hoàn toàn bị loại bỏ, toàn thân cô nóng nghi ngút giống như bị ném vào lò sưởi, thật là mắc cỡ chết người!

"Em có lá gan ghen, phải có lá gan thừa nhận."

Cô chưa có thừa nhận, nhưng cũng không dám lớn tiếng phủ nhận.

Nhìn sắc mặt cô trắng bệch giống như một trang giấy, anh không đành lòng trách móc cô nặng nề nữa. "Anh thấy bụng của em hẳn là đói lắm, trước nghỉ ngơi một chút đi, anh đi đến chỗ bà chủ giúp em mang bữa tối tới." Trước hết anh để cho cô nằm xuống, lại giúp cô đắp kín chăn mới rời khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Gặp Lầy Người Yêu Kiềm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chương 8

Trải qua mấy giờ nghỉ ngơi, lúc này là lúc cả vùng đất vẫn còn ung dung ngủ, Tàn Tinh Tinh kích động vội vàng lôi kéo Sở Cách Phi vỗ trang đầy đủ ra ngoài. Ở trong xe chuyên dùng của ông chủ nhà khách, bọn họ đi tới trạm xe lửa mới của A Lý Sơn, lại từ nơi này ngồi tuyến xe lửa đến Chúc Sơn, đây là xe lửa đặc biệt vì quan sát mặt trời mọc ở A Lý Sơn mà chạy, đến trạm xe lửa Chúc Sơn, tiếp theo đi về phía sân trời ngắm mặt trời.

Tuy là ngày thường, nhưng nghe nói mùa thu là mùa thích hợp nhất để ngắm mặt trời mọc ở A Lý Sơn, du khách thật đúng là náo nhiệt, gần như mỗi người đều đã quần mình giống như bánh chưng.

Gió lạnh vù vù, cũng không giảm bớt sự hào hứng của mọi người, rốt cuộc mặt trời mọc ở A Lý Sơn đẹp bao nhiêu vậy? Khi màn trời màu tím đen có ánh sáng màu vàng chiếu lên, trong lúc mọi người chờ mong, mặt trời đỏ rực thức giấc nhảy lên đỉnh núi, trong khoảng thời gian tích tắc đấy, sự chờ mong của mọi người hóa thành từng tiếng khen ngợi, dường như cũng đồng thời khởi động một ngày hoàn toàn mới, vẻ đẹp của nó không cần nói cũng biết.

"Thật không hiểu nổi em đang nghĩ cái gì, cơ thể còn suy yếu như vậy, kiên trì sáng sớm lên núi ngắm mặt trời mọc làm gì?" Sở Cách Phi dùng hai tay nhẹ nhàng xoa bóp gương mặt lạnh như băng của Tàn Tinh Tinh, cô cũng dùng hai tay giúp anh xoa mặt, chỉ là, cô giống như là đang sưởi ấm vậy, hiển nhiên nhiệt độ tay của cô thấp hơn gò má anh.

"Nếu đi tới nơi này, không đến ngắm mặt trời mọc thật là đáng tiếc." Mỗi một lần tới đây, cô luôn luôn đến sân trời ngắm mặt trời ở Chúc Sơn ngắm mặt trời mọc, mặc dù phải mang theo quần áo và khăn quàng cổ lông vũ vừa dày vừa nặng, có lúc thậm chí tầng tầng lớp lớp khói mù, hoàn toàn không cách nào nhìn thấy cảnh mặt trời mọc, cô vẫn không biết chán.

"Ngày mai chúng ta có thể đến nữa." Anh rốt cuộc hiểu rõ trước khi tới nơi này, vì sao Âu Dương Hi Nhi nhắc nhở anh phải mang áo khoác và khăn quàng cổ giữ ấm, hiển nhiên là rất rõ thói quen của Tàn Tinh Tinh.

"Không được, hôm nay phải về, bằng không Hi Nhi sẽ phát điên."

"Không phải là em muốn ra ngoài giải sầu vài ngày sao? Anh nghĩ cô ấy hẳn không chờ mong hôm nay em trở về Đài Bắc."

"Chắc chắn cậu ấy tức điên rồi!"

"Chuyện này anh không rõ lắm, ngược lại cô ấy không có biểu hiện ra ở trước mặt của anh."

"Làm sao anh biết em biến mất?" Diễn Đàn L %^& Ê Q &*() ÚY Đ%&^ ÔN

"Buổi sáng ngày hôm qua đến chỗ của em, vốn là muốn cùng em ăn sáng, nhưng nhân viên quản lý nói em mang theo hành lý ngồi xe taxi rồi đi, anh không thể làm gì khác hơn là gọi điện thoại cho em, em tắt điện thoại đi động, anh cảm thấy không yên lòng, lúc đó nhờ Domi-mic liên lạc với Âu Dương Hi Nhi, cô ấy nói cô ấy nhận được tin nhắn của em, còn nói em có một thói xấu, mỗi lần gặp phải chuyện không vui sẽ biến mất chừng mấy ngày."

Tàn Tinh Tinh không nhận được nhờ giọng mắng mấy câu, người phụ nữ kia là đài phát thanh sao? Thói xấu của cô đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất hiện tại cũng sẽ gửi tin nhắn cho biết.

"Mặc dù anh thích em đồ bình dấm chua, nhưng về sau không thể làm trò đùa giỡn khiến anh sợ nữa, nếu như không phải là đầu óc anh tốt, suy đoán trong thời gian ngắn như vậy em sẽ không đi đến nơi xa lạ, sau đó ép buộc Âu Dương Hi Nhi nhớ lại nơi các em đã từng đi qua, lại gọi điện thoại đến từng nơi xác nhận, làm sao anh tìm được em?"

Vào lúc này không cần xoa mặt, mặt của cô cũng giống như bị hấp qua khí nóng vậy, thoáng bị nhuộm đỏ. Bối bối, cô rất không có thành ý nói: "Vâng, anh thật sự quá thông minh!"

Ha ha ha ha, anh cười giống tên gian thần. "Cho nên, tốt nhất em nhận thức rõ, em không có khả năng chạy thoát được lòng bàn tay của anh."

"Ý của anh là nói em rất ngốc sao?" Cô không phục nhử mày với anh.

"Anh không có ý này, chỉ là, em tuyệt đối không phải là đối thủ của anh." Thành thật mà nói, cô vẫn thật hi vọng mình không phải là đối thủ của anh, như vậy, cho dù cô muốn buông tay, cũng không buông được.

Cười khanh khách nhẹ nhàng sờ những sợi tóc bị gió thổi loạn của cô, tối hôm qua nhìn cô quá mệt mỏi, anh không thể truy hỏi cô đến cùng, vào lúc này rốt cuộc có thể hỏi rõ rồi. "Khuya ngày hôm trước tại sao lại đột nhiên chạy đến khách sạn tìm anh?"

"Không phải anh thích em đi khách sạn tìm anh sao?"

"Anh là thụ sủng nhược kinh, thật hy vọng em là bởi vì thiếu đi anh, cô đơn khó ngủ, vì vậy không kiềm chế được chạy đến khách sạn tìm anh. Là thế phải không?"

Thường cho anh một cái liếc mắt, Tần Tinh Tinh nhẹ nhàng nói: "Em chỉ là muốn tìm người cùng em uống một ly rượu."

"Muốn uống rượu, vậy nhất định là tâm trạng không tốt, có chuyện gì xảy ra sao?"

"Ai nói muốn uống rượu chính là tâm trạng không tốt?"

Chăm chú nhìn xung quanh, người xung quanh đều đã rời đi không sai biệt lắm, Sở Cách Phi vẫn đề thấp giọng. "Ý của em là nói, thật ra thì mục đích thật sự của em là muốn say rượu mất lý trí?"

Giọng cô hờn dỗi trách, "Nói hươu nói vượn!" Eri, l (ê) - Quý - Đ \ôn\

"Nếu như mục đích không phải say rượu mất lý trí, vậy chính là trong lòng có chuyện, nếu như là anh... anh nhất định sẽ nói ra ngoài, có lẽ anh có thể cho em chút ý kiến, anh không chỉ lớn hơn em bốn tuổi thôi đâu!"

Cô ghét nói ra nỗi lòng ở trước mặt người khác, cảm thấy như vậy là tỏ ra yếu đuối, nhưng đối mặt với anh, cô luôn không tự chủ để cho mình biến thành kẻ yếu.

"Mẹ em muốn ly hôn với cha em." Cô vẫn cố gắng giả bộ rất tự nhiên.

Sở Cách Phi đau lòng ôm cô vào trong ngực, anh có thể cảm giác được linh hồn cô cô đơn lạnh lẽo.

Từ khi bắt đầu phát hiện cha ngoại tình, cô vẫn sống ở trong lo lắng, thời thời khắc khắc quanh quẩn trong ác mộng gia đình tan nát, có lẽ cô đã sớm mong đợi ngày này tới, nhưng mà khi thật sự gặp phải tình huống tan nát, giống như rắc muối ở trên vết thương vậy, đau quá!

"Nếu như hai người tách ra sẽ hạnh phúc hơn, vậy cần gì nhất định phải buộc chung một chỗ?" Đây là sự an ủi duy nhất anh có thể cho cô.

"Chuyện này đương nhiên em biết, nhưng trong lúc bất chợt. . . ." Cô dừng lại, xấu hổ nói ra cảm giác của mình.

"Cảm giác chính mình giống như cô nhi, có đúng không?"

Cô kinh ngạc tròn to hai mắt, làm sao anh biết được? "Em còn có anh, anh vẫn sẽ canh giữ ở bên cạnh em, sẽ không cô đơn một mình."

Cho dù đây là lời nói dối, giờ phút này cô thật sự cảm động và cảm thấy ấm áp, nếu như anh thật sự có thể mãi mãi canh giữ ở bên người cô, cô nhất định là một người phụ nữ hạnh phúc.

Đẩy anh ra, cô lôi kéo anh bước nhanh đến trạm xe. "Đi thôi, xe lửa muốn chạy, động tác phải nhanh một chút, bằng không không đuổi kịp xe lửa, thì phải từ từ đi xuống núi, vậy sợ rằng hôm nay chúng ta không về được Đài Bắc."

"Nếu đến đây, chúng ta cứ việc ở chỗ này chơi một chuyến thật tốt rồi trở lại Đài Bắc, anh nhớ rõ nơi này có không ít phong cảnh nổi tiếng, giống như là hồ Hoan Hỉ, đầm Tỷ Muội, hang Đạt Na Y."

"Ngược lại anh tìm hiểu về nơi này không ít!"

"Trước khi anh đến Đài Loan nghỉ phép thì đã tìm hiểu kỹ càng rồi."

"Em vừa mới nói qua, không thể, gần đây tinh thần làm việc của Hi Nhi rất sa sút, luôn la hét muốn nghỉ, nếu như mà biết em ở nơi này vui đùa, cậu ấy sẽ tức chết!"

"Sớm muộn gì trở về cũng sẽ bị mắng, ở lại nhiều hơn mấy ngày có quan hệ gì."

Răng trắng cắn xuống môi, Tần Tinh Tinh đấu tranh một hồi "l", Sở Cách Phi thấy thế khẽ gật đầu.

"Được, một ngày, chúng ta ở lại thêm một ngày là tốt rồi." Bên môi thoáng hiện nụ cười mờ ám, đầu óc anh đang tiến hành kế hoạch trọng đại nhất.

Bọn họ ở lại thêm một ngày không phải muốn đi dạo chơi sao? Nhưng mà, rốt cuộc là tình huống gì vậy?

Dùng hết thời gian nửa ngày ngắm mặt trời mọc, Sở Cách Phi liền trói cô vào trên giường. . . . Có phải cô quá khoa trương hay không? Nói anh trói cô, ngược lại anh cũng không thật sự dùng dây thừng, nhưng cô vừa nhảy xuống giường, anh lại từ phía sau kéo cô về trên giường, cô hoàn toàn không thể rời khỏi cái giường kia, nếu như cô muốn đi phòng vệ sinh, anh sẽ canh giữ ở bên ngoài; nếu như anh muốn đi phòng vệ sinh, liền lôi kéo cô cùng đi vào, không phải là tương đương với trói cô ở trên giường sao?

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiếm Chức Tinh Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Chương 8.2

Rốt cuộc bọn họ ở trên giường làm cái gì?

Không nên nghĩ sai, phần lớn thời gian bọn họ đều nói chuyện phiếm, nhưng người nói chuyện gần như là Sở Cách Phi, đây là lần đầu tiên cô sâu sắc cảm nhận được: mức độ ồn ào của đàn ông tuyệt đối không thua phụ nữ!

Rốt cuộc anh nói những gì?

Tất cả đều là chuyện về quá trình anh trưởng thành, một đồng lớn linh tinh lang tang, giống như là khi sáu tuổi, lần đầu tiên anh ý thức được mình là một đại soái ca siêu cấp, sau đó phát hiện trên người anh dung hợp dòng máu Đông - Tây phương, cha là người Đài Loan, mẹ là người Mỹ, từ đó cũng mò ra năm tháng huy hoàng bị phụ nữ theo đuổi của anh. Về chuyện xưa của anh, nhiều không kể xiết, cô gần như là tiến vào tai trái, ra tai phải, không có hứng thú liên tục ghi nhớ tình sử huy hoàng của anh vào đầu, thật sự không hiểu nổi anh đang nghĩ cái gì, cô cũng không có ép hỏi anh, nói ra toàn bộ tình sử trước kia của mình làm gì?

Nói tóm lại, bọn họ ở trên giường cả một buổi chiều, tới tận tám giờ đêm, đối diện nỗi ngực dán vào lưng, rốt cuộc cô có thể rời khỏi chiếc giường lớn rồi.

"Đã trễ thế này, nếu như phòng bếp không cung cấp bữa tối, anh liền." Ánh mắt vừa giao với bài trí trong sân, âm thanh của Tần Tinh Tinh tự động biến mất khỏi miệng.

Có chuyện gì xảy ra? Trong sân treo đầy bóng đèn nhỏ năm sắc rực rỡ, bàn ăn được bày ra còn có ánh nến trên giá cắm nến thủy tinh, còn có hai phần thức ăn, bà chủ nhà khách cười khanh khách chờ ở một bên.

"Hai người muốn dùng bữa tối sao?"

"Vâng, bà chủ, cảm ơn bà, vất vả rồi." Sở Cách Phi lễ độ rướn người, dẫn Tần Tinh Tinh đang mê muội ngồi xuống.

Nhìn từng món ăn được đưa lên bàn, đây cũng không phải là bữa ăn đơn giản được dự đoán trước trong ấn tượng của cô, mà là một bữa cơm tây, chẳng qua không đủ tinh xảo, dù sao đầu bếp ở đây không phải đầu bếp chuyên nghiệp của nhà hàng Tây.

"Đây là kiệt tác của anh sao?" Không hề nghi ngờ, nhà khách không có khả năng chẳng biết tại sao chuẩn bị những thứ này cho bọn họ.

"Anh nói với ông chủ và bà chủ, hôm nay là ngày rất đặc biệt, nhờ họ chuẩn bị giúp chúng ta, bởi vì có thể thời gian chuẩn bị quá ngắn, cho nên không có biện pháp thập toàn thập mỹ."

Tần Tinh Tinh hiện tại đã hiểu rõ, vì khiến cô kinh ngạc vui mừng, anh mới có thể cả một buổi chiều không cho cô rời khỏi giường.

"Ngày đặc biệt gì, làm sao anh có thể nói dối?" Mặc dù trong sân chỉ còn lại hai người bọn họ, Tần Tinh Tinh vẫn đề thấp âm thanh, từ trong mắt cô lộ ra sự thận trọng, nhìn ra được cô vui vẻ bao nhiêu với điều ngạc nhiên này.

"Đối với anh mà nói, hôm nay là ngày rất đặc biệt."

"Ngày đặc biệt gì?"

"Anh muốn tuyên thệ, cực kỳ thận trọng tuyên thệ." Giờ phút này xem ra vẻ mặt của anh thật sự cực kỳ nghiêm túc, hại tim cô không tự chủ đập rộn lên.

"Cái gì. Tuyên thệ cái gì?" Muốn cô và anh cùng đi nước Mĩ sao? Nếu như vậy, mình nên hưởng ứng như thế nào?

Chuyện đến quá đột nhiên, cô một chút chuẩn bị cũng không có, làm sao bây giờ?

Giống như đứa bé thực hiện được trò đùa quái đản, Sở Cách Phi cười rất vui vẻ, rất đắc ý, tiếp theo cảm nĩa lên. "Bao tử thật đối, chúng ta nên dùng cơm trước thôi." Cô chán nản trừng mắt. "Anh có lời gì thì nói rõ ràng trước đi!"

"Em hẳn đã nghe qua "Bữa cơm lớn hơn Hoàng đế", là có ý gì? Nói cách khác, không có chuyện gì quan trọng hơn ăn cơm." Anh đặt ngón trỏ phải ở trên miệng, ý bảo cô yên lặng dùng cơm, tiếp theo cực kỳ hưởng thụ bắt đầu ăn ngấu ăn nghiền.

Tần Tinh Tinh cắn răng nghiêng lợi, người đàn ông này thật sự là hơi quá đáng, cố ý lấy đi khẩu vị của cô làm gì?

Chỉ là, bao tử cô thật sự đói lắm, dù lo lắng như thế nào vẫn muốn ăn cơm

đã.

Có lẽ bởi vì liên quan đến ánh đèn, tối nay có vẻ cực kỳ âm áp, món ăn là chủ nhà khách chuẩn bị cho bọn họ chính là gà nướng, da giòn, chất thịt tươi mới, ăn thật là ngon!

Trong lòng uống mắc một chuyện, Tần Tinh Tinh khó tránh khỏi ăn mà không yên lòng, mà người khởi xướng Sở Cách Phi lại thư giãn hài lòng, thỉnh thoảng lấy nước trái cây thay thế rượu đỏ cùng ly, còn nói chuyện phiếm nhắc tới tiệc tối này là anh lợi dụng ngắm xong mặt trời mọc trở lại nhà khách, lúc cô chạy vào phòng tắm tắm rửa mà bố trí.

Dần dần, cô cũng thả lỏng theo, trong lòng hưởng thụ không khí lãng mạn của tiệc tối, tí mị độc đáo này, không hề nhớ tới cuộc anh muốn tuyên thệ cái gì nữa.

"Anh không phải chơi trò tình yêu ngắn ngủi với em, anh muốn chính là quan hệ cả đời." Nếu như không phải bữa tối đã xuống bụng, cô khẳng định ghen ở cổ họng nuốt không vào được, anh thật sự quá xảo trá, tại sao có thể giết người khi cô không chuẩn bị trước, hơn nữa ra tay nặng như vậy?

"Em cần anh thuật lại một lần nữa sao?" Anh rất lễ phép hỏi thăm, đừng nói một lần, hai lần, ba lần, bốn lần. Một trăm lần, một ngàn lần, một vạn lần, vô số lần, anh đều rất vui lòng theo cùng.

Âm thanh mặc kệ không ra được, cô nhanh chóng cầm nước trái cây lên uống một hớp, làm dịu cổ họng, nhưng

dầu óc vẫn hoàn toàn trống rỗng, không biết hướng ứng như thế nào.

"Làm sao em biến thành người câm rồi hả?"

Người đàn ông này không khỏi nhảy quá nhanh, cô không theo kịp tốc độ của anh? Anh vẫn còn chưa có hỏi cô có nguyện ý cùng anh trở về nước Mỹ hay không, liền trực tiếp nhảy ba cấp tiến vào bước kết hôn, có phải chuyện này có hơi đáng ngờ và làm bừa hay không?

"Em. Em cũng chưa nói muốn chơi trò tình yêu ngắn ngủi, nhưng mà, cả đời là cực kỳ lâu dài, dĩ nhiên, nếu như có thể kéo dài cả đời thì cực kỳ tốt." Tại sao cô lại cảm thấy rất chột dạ? Vốn, cả đời là cực kỳ lâu dài, con người không nên dễ dàng chấp nhận lời hứa hẹn, nhưng khi nhìn anh, luôn có cảm giác có lỗi với anh.

"Lời của anh tuyệt không suy giảm, cả đời chính là cả đời."

"Em cũng không có nói lời nói của anh sẽ suy giảm, chẳng qua là cảm thấy khi bước đi trong cuộc sống không cần quá nhanh mà thôi." Tiếng cô càng nói càng nhỏ, anh dùng vẻ mặt nghiêm túc đó nhìn cô làm gì?

"Anh không thể không có em, vậy còn em?"

Suy nghĩ một chút, Tần Tinh Tinh thật cẩn thận thử dùng phương thức dịu dàng biểu đạt cảm giác của mình với anh.

"Anh vượt qua được rào cản sao? Cuộc đời giống như đang chạy vượt rào, chỉ là một cái rào cản, anh."

ương chạy vượt rào cửa, một cái túi một cái túi cửa, anh không có cách nào dự đoán được có thể thuận lợi vượt qua từng cái rào cản hay không."

Nhiều ngày lại, Sở Cách Phi thật sự không hiểu nổi chuyện này có quan hệ gì với anh. "Vậy thì như thế nào?"

"Ý của em là, cuộc sống vẫn nên đi một bước tính một bước thì có vẻ tốt hơn."

"Em cho rằng anh giống như cha em sao?" Eri l !@# ê Q Úy Đ(ô)n

Thật sự đã nói đúng từ đen, sao anh luôn khiến cô chóng đờ không được vậy? "Không phải, anh biết chuyện của cha em?"

Anh không trả lời vấn đề của cô, tự nhiên nói: "Miệng nói không phải, trong lòng lại không có biện pháp loại bỏ nghi ngờ, phải không?"

"Không phải, em hiểu rõ anh và cha em khác nhau, chẳng qua không thể phủ nhận, anh khiến cho em trở nên cẩn thận hơn với tương lai, em muốn đi từ từ, không muốn quá nóng vội, anh hiểu không?"

Anh hiểu nhưng cũng biết, hôm nay cô không có dũng khí chấp nhận hứa hẹn cả đời, ngày mai cũng không có dũng khí, mà có lẽ cả đời anh cũng chờ không nổi dũng khí của cô, chắc hẳn phải vậy, ba tháng sau cô cũng sẽ không theo anh về nước Mỹ. Truy đuổi, cô vẫn không nhìn thẳng vào tình cảm của mình, vậy anh không thể làm gì khác hơn là luộc cô nhìn thẳng vào trái tim của mình, lắng nghe suy nghĩ thật sự trong lòng cô.

"Sở Cách Phi, đợi lát nữa chúng ta đi chơi đêm đi." Cô sắp bị bầu không khí trước mắt ép tới không thở nổi.

"Tốt, chúng ta đi chơi đêm."

Thật tốt quá, rốt cuộc cũng khiến cho đề tài này đi đến hồi kết, nhưng rất kỳ lạ, tại sao trong lòng một chút cảm giác thoải mái cũng không có? Bởi vì anh quá dễ dàng bỏ qua, cô có hơi thất vọng, cho nên không thoải mái nổi? Hay là bởi vì anh quá dễ dàng thỏa hiệp với cô, không phù hợp với tính cách của anh, cảm giác chuyện này có thể chưa kết thúc?

Tần Tinh Tinh không tiếng động thở dài, kể từ sau khi Sở Cách Phi xông vào cuộc sống của cô, đầu óc của cô trở nên đặc biệt tích cực, cũng không phải là con kiến muốn di chuyển thức ăn trú đông, làm sao lại bận rộn như vậy?

Lắc đầu, tốt nhất cô nên từ bỏ thói xấu suy nghĩ lung tung này, bằng không, chuyện gì cũng chưa có xảy ra, cô đã bức mình điên trước rồi.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3365930#p3365930>

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chế Tinh Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 8.3

Mặc dù trước khi bước vào phòng làm việc, Tần Tinh Tinh liền kêu chính mình trở nên cứng rắn một chút, Hi Nhi nhất định sẽ lôi kéo lỗi tai của cô liên tục niệm liên tục niệm, niệm đến khi cô khát nước, không thể không giơ tay đầu hàng, muốn một ly nước giải khát, nhưng mà tình huống hôm nay thật sự rất kỳ lạ, người phụ nữ này không có gặm chân, cũng không có mở miệng mắng to, yên tĩnh ngồi ở phía sau bàn làm việc, ngược lại khiến người ta không tự chủ toàn thân nổi da gà.

"Có thầy cậu trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của Sở Cách Phi rồi."

Nếu như anh tiếp tục ở lại nơi này một năm hoặc nửa năm nữa, không dám đảm bảo cô có thể tiếp tục kiên trì, nhưng ba tháng sau anh sẽ rời khỏi Đài Loan rồi, cô không thể nào ở trong thời gian ngắn như vậy ra quyết định cùng anh rời đi. Âu Dương Hí Nhi đột nhiên ngồi nghiêm chỉnh, xoay ghế dựa một góc bốn mươi lăm độ nhìn thẳng Tần Tinh Tinh, hắng giọng một cái nói: "Tớ có một chuyện muốn thương lượng với cậu, chúng ta có nên đóng cửa phòng làm việc hay không?"

Sau khi ngó ra một lúc lâu, Tần Tinh Tinh hình như rất khó tiếp nhận chuyện mới vừa nghe được: "Cậu nói. . . . Đóng cửa phòng làm việc?"

Gãi gãi đầu, Âu Dương Hí Nhi có chút phập phồng không yên, "Có lẽ là liên quan đến mùa thu, gần đây một chút hứng thú làm việc cũng không có, giống như trước mỗi lần kỳ sinh lý tới, rất buồn phiền, lại không biết buồn phiền cái gì, tớ bắt đầu có suy nghĩ, nếu ba thiếu một, mà Tiểu Diễm động một chút là xin nghỉ, như hôm nay lại xin nghỉ nửa ngày, cảm thấy phòng làm việc rất vắng vẻ, không bằng đóng cửa đi thôi."

"Cậu muốn nghỉ phép liền nghỉ phép, không cần mượn cớ."

Eri - l () ê q@# uý đ # \$ôn ngôn tình

"Cậu đã trốn việc rồi, tớ cũng không cần khách khí, ngưng ngưng nghỉ phép. Thật không phải là lấy cớ, mà là không có ý muốn tiếp tục cố gắng vì phòng làm việc này."

"Bạn không phải là bỏi vì gần đây trong lòng suy sụp, liền muốn kết thúc phòng làm việc, nhất định có nguyên nhân gì đó."

"Tôi muốn sinh đứa trẻ, thừa dịp hiện tại thể lực đang ở thời kỳ sung mãn, muốn mau chóng mang thai sinh đứa trẻ."

"Tôi chỉ nghe qua sau khi sinh xong đứa bé, vì sinh con, không thể không hy sinh công việc, ngược lại chưa từng nghe qua có người vì chuẩn bị sinh đứa trẻ mà nghỉ việc."

"Chuyện này cậu không hiểu, áp lực quá lớn, đứa bé sinh không được."

"Bạn có áp lực công việc sao?" Lúc trước các cô hùn vốn mở "Thích đẹp", đơn thuần là hi vọng ba người bạn tốt có thể làm việc với nhau, vất vả vì người khác, còn không bằng vất vả cần cù vui vẻ vì mình, chưa từng ôm ảo tưởng lớn lao kiếm nhiều tiền.

"Bạn nói cho tôi biết, trên thế giới này người nào mà không có áp lực công việc?" Không sai, Âu Dương Di Nhi cô là một chuyên gia thiết kế thời trang hạng ba, nhưng cô cũng hi vọng mình thiết kế ra quần áo và đồ trang sức được hoan nghênh.

"Tôi còn tưởng rằng cậu rất thỏa mãn làm một chuyên gia thiết kế thời trang hạng ba."

Âu Dương Di Nhi hung ác trừng mắt, trên thế giới này có người vui vẻ khi làm một nhân vật hạng ba sao?

"Nếu như cậu không đóng cửa phòng làm việc, tớ cũng không thể phản đối, dù sao tớ không sợ đi ra ngoài tìm việc làm, nhưng mà cậu chắc chắn đóng cửa phòng làm việc, là có thể thuận lợi mang thai sao? Tớ hi vọng cậu cẩn thận suy tính thêm nữa, không cần đến lúc đó rảnh rồi đến bị khủng, lại không sinh được đứa bé."

Đứng một chút, Âu Dương Di hơi nhỏ giọng nói:

"Thành thật mà nói, tớ thà rảnh rồi đến bị khủng."

"Âu Dương Di Nhi, cậu thật sự cực kỳ không có tiền đồ!"

"Nếu như tớ cực kỳ có tiền đồ, đã sớm trở thành nhà thiết kế hạng nhất rồi."

"Cậu muốn làm nhà thiết kế hạng nhất, vậy cũng cần phải có thiên phú."

"Cậu đang nói tớ không có thiên phú sao?" Âu Dương Di Nhi âm âm u u híp mắt.

Chỉ "Đúng" này vẫn là thức thời nuốt trở lại bụng, lẳng không khẳng định người phụ nữ này trở mặt, cô tránh nặng tìm nhẹ nói: "Nếu như cậu thật sự trở thành nhà thiết kế hạng nhất, áp lực của cậu sẽ lớn hơn."

Điều này cũng đúng sự thật, Âu Dương Di Nhi quyết định không so đo với cô. "Tớ có thể hiểu rõ cậu không nỗ lực đóng cửa phòng làm việc này bao nhiêu, tớ cũng giống vậy, nhưng cuộc sống có bỏ mới có được, muốn lương toàn tề mỹ (cả hai đều tốt) vốn là rất khó."

"Được rồi, nhưng tớ không hy vọng cậu ở dưới tình huống vội vàng như vậy quyết định tương lai phòng làm việc, tớ cho cậu thời gian một tháng, cậu nghĩ rõ ràng, nếu như vẫn không thay đổi ý kiến, chúng ta sẽ đóng cửa phòng làm việc."

Suy nghĩ một hồi, Âu Dương Di Nhi gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Cũng đúng, mặc dù giờ phút này bị kích động muốn kết thúc tất cả ở đây, nhưng có lẽ ngay sau đó sẽ hối hận, cho dù nói thế nào, căn phòng làm việc này cũng là kết tinh tâm huyết đã nhiều năm của các cô, nói muốn kết thúc, khó tránh khỏi sẽ không nỡ.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3366102#p3366102>

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiềm Chế Tinh Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 9

Tan việc về đến nhà, thay quần áo thoải mái ở nhà, Tần Tinh Tinh đang chuẩn bị vào phòng bếp giúp bản thân rót ly cà phê nóng, chuông cửa liên vang lên, lúc này chỉ có một người sẽ đến. Khóe môi không khỏi giờ lên, cô bước nhanh đi ra mở cửa. Nhưng vừa nhìn thấy trận địa lớn ở bên ngoài, trong nháy mắt nụ cười của cô đông cứng.

"Anh. Làm cái gì vậy?" Tần Tinh Tinh thờ tỉnh táo đối mặt với tình huống trước mắt, nhưng. Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái! Một lớn, một vừa, hai nhỏ, nhiều đây còn chưa đủ, trên tay anh còn xách một, cô biết nhãn hiệu va li hành lý này – va li hành lý Rí-mowa có trên trăm năm lịch sử ở nước Đức, đây là dòng Tan-go, cũng chính là dòng thương vụ, anh đi tới nơi này của cô để làm việc sao?

"Em nhìn thấy rồi đó, bắt đầu từ hôm nay, anh muốn chuyển đến chỗ của em." Sở Cách Phi không yêu cầu cô giúp đỡ, anh có thể lý giải giờ phút này cô đang hoảng sợ cần phải có thời gian bình phục lại, cho nên tự mình động thủ, thông thả ung dung đẩy mạnh từng cái va li hành lý vào bên trong nhà, cuối cùng còn không quên đóng cửa.

"Anh nói cái gì?" Cô có vẻ bị sấm sét bổ trúng, toàn thân cứng ngắc, không cách nào chuyển động.

"Bắt đầu từ hôm nay, anh muốn ở lại chỗ của em." Anh không keo kiệt thuật lại một lần, nghênh ngang ngồi xuống ghế sofa, cả ngày thu dọn hành lý, vào lúc này thật sự có hơi mệt mỏi.

"Tại sao?"

Anh giống như hao tâm tổn trí lắc đầu một, trí nhớ người phụ nữ này không tốt lắm! "Tại sao cái gì, anh đã nói rồi, lại xảy ra tình huống mất liên lạc, anh sẽ ở gần trông coi."

"Am. Chuyện đó đúng. Chuyện đó đúng." Nói là hiểu lầm, vậy không phải tương đương với việc cô thừa nhận lại diễn tiết mục mất liên lạc một lần nữa sao? Nhưng trên thực tế, cô không có mà, cô chỉ là có thói quen tắt điện thoại đi động sau khi gửi xong tin nhắn, nếu là trốn việc chạy ra ngoài nghỉ phép, cũng không thể để cho Hi Nhi gọi điện thoại tới chửi mắng một trận. Nhưng mà nói đi nói lại, lúc ấy nếu nhìn thấy điện thoại gọi đến là anh, có lẽ cô cũng sẽ không nghe điện thoại.

"Mặc kệ lý do là gì, nếu đã phạm sai lầm nên nhận trừng phạt, bằng không, cần gì phải yêu cầu người ta nói lời giữ lời?" Toàn bộ lưng Sở Cách Phi dựa về sau, ngẩng đầu lên, nhắm mắt dưỡng thần một lúc. "Hành lý trước để đó, ngày mai anh sẽ từ từ sắp xếp lại Hình như anh nghĩ thấy được mùi vị cà phê nóng, anh cũng muốn một ly."

Cô sắp té xỉu: "Đừng ăn ỉ, anh hẳn không thật sự muốn ở lại ổ nhỏ này của em chứ."

"Em thấy bộ dạng anh giống như đang đùa giỡn sao? Anh đã tặng phòng khách sạn cho Sở Ngọc Linh, hiện tại con bé kia đang hưng phấn ở trên giường lớn nhảy điệu Tăng-gô." Anh tự động tự phát vào phòng bếp rót cà phê nóng, thuận đường hỏi cô có muốn một ly hay không, y hết là chủ của nơi này.

Đây là sự thực! Tần Tinh Tinh suy yếu đến mức chân nhũn ra rồi.

"Em đừng đứng phạt ở đó, tới đây uống cà phê nóng." Anh giúp cô đặt cà phê nóng ở trên bàn trà, mình thì đi tới bên cửa sổ sát đất, khẽ mở ra, để cho gió ở bên ngoài thổi vào.

Lưng la lung lay đi vài bước, hai tay vươn ra vịn vào tay ghế sofa, cô gần như là bò lên trên ghế sofa, sau đó xem cà phê nóng trở thành người cứu mạng cầm lên đưa vào trong miệng. A! Thật là nóng!

"Em cần thận một chút." Người phụ nữ này thật là khiến người khác lo lắng.

Nóng cũng tốt, ngược lại nhờ vậy cảm xúc chân động khắp người đã ổn định lại, rút cuộc đầu óc của cô khôi phục bình thường,

bắt đầu suy nghĩ khuyên anh về như thế nào.

"Chắc. Chỗ này của em rất nhỏ, anh ở nơi này nhất định sẽ cảm thấy rất không thoải mái."

"Không phải là lần đầu tiên anh ở nơi này, anh rõ ràng không gian nơi này bao lớn, dĩ nhiên cũng biết nơi này có bao nhiêu âm áp, anh thích chen chung giường lớn với em." Bởi vì liên quan đến cô, anh thay đổi rất nhiều thói quen, ví dụ như trước kia anh tuyệt không cho phép phụ nữ qua đêm ở trên giường anh, anh ghét giường của mình dính phải mùi của những người khác; còn có anh ghét đồ ngọt, nhưng mà bây giờ lại thích cùng cô uống cà phê nóng, lực ảnh hưởng của cô đối với anh thật là đáng sợ!

"Em không thích chen chung giường lớn với anh." Cô không tự chui hạ thấp âm lượng, đối với một người trời sinh cô độc mà nói, cô quá thật chán ghét cùng người khác dính chung một chỗ, nhưng gần đây càng ngày càng quen với hơi thở của anh, bên cạnh có người cũng sẽ không giống như trước kia luôn lẩn lộn khó ngủ nữa.

"Em sẽ quen." Diễn đàn l

"Sao em có thể dưỡng thành thói quen này?" Sau khi anh rời đi, chính mình lại cô đơn một mình, hiện tại cô nên tránh lại lệ thuộc vào anh, mà không phải càng lệ thuộc vào anh sâu thêm.

"Anh chính là muốn em quen cô anh." Anh không ngại phơi bày ý đồ của mình ra trước mặt cô.

Tần Tinh Tinh trừng hai mắt, cô lo lắng vớ vẩn quá nhiên không phải không có căn cứ, người đàn ông này hoàn toàn không dễ dàng thỏa hiệp.

"Không cần trừng anh, sẽ không hối hận khi để cho anh ở lại nơi này, anh sẽ khiến cuộc sống của em tràn đầy ngọt ngào và hạnh phúc, đến lúc đó anh không buộc em, em cũng sẽ nắm chặt anh." Thật ra thì cô đã sớm biết, anh sẽ khiến cho cuộc sống của cô tràn đầy ngọt ngào và hạnh phúc, đây chính là điều cô sợ, ngọt ngào và hạnh phúc chỉ sẽ ăn mòn sự kiên cường của cô.

"Đúng rồi, em có chìa khóa dự phòng không?"

"Chìa khóa dự phòng duy nhất của em đang giữ ở chỗ Di Nhi."

"Vậy không thể làm gì khác hơn là đi ra ngoài làm một chiếc, chúng ta thuận đường ăn tối, hôm nay bận rộn cả ngày, anh không muốn vào phòngLEEP."

"Anh thật sự muốn ở lại chỗ này sao?"

Lần này đến phiên Sở Cách Phi trừng cô. "Chẳng lẽ em

cho rằng anh sẽ giống như người đàn ông vậy, chuyển ý nguyên những hành lý này về khách sạn sao?"

Nhìn lại những hành lý kia, cô thật sự rất khó tin tưởng đây là hành lý của một người đàn ông, cũng không phải là phụ nữ, tại sao có thể mang nhiều đồ đạc như vậy? "Sợ rằng túi âm tường của em không còn nhiều không gian như vậy."

"Em không nên lị số lượng và li hành lý hừ sợ, thật ra thì không có quá nhiều đồ đạc, anh thà rằng mang thêm mấy và li hành lý, cũng không thích nhét đồ đến lộn xộn."

Cô đã sớm phát hiện, người đàn ông này còn thích sạch sẽ hơn cô, sau khi dùng qua phòng bếp nhất định sẽ khôi phục nguyên trạng, thức ăn bày trên đĩa nhất định là vui tai vui mắt, giống như là dùng cơm ở nhà hàng bên ngoài. Bữa môi, cô không nhìn được nói thêm.

"Vậy cũng nhiều quá rồi đấy, mang nhiều và li hành lý bay qua Thái Bình Dương như vậy, anh không có cảm thấy cực kỳ vất vả sao?"

"Không vất vả, anh đều sẽ sắp xếp xe riêng có người chuyên trách đưa đón."

Tần Tinh Tinh cười khổ, cô hỏi một vấn đề cực kỳ ngu ngốc, anh là kiểu người sẽ sắp xếp ổn thoả bất kỳ việc gì trước đó, rõ ràng cực kỳ đàn ông, suy nghĩ còn tinh tế hơn phụ nữ, nếu như không phải là bởi vì như thế, anh cũng không có biện pháp mềm hoá vỏ ngoài kiên cường lạnh lẽo của cô.

Vàay giờ nhìn lại, cô không có khả năng khiến cho anh bỏ đi suy nghĩ ở lại chỗ này, nhưng mà, thật sự không thể nhìn được muốn cảm rằm mấy câu. "Không hiểu nổi anh đang nghĩ cái gì, để lại phòng khách sạn vừa lớn vừa thoải mái, chạy tốt ru rú ở chỗ nhỏ này, mấy ngày nữa eo mỗi lưng đau, anh cũng đừng có trách em đó."

Sở Cách Phi bỏ chiếc cốc trên tay xuống đi tới, vươn tay lôi cô đứng lên kéo vào trong ngực, cúi đầu xuống vùi vào cổ của cô, một câu hai nghĩa dịu dàng nỉ non. "Cho dù rất vất vả, đời này anh đều sẽ quán em không rời."

Trong lòng chấn động, Tần Tinh Tinh một câu cũng nói không nên lời, tại sao người đàn ông này có thể khiến cô không thích chứ?

Thôi, thời gian hai người có thể sớm chiều ở chung cũng chẳng tới ba tháng, cô sẽ để cho anh ở nơi này, ghi nhớ kỹ trong đầu từng li từng tí cuộc sống mỗi ngày, về sau cũng có thể mượn những hình ảnh này nhớ nhung đối phương. Buổi sáng tỉnh lại, cô không thích lập tức mở mắt, thói quen trước dùng lỗ tai chú ý lắng nghe tiếng động bốn phía, cảm thấy bốn phía có thể làm cho người ta yên tâm bình tĩnh, cô mới có thể chuẩn bị tốt đón chào một ngày mới, hôm nay cũng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiềm Chế Tinh Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Chương 9.2

Nhưng mà tình huống hôm nay không đúng lắm, cô nghe âm thanh có người đi lại, tiếp theo là âm thanh nôi chén muối chậu trong phòng bếp, rất nhỏ, cảm thấy đối phương có ý giảm nhẹ động tác, còn chưa có ngấm nghĩ xảy ra chuyện gì, đã ngửi được mùi thơm của bơ.

Khóe môi khẽ gợn lên, cô thích nhất mùi thơm của bơ, thơm thơm ngọt ngọt, tràn đầy hạnh phúc nồng đậm. Chờ một chút, không đúng!

Đột nhiên mở mắt, Tần Tinh Tinh nhảy lên, tại sao nhà cô có thể có mùi vị này chứ?

"Tiểu thư Tần Tinh Tinh xinh đẹp động lòng người của chúng ta thức dậy rồi sao?" Âm thanh của Sở Cách Phi từ phòng bếp truyền ra.

Kinh ngạc nhìn về phía tấm kính thủy tinh với hoa văn màu bị kéo ra, vài phút sau rốt cuộc đại não trống rỗng của Tần Tinh Tinh khôi phục hoạt động, nhớ lại ngày hôm qua Sở Cách Phi dọn đến nơi này.

"Em thức dậy đúng lúc lắm, bữa sáng sắp xong, sau khi em đi đánh răng rửa mặt liền có thể ăn sáng." Sở Cách Phi từ phòng bếp nhô đầu ra, sau đó lại lui về phòng bếp. Cảm giác này giống như đang nằm mơ vậy! Cô nhắm mắt lại, hưởng thụ hương vị hạnh phúc này, chỉ mong thời gian có thể mãi dừng lại ở một khắc này.

"Còn không mau đứng lên, em muốn bữa ăn sáng nguội sao?" Chẳng biết anh đi tới bên giường lúc nào, cúi đầu hôn cánh môi của cô, nghịch ngợm vỗ nhẹ một vào mông của cô.

Cô trừng mắt thật to.

Anh thấy vậy cười ha ha, xoay người lại đi trở về phòng bếp, đồng thời nhắc nhở cô: "Đừng ngủ nướng nữa."

Không nhận được tính trẻ con làm một mặt quỷ, cô vội vàng xuống giường vào phòng tắm đánh răng rửa mặt.

Bữa sáng Sở Cách Phi chuẩn bị không có gì đặc biệt, có sữa tươi, trứng chiên, hai miếng thịt muối và hai miếng bánh mì, nhưng Tần Tinh Tinh cảm thấy bữa sáng hôm nay đặc biệt ngon, mặc dù địa điểm dùng cơm chỉ có thể ru rú ở bên bàn trà trong phòng khách, nhưng không có cảm giác không thoải mái, có lẽ là liên quan đến tâm trạng tốt thôi.

Sau khi dùng xong bữa sáng, Sở Cách Phi lập tức thúc giục Tần Tinh Tinh thay quần áo thể thao, bọn họ phải ra ngoài chạy bộ buổi sáng, cô bất ngờ phát hiện vào lúc này mới sáu giờ mà thôi. Sáng sớm cuối thu, trong không khí đã lộ ra cảm giác lạnh lẽo làm người ta run rẩy, Tần Tinh Tinh mới vừa tiếp xúc với không khí lạnh lẽo ở bên ngoài liền run cầm cập, liền vội vàng kéo Sở Cách Phi bước đi, đồng thời kéo cổ áo quần áo thể thao đến phía dưới miệng. "Anh gọi em rời giường sớm như vậy làm gì?"

"Em không cảm thấy không khí sáng sớm rất thoải mái sao?" Anh buồn cười nhìn bộ dạng co rúm lại của cô.

"Không khí sáng sớm rất thoải mái, nhưng em càng muốn ở trong ổ chăn ấm áp." Không thấy cô chỉ vào giường nằm dưới mắt, rõ ràng còn thiếu ngủ sao?

Bình thường cô đều đi ra quán ăn bên ngoài kiếm ăn, trừ sữa tươi nước trái cây... Thức ăn, ít có trữ lại, nhưng ba tháng sau này trong nhà xuất hiện thêm một thành viên, mà còn là một đấng mày râu, đương nhiên là phải đi siêu thị bổ sung thức ăn, có thể nghĩ là biết, tối hôm qua bọn họ bận đến rất trễ mới đi ngủ.

"Vài ngày sau, em sẽ quen thôi."

Cô kinh ngạc tròn to hai mắt. "Anh muốn em mỗi ngày đều phải rời giường sớm như vậy?"

"Em nên dưỡng thành thói quen sinh hoạt tốt."

"Mỗi ngày hơn bảy giờ em mới rời giường, thói quen sinh hoạt cũng không có bao nhiêu không tốt mà." Cô không phục.

"Thói quen sinh hoạt tốt không phải dậy sớm mà thôi, còn phải vận động thích hợp, chạy bộ buổi sáng có thể khiến cho ngày mới bắt đầu tràn đầy sức sống, sau khi ăn xong đi dạo có thể khiến cho một ngày căng thẳng trở lại bình thường." Vào lúc này cả người Tần Tinh Tinh trở nên cứng ngắc, cô nghe được một tin tức rất quan trọng.

"Ý của anh là muốn, chẳng những mỗi ngày chúng ta phải chạy bộ buổi sáng, mỗi ngày sau khi ăn xong còn phải đi dạo?"

Gật gật đầu,

anh động viên vỗ vỗ bả vai của cô: "Tin tưởng anh, em sẽ mau chóng hưởng thụ được niềm vui thú chạy bộ buổi sáng và đi dạo sau khi ăn xong."

Trợn trắng cả mắt, cô không biết anh lấy ở đâu ra lòng tin lớn như vậy, dùng lời cô thiếu nhiệt tình nghiêm trọng với hoạt động thể thao, cô còn là kiểu người chạy 400 mét

chân sẽ nhún ra, ngồi sững trên đất. Sau khi ăn xong di đạo cũng được, chạy bộ buổi sáng hoàn toàn là hành hạ em."

"Cũng không phải là thi đấu, nếu như em nguyện ý thả lỏng tâm trạng, sẽ có thể hưởng thụ được niềm vui thú chạy bộ buổi sáng."

Thành thật mà nói, cô rất muốn cho người đàn ông này một quyền, khiến anh tỉnh táo một chút, đừng cố gắng mơ ước vãn vơ nhét thú vui cuộc sống của anh cho cô. "Vừa nghĩ tới mỗi ngày đều sáu giờ rời giường chạy bộ buổi sáng, em liền nhúc nhích!"

"Em đã lười biếng thành thói quen, chuyện này không thể được!"

Được rồi, cô quả thật lười biếng thành thói quen, dù sao cũng không phải là muốn trở thành nhân vật nổi tiếng tài ba gì đó, làm gì phải tích cực như vậy chứ? Nhưng mà, làm sao anh có biện pháp trong buổi sáng tỉnh mơ mà về mặt lại sáng láng như vậy? Anh còn làm bữa sáng cho cô, vậy không phải là năm giờ đã phải rời giường sao?

"Mỗi ngày anh đều siêng năng như vậy, hay là cố ý gây phiền toái cho em?"

"Anh thích tự mình làm bữa sáng, thích chạy bộ buổi sáng, sau khi chạy bộ buổi sáng tốt nhất thêm một ly cà phê nữa."

"Anh thật sự đều tự mình làm bữa sáng sao?"

"Trừ khi đi ra khỏi nhà, nếu không anh đều sẽ tự mình

Còn nữa là từ chối nhà, nếu không anh sẽ bị nhốt làm bữa sáng." Anh cảm thấy đó là một kiểu hướng thụ, lợi dụng trong khoảng thời gian này tháo xuống tạp vụ chiếm cứ trong lòng, chuyên tâm làm chuyện mình thích làm, nhưng mà, lại dọa hồng đầu lép trong nhà, cứ mãi hỏi anh có phải không thích tay nghề của cô hay không.

"Thật sự là không dậy nổi!"

Nhúm mày, Sở Cách Phi cảm dỗ nói: "Bây giờ biết làm vợ anh có bao nhiêu hạnh phúc rồi."

Phải nói hành động của anh rất buồn cười, lại cảm thấy trong lòng ấm áp, anh cho rằng họ đang như vậy là có thể thuyết phục cô đồng ý cam kết cả đời sao? "Chuyện này rất khó nói, người đàn ông trước hôn nhân và sau hôn nhân là hai người khác nhau."

"Anh giống kiểu đàn ông trước sau không giống nhau sao?"

Nhún nhún vai, Tần Tinh Tinh không có trực tiếp hướng ứng. "Chuyện như vậy phải để cho thời gian chứng minh."

Anh không tiếng động thở dài, người phụ nữ này thật sự biết làm thế nào để đánh trận mà!

"Em nghiêm túc chạy hết nửa giờ, anh mời em uống cà phê."

"Cũng không phải là em không có tiền uống cà phê."

"Không giống nhau, uống cà phê sau khi chạy bộ buổi

sáng là hạnh phúc nhất đó."

"Thôi đi, nếu như sau khi trở về còn có thời gian nghỉ ngơi, đó mới là hạnh phúc."

"Em hãy tin tưởng anh một lần thôi!" Anh lôi kéo cô chạy xuống bậc thang trước cửa chung cư.

Nửa giờ sau, rốt cuộc Tần Tinh Tinh cảm nhận được thời gian hạnh phúc sau khi chạy bộ buổi sáng – nhàn nhã với một ly cà phê, nhìn đô thị dần dần thức tỉnh, bắt đầu công việc lu lù.

Mà một tuần lễ sau, Sở Cách Phi cũng không phải chứng minh lời của anh, chạy bộ buổi sáng là một loại hưởng thụ, nhưng Tần Tinh Tinh biết, đó là bởi vì có anh ở bên cạnh, cho nên mặc dù là chuyện rất ghét, cũng sẽ biến thành một niềm vui thú.

Nhật ký ở chung part1 diễn đàn ngôn tình luyến ái Uyển Địch

Một ngày trôi qua, nhìn em chìm vào trong mơ, anh nói với em: Anh yêu em, giờ phút này vẻ mặt của em dịu dàng yên tĩnh giống như thiên sứ, anh đột nhiên hiểu được một đạo lý, không phải em cần sự bảo vệ của anh, mà là anh cần sự bảo vệ của em.

Nhật ký ở chung part2

Lại một ngày trôi qua, nhìn em chìm vào trong mơ, anh nói với em: Anh yêu em, anh yêu em, giờ phút này em không mang chiếc mặt nạ lạnh lẽo kiên cường, em yếu ớt

như vậy, yếu ớt đến mức làm anh đau lòng.

Nhật ký ở chung part3

Lại một ngày trôi qua, nhìn em chìm vào trong mơ, anh nói với em: Anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, giờ phút này em là một bài thơ như tình như nước. Em tin tưởng số mệnh sao? Khoảnh khắc em xuất hiện trong sinh mạng của anh, nhất định em đã gieo hạt giống ở trong lòng anh.

Nhật ký ở chung part4

Lại một ngày trôi qua, nhìn em chìm vào trong mơ, anh nói với em: Anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, giờ phút này em là một tờ giấy trắng tinh không tỳ vết vẽ. Đã từng, anh không tin số mệnh, anh muốn chạy trốn khỏi em, lại phát hiện đã không thể rời khỏi em.

Nhật ký ở chung part5

Lại một ngày trôi qua, nhìn em chìm vào trong mơ, anh nói với em: Anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, giờ phút này em là một bản nhạc rung động lòng người nhất. Nếu như có thể, anh không muốn rơi vào số mệnh, lại phát hiện mình trở thành tù binh của số mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Gặp Láy Người Yêu Kiềm Chế Tinh Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Chương 9.3

Nhìn Sớ Cách Phi chuyển từng chiếc va li hành lý đã ở trong góc gần ba tháng ra, sửa sang một va li lại một va li, không nhanh không chậm lấy quần áo

từ tủ âm tường, tủ giày xếp vào va li hành lý, Tần Tinh Tinh cảm thấy một cảm giác mất mát mãnh liệt, cảm thấy anh đang từng chút từng chút rời khỏi cuộc sống của cô. Mặc dù biết thời gian tuyệt không lưu tình, nhưng thật sự quá nhanh, nhanh đến mức khiến người ta ngay cả chuẩn bị tâm lý cũng không kịp.

Vẫn còn nhớ mấy ngày trước mới dọn vào, bọn họ vẫn còn đang thích ứng với cách sống của đối phương, mới đó đã phải thu dọn hành lý chuẩn bị rời đi?

Ngày tháng trôi qua thật nhanh, chưa tới sáu ngày, cũng chính là cuối tuần này, Sở Cách Phi sẽ phải rời khỏi Đài Loan, mà cô lại trở về với cuộc sống cô đơn! Cảm thấy những ngày sau này sẽ rất chậm, nhưng bỗng nhiên chợt nhớ lại, đã qua một năm, ngày qua ngày, năm qua năm, không có gì không tốt, nhưng cũng không có gì hay.

Về sau, cũng sẽ không nghĩ thấy mùi vị hạnh phúc vào buổi sáng nữa, không bao giờ có cơ hội hít thở không khí sáng sớm nữa, không nhìn thấy bóng dáng bận rộn trong phòng bếp của anh, không nghe được anh ní non lời ngọt ngào yêu thương bên tai, không có ai cùng cô đi dạo, không có ai cùng cô đọc sách, không có ai cùng cô nghe nhạc, không có ai cùng cô đánh cờ. Thì ra, anh đã trở thành một phần sinh hoạt của cô, về sau không có anh, cô sẽ biến thành bộ dạng gì đây? Cảm giác rừng cả mình ập tới, cô không tự chủ dùng hai tay ôm chặt lấy mình.

"Em làm sao vậy? Rất lạnh sao?" Sở Cách Phi lướt qua khay trà, nghiêng người về phía Tần Tinh Tinh, đưa tay chạm vào trán của cô, nhiệt độ rất bình thường, không có dấu hiệu cảm mạo.

"Có một chút." Cô co hai chân lên trên ghế sofa.

"Tay chân của em tương đối dễ dàng lạnh lẽo, tại sao không mang vớ?" Anh xoay người đi tới tủ âm tường, lấy vớ lông trong ngăn kéo ra, sau đó ngồi xuống trước sofa, dịu dàng mang vào cho cô.

Cổ nén chưa xót dâng lên trong lòng, cô giả vờ tùy tiện nói: "Em cho rằng mấy ngày nữa anh mới dọn dẹp hành lý." Anh thật sự rất đáng ghét, chuyển hành lý ra sớm như vậy chộc người ta thương cảm làm gì?

"Đợi chút nữa anh sẽ dọn về khách sạn."

Tần Tinh Tinh giật mình, cô cho rằng anh sẽ từ nơi này trực tiếp xuất phát đến phi trường, không ngờ anh muốn trở lại khách sạn trước.

"Trước khi rời đi, anh còn có một chút chuyện phải xử lý, ở trong khách sạn sẽ tương đối thuận tiện." Trên thực tế, anh muốn để trống thời gian mấy ngày này cho cô, cô nên nghiêm túc suy nghĩ về tương lai của bọn họ, mặc dù giao quyền quyết định tương lai cho cô, quá mạo hiểm, nhưng mà anh lại không thể coi cô như hành lý hoặc búp bê mang lên máy bay, cô có muốn cùng anh trở về nước Mỹ hay không, cho cô tự quyết định.

"À!" Cô không biết mình phải phản ứng như thế nào, chỉ cảm thấy ứng phó không kịp!

"Em cùng anh trở về nước Mỹ nhé."

"Anh. Làm sao đột nhiên như vậy." Không, cũng không đột nhiên, anh đã sớm nói, anh muốn chính là quan hệ cả đời, đương nhiên là hi vọng cô cùng anh trở về nước Mỹ, chẳng qua anh vẫn không nói

rõ ra, cô cho rằng anh sẽ đợi cô chui động bày tỏ.

"Em cho rằng anh có thể yên tâm để em ở lại đây sao?"

Chân chùi chóc lát, Tần Tinh Tinh không được tự nhiên né tránh ánh mắt của anh, "Em không thể rời khỏi Đài Loan."

Sở Cách Phi giữ lấy mặt của cô, buộc cô nhìn thẳng vào anh. "Vấn đề không phải là em có thể rời đi vào lúc này hay không, mà là em có nguyện ý cùng rời đi với anh hay không."

Không sai, hai chuyện khiến cô không yên tâm nhất – hôn nhân của cha mẹ và "Thích đẹp", cũng đã không còn là vấn đề.

Mặc dù cha mẹ vẫn chưa chính thức ký tên ly hôn, nhưng đã thoả thuận xong, chẳng qua toàn bộ quá trình mọi chuyện diễn ra thật sự rất buồn cười.

Cha đầu tiên là lấy lý do ông bà ở Canada phản đối bọn họ ly hôn, không chịu đồng ý, sau đó mẹ nhận được sự thông cảm của ông bà, ông mới đồng ý, điều kiện duy nhất là, mẹ con các cô phải ở cùng một chỗ, hiện tại chỉ chờ mẹ tìm được căn phòng lớn một chút, bọn họ sẽ làm thủ tục ly hôn, nếu như cô yêu cầu mẹ cùng cô đi nước Mỹ, mẹ cũng sẽ không phản đối.

Về phần "Thích đẹp" đã sớm bước vào giai đoạn kết thúc, bởi vì Đì Nhi phát hiện mang thai, Hoắc Duyên Lãng cho rằng trong thời gian mang thai tốt nhất là có người ở bên cạnh chăm sóc, các cô không thể không vội vàng kết thúc công việc, quyết định chỉ kinh doanh đến trước khi Đì Nhi sinh con, nói cách khác, bây giờ "Thích đẹp", đối với cô cũng không phải là vấn đề có thể vứt bỏ hay không.

Đúng vậy, nơi này không còn có cho cô thoái thác, nguyên nhân là vì cô không có dư dưng khí vì yêu mà cùng anh rời khỏi.

"Em vẫn không tin anh, đúng không?"

Ánh mắt Sở Cách Phi tràn đầy đau thương, khiến trái tim của cô không khỏi co rút đau đớn một chút, muốn đưa

tay vỗ về anh, nhưng mới vừa giờ lên, lại buông xuống.

Trừ khi cô đồng ý, nếu không hiện tại cho dù làm gì đều khó mà xoa dịu được sự bi thương của anh, giờ khắc này cô thật sự cảm thấy mình đối với anh rất tàn nhẫn.

"Không phải không tin anh, mà là không biết bản thân có đủ dũng khí thay đổi cuộc sống từ trước đến nay hay không."

"Nếu như tin tưởng anh, em sẽ không sợ thay đổi."

"Không phải như vậy, anh sai lầm rồi, tương lai của hai chúng ta không phải chỉ dựa vào một người là có thể duy trì, nếu em không thể ôm được quyết tâm nghĩa vô phản cố (không chùn bước), rất khó cùng anh ở một hoàn cảnh xa lạ bắt đầu cuộc sống mới." Cô vốn chính là một người cô độc, không dễ thích ứng với hoàn cảnh xa lạ, nơi đó không có màu da cô quen thuộc, không có ngôn ngữ thường dùng, nếu như không có ý chí mạnh mẽ chống đỡ, làm sao cô có thể sống trong hoàn cảnh đó được?

Yên lặng một lát, anh khó nén tâm tình nặng nề.

"Không sai, tương lai của hai chúng ta dĩ nhiên cần cả hai nỗ lực trả giá, nhưng anh hiểu rõ một chuyện, cho dù phải trả cái giá như thế nào, anh đều sẽ nắm em không buông, bởi vì anh không thể không có em."

Đối mặt với sự si tình kiên định của anh, lòng của cô làm sao có thể không xúc động được?

Cô không biết làm sao đứng dậy rời khỏi ghế sofa, mở cửa sổ sát đất ra, trời đông giá rét gió lạnh thổi vào bên trong

nhà, tuy nhiên, nó không thể thôi đi gánh nặng đang đè ở trong lòng khiến người ta hít thở không thông.

Không để cho cô có cơ hội lùi bước, Sở Cách Phi đi tới, từ phía sau ôm chặt lấy cô. "Còn nhớ anh đã từng hỏi em... em có thể sống thiếu anh sao?"

Hơi dừng lại, Tần Tinh Tinh thẳng thắn nói: "Em không muốn mất đi anh."

"Vậy thì không nên buông anh ra, tin tưởng anh, chúng ta có thể cùng nhau đối mặt với tương lai." Diễn đàn ngôn tình l e 171 < > Q úy đ ến

"Hiện tại em rất loạn, em cần chút thời gian."

Anh buông cô ra, trở lại bên cạnh va li hành lý, từ trong va li hành lý cầm tay lấy ra một vật đặt ở trên khay trà. "Đây là vé máy bay của em, cuối tuần này chuyển bay lúc 10h30 sáng, anh sẽ đợi đến một khắc cuối cùng."

Xoay người, cô hốt hoảng nhìn chằm chằm vé máy bay trên bàn uống trà, cuối tuần này. Thời gian quá nhanh, làm sao cô có thể đưa ra quyết định trong thời gian ngắn như vậy?

"Anh hẹn với công ty taxi lúc năm giờ, trước khi rời đi, chúng ta vẫn còn thời gian đi ra ngoài đi dạo, đi thôi." Anh bỏ lại vấn đề khó khăn khẩn cấp như vậy cho cô, làm sao cô còn có tâm tình đi dạo chứ?

Chẳng qua, anh hoàn toàn không quản ngại của cô, tự ý kéo tay của cô ra cửa đi dạo.

Mấy ngày kế tiếp, anh không xuất hiện ở trước mặt cô, cũng sẽ không gọi điện thoại cho cô, bởi vì sợ không không chế được tâm trạng lo âu của mình, động một chút là hỏi cô đã quyết định xong chưa.

Nếu cô cần thời gian, thì anh cho cô thời gian, để cho cô yên lặng suy nghĩ rõ ràng.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3368190#p3368190>

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấp Người Yêu Kiếm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chương 10

Nhìn về máy bay trên bàn làm việc, Tần Tinh Tinh đã tự hỏi mình vô số lần – làm thế nào? Hai chân vừa trượt, cô kể cả ghé dựa xoay lui về sau một bước, đứng lên, sau đó đi tới đi lui trong phòng làm việc. Có một âm thanh nói cho cô biết, tuyệt đối không thể để Sở Cách Phi rời đi như vậy, nếu không cô nhất định sẽ hối hận, bởi vì cô không muốn buông tay anh, nhưng lại không có biện pháp lập tức quyết định cùng anh đi đến nước Mỹ.

Cô cần thời gian, không phải sáu ngày, mà là thời gian dài hơn.

"Nếu như không có Sở Cách Phi, cậu cảm thấy mình có thể sống vui vẻ hơn sao?" Âu Dương Hi Nhi đã bị bão bão trong bụng quấy rầy đến không còn sức lực, thật sự không có tâm tư đi quản chuyện khác, nhưng khi nhìn thấy bạn tốt giống như con ruồi không đầu lúc ẩn lúc hiện ở trước mắt, cô buồn bực không lên tiếng cũng không được.

Không có Sở Cách Phi, làm sao cô có thể sống vui vẻ hơn chứ?" Nếu như đáp án là khẳng định, vậy hãy để một mình anh ta rời đi, nếu như đáp án là phủ định, vậy thì lấy dũng khí cùng anh ta rời đi." Tần Tinh Tinh chán chường trở lại ngồi xuống phía sau bàn làm việc.

"Nếu như chuyện gì cũng có hai cách để đưa ra quyết định, con người cũng sẽ không có nhiều phiền não như vậy."

"Là cậu tự mình làm mọi chuyện phức tạp, khi đối mặt với một vấn đề, cậu chỉ cần thuận theo con tim của mình, tự nhiên đáp án sẽ hiện lên, sau đó dừng cảm tiến tới là được rồi."

"Đúng vậy, dừng cảm tiến tới, rồi lại bị ngã đến bết đầu chảy máu."

Âu Dương Hi Nhi lắc đầu một, ra vẻ rất sáng suốt nói. "Điểm xuất phát của con người là được sinh ra, điểm cuối là chết đi, từ khi sinh ra đến khi chết là một con đường, thế nhưng trên con đường đó có vô số ngã ba, đối mặt với mỗi ngã ba, cho dù quyết định đi ngã nào, qua được ngã ba đó vẫn phải đối mặt với những ngã ba khác, đang ngụ ý cuộc sống nhất định phải trải qua một lần lại một lần lựa chọn, cho dù lựa chọn cái gì, cuối cùng cũng phải đi tiếp, nói cách khác, thật ra thì con người vốn không có quyền lựa chọn, chỉ có thể dừng cảm tiến tới đi tiếp, trừ khi con đường này dẫn cậu đi đến điểm cuối."

"Cuộc sống vốn là như thế, chẳng qua khi đối mặt với ngã ba, khó tránh khỏi do dự."

"Không sai, cho nên tôi mới nói cậu hãy thuận theo con tim của mình, dù sao đều phải đi tới điểm kết thúc mà."

Lúc này, có người đẩy cửa thủy tinh phòng làm việc ra đi vào, Tần Tinh Tinh cùng Âu Dương Hi Nhi đồng thời quay đầu nhìn lên, Tần Tinh Tinh lập tức nhận ra, cô chính là đầu sỏ gây họa hại cô hiểu lầm Sở Cách Phi, cũng chính là em gái của Sở Cách Phi Sở Ngọc Linh.

"Các chị khỏe, xin hỏi nơi này có một vị gọi là Tần Tinh Tinh tiểu thư đứng không?" Ánh mắt của Sở Ngọc Linh trực tiếp rơi vào trên người Tần Tinh Tinh, hiển nhiên, cô chỉ lễ phép lên tiếng hỏi thăm.

"Đúng là tôi, xin hỏi có chuyện gì sao?" Tần Tinh Tinh cố ra vẻ bình tĩnh đứng lên, Sở Ngọc Linh đột nhiên chạy đến tìm cô, chẳng lẽ Sở Cách Phi xảy ra chuyện gì?

Sở Ngọc Linh lễ độ khom người thật sâu chào. "Thật xin lỗi, đột nhiên quấy rầy chị, em là em gái của Sở Cách Phi, em tên là Sở Ngọc Linh, không biết chúng ta có thể đơn độc trò chuyện một chút hay không?"

Âu Dương Hi Nhi vượt lên trước gạt đầu nói: "Các cậu đi đi, Tiểu Diễm đi đến bưu điện cũng sắp trở về rồi."

"Có chuyện thì gọi điện thoại cho tớ." Tần Tinh Tinh lấy ví da trong ngăn kéo ra, đi theo Sở Ngọc Linh rời khỏi phòng làm việc.

Họ đi tới quán cà phê ở gần đó, hai người cùng dùng một bình trà lài.

"Xin hỏi tìm tôi có chuyện gì?" Tần Tinh Tinh không kiềm chế được hỏi, cô rất lo lắng cho Sở Cách Phi, mặc dù biết mấy ngày nay anh cố ý không liên lạc với cô, nhưng không gặp anh, tâm chính là không nở.

"Em muốn cho chị xem một thứ." Sở Ngọc Linh mở túi vải bố đeo vai giống như túi mua hàng ra, từ bên trong lấy ra một cuốn vở giống như nhật ký, đưa cho Tần Tinh Tinh. "Thật ra thì có năm bản, nhưng em lo lắng sẽ quá lộ liễu, chỉ lấy một quyển ra ngoài."

Không hiểu sao, nhịp tim đột nhiên thật là loạn, cô run rẩy mở ra trang thứ nhất, đầu tiên rơi vào trong mắt chính là gương mặt lúc ngủ say của cô, dưới tấm ảnh có dòng ghi chú cứng cáp có lực!

Nhật ký ở chung part 1

Một ngày trôi qua, nhìn em chìm vào trong mơ, anh nói với em: Anh yêu em, giờ phút này vẻ mặt của em dịu dàng yên tĩnh giống như thiên sứ, anh đột nhiên hiểu được một đạo lý, không phải em cần sự bảo vệ của anh, mà là anh cần sự bảo vệ của em.

Lật xuống chút nữa, cũng là gương mặt lúc ngủ say của cô, dưới tấm ảnh cũng có ghi chú tương tự trước đó, đây là nhật ký ở chung part 2. Một tờ tiếp một tờ, mắt sớm đã bị nước mắt thấm ướt, thì ra mỗi ngày sau khi cô ngủ say, anh sẽ chụp gương mặt lúc cô ngủ say, ghi lại lời anh muốn nói với cô, mỗi ngày lại nhiều hơn một câu "Anh yêu em", tượng trưng anh càng ngày càng thích cô nhiều hơn.

Anh chưa từng treo "Anh yêu em" lên khóa miệng, lại dùng phương thức làm người ta dễ xúc động nhất để bày tỏ tình yêu của anh.

"Mấy ngày nay nhìn thấy anh em tâm trạng không tốt, nửa đêm ôm nhật ký từ lúc năm năm, em không nhìn được tờ mờ, liền nhìn tờ." Sở Ngọc Linh cũng biết loại hành vi này rất không có đạo đức, ngượng ngùng cười một tiếng, lại nói tiếp: "Sau đó em lại thông qua bạn tốt của anh em là anh Tề biết được anh em là vì chị nên mới đến Đài Loan, cũng biết chị và vợ anh Hoắc làm việc với nhau, phải làm phiền anh Hoắc cho em địa chỉ phòng làm việc."

Hơi ngẩn ra, Tần Tinh Tinh không hiểu ngẩng đầu nhìn Sở Ngọc Linh. "Anh ấy là vì chị nên mới tới Đài Loan?"

"Chị không biết sao?"

"Chị cho rằng anh ấy tới nơi này nghi ngờ."

gõ" ở khách sạn, là một âm mưu được sắp xếp trước sao?

Không sai. Lúc ấy anh nói một câu " Sinh nhật vui vẻ", vì vậy cô lầm tưởng anh là quà sinh nhật, nếu như không phải là trước đó đã sắp xếp trước, làm sao anh biết ngày hôm đó là sinh nhật của cô? Cô quá không cẩn thận, mọi chuyện ngay từ lúc vừa bắt đầu đã rất rõ ràng, thế nhưng cô không nhận thức được chút nào.

"Thì ra hai người quen biết ở nước Mỹ sao." Diễn đàn l -
e Q + | Ủy D * ôn

Cật đầu một cái, tâm trạng của Tần Tinh Tinh vừa kích động vừa hỗn loạn, mặc dù biết anh đối với cô có bao nhiêu nghiêm túc, nhưng không biết anh bỏ ra nhiều như vậy, bay qua Trường Hà (sông Trường Giang và sông Hoàng Hà) mênh mông để tới bên cạnh cô, thật là một người đàn ông ngốc mà!

"Em chưa bao giờ nhìn thấy anh em tỏ ra suy sụp như vậy, có phải hai người cãi nhau hay không?"

"Không phải, anh ấy muốn chị cùng anh ấy trở về nước Mỹ, chị không đồng ý với anh ấy."

"Tại sao?"

Tần Tinh Tinh không trả lời, bởi vì không biết vì sao lại nói thế, cũng thẹn khi nhắc tới sự mềm yếu của mình, giống như Di nhi nói, cho dù đối mặt với sự chọn lựa gì, thật ra chỉ có thể dũng cảm tiến lên đi tiếp.

" Anh em rất thích chị, thật sự rất thích chị, ở trong suy

nghĩ của em, anh ấy là một người đàn ông chỉ biết có công việc, đối với phụ nữ thì máu lạnh vô tình, em thậm chí còn len lén nguyện rủa anh ấy, một ngày nào đó anh ấy sẽ thua trên tay một người phụ nữ nào đó, bây giờ em mới hiểu được, anh ấy không hề vô tình, mà là si tình."

"Cám ơn em." Không còn nghi ngờ, cô sẽ đứng cảm tiến lên đi tiếp, vì lẽ yêu người đàn ông ngu ngốc này, cũng vì bảo vệ người đàn ông làm cho người ta đau lòng này.

Hai mắt sáng lên, Sở Ngọc Linh hưng phấn hỏi: "Chị đồng ý cùng anh em về nước Mỹ rồi sao?"

"Có thể giúp chị một việc không?" Ngọc lại cô yêu cầu.

"Chị cần em giúp chuyện gì?"

"Trước tiên em cùng chị trở về phòng làm việc, chị sẽ từ từ nói cho em biết." Cô không có biện pháp lập tức rời đi, trước tiên chị có thể dùng một cách khác cùng anh rời đi vào lúc này thôi.

Sân bay, một nơi đan xen giữa lưu luyến chia xa và vui vẻ chờ đợi.

Đứng ở phía trước cửa xuất cảnh, Sở Cách Phi một khắc cũng không thả lỏng nhìn chăm chăm từng khuôn mặt đi qua đi lại, anh đang chờ đợi, bởi vì anh tin tưởng cô không đành lòng để anh ôm nỗi thất vọng trong ngực mà rời đi, nhưng thời gian từng giây từng phút trôi qua, ngọn lửa hy vọng trong lòng càng ngày càng nhỏ.

"Anh, em đi toilet một chút, lập tức trở về." Sở Ngọc

Linh nhẹ nhàng kéo ống tay áo Sở Cách Phi một cái.

Qua loa gặt đầu một cái, lực chú ý của Sở Cách Phi hoàn toàn không ở trên người cô, mặc dù tình huống trước mắt đã rõ ràng rồi, cô sẽ không xuất hiện, nhưng anh vẫn mong chờ kỳ tích xuất hiện trong một khắc cuối cùng.

Nhìn điện thoại di động nằm trong tay phải, anh cảm thấy đau lòng đến mức không thể hít thở nổi, chẳng lẽ cô ngay cả một cuộc điện thoại cũng không muốn cho anh sao? Cô tính toán cứ kết thúc như vậy sao? Người phụ nữ đáng giận này, tại sao có thể nhẫn tâm với anh như vậy? Cho dù hiện tại không thể cùng anh về nước Mỹ, cô cũng có thể tự mình nói cho anh biết, anh sẽ đợi cô, cho dù bao lâu, cô là người phụ nữ duy nhất anh cần!

"Anh, chị ấy sẽ không tới, chị ấy nhờ em đưa cái này cho anh." Chẳng biết Sở Ngọc Linh từ lúc nào lại xông ra, từ phía sau vỗ vỗ bờ vai của anh.

Ngần ra, Sở Cách Khi đột nhiên xoay người, lại thấy Sở Ngọc Linh ôm một con gấu Teddy quen thuộc, đây là quà sinh nhật của Tần Tinh Tinh, trước đây không lâu, anh tò mò hỏi cô, tại sao bạn tốt của cô lại tặng cô gấu Teddy? Cô chỉ thản nhiên nói một câu, gấu Teddy chính là mơ ước.

"Tạm thời chị ấy không có biện pháp cùng anh về nước Mỹ, không thể làm gì khác hơn là nhờ gấu Teddy thay thế chị ấy, may mắn trước đó anh đã chuẩn bị vé máy bay cho chị ấy, gấu Teddy có thể thuận lợi lên máy bay, còn nữa, chị ấy muốn anh chăm sóc gấu Teddy thật tốt, nếu như gấu Teddy của chị ấy bị một chút xù tổn thương, anh

phải trả lại gặp người bạn cho chị ấy. Sở Ngọc Linn càng cười càng vui vẻ, vẻ mặt anh già thật sự là quá kinh điển rồi.

Một hồi lâu, Sở Cách Phi run rẩy đưa tay nhận lấy gấu Teddy, ôm thật chặt vào trong ngực, giống như con gấu Teddy kia chính là Tàn Tinh Tinh, trái tim sắp ngừng đập của anh vừa sống lại.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện này nói ra rất dài dòng, như thế này đi lên máy bay rồi em sẽ từ từ nói cho anh biết." Đúng vậy, nhưng tuyệt đối không thể nói ra toàn bộ, về phần công lao nhất định phải tường trình thuật thêm, về phần chuyện xấu dĩ nhiên không thể nhắc đến, nếu để cho anh già biết cô xem trộm nhật ký, cô cũng đừng mong sống tiếp.

"Nhưng mà, tại sao cô ấy không tự mình nói cho anh biết?"

"Chị ấy nói muốn dùng cách đặc biệt nhất để hứa hẹn với anh."

Đứng một chút, Sở Cách Phi đột nhiên nghĩ đến một chuyện. "Em và anh cùng nhau lên đường đi từ khách sạn đến sân bay, lúc đó không có thấy con gấu Teddy này, cô ấy ở chỗ này có đúng hay không?" Anh vội vàng nhìn bốn phía, nơi này không có, nơi đó không có. Tại sao lại không có chứ?

"Anh, chị ấy đã đi về rồi."

Lúc này, anh nghe thấy điện thoại di động truyền đến âm

thanh nhận được tin nhắn, vội vàng đưa gấu Teddy cho Sở Ngọc Linh, mở tin nhắn ra đọc!

Anh phải đợi em... nhất định em sẽ bay qua Thái Bình Dương đi tìm anh, còn nữa, em yêu anh.

"Người phụ nữ đáng giận này, tại sao không giáp mặt nói cho anh biết?" Anh tức giận, bởi vì rất nhớ cô!

"Chị ấy không gặp anh, hẳn là không muốn nói lời tạm biệt với anh, nếu gấu Teddy thay mặt cho chị ấy, hai người cần gì phải nói lời tạm biệt?" Làm sao anh lại không hiểu tâm trạng của cô? Gặp mặt, trái tim lại càng không nở, nhưng mà, anh thật sự rất nhớ cô!

"Anh, đã đến lúc rồi, nếu không nhanh chóng đi vào, chúng ta sẽ không lên máy bay được mất." Sở Ngọc Linh bắt đầu dõ lời kéo ống tay áo của Sở Cách Phi.

Mặc dù biết trước khi rời khỏi Đài Loan sẽ không thể nào nhìn thấy cô, Sở Cách Phi vẫn nhìn không được xem xét một lần nữa, bởi vì anh cảm thấy, giờ phút này cô nhất định đứng ở một chỗ nào đó nhìn anh.

Trước lúc xoay người xuất cảnh, anh yên lặng nói với cô:
"Anh yêu em, anh nhất định sẽ chờ em."

Đưa mắt nhìn Sở Cách Phi rời đi, Tần Tinh Tinh từ trong góc đá ra, cũng Âu Dương Hỉ Nhi ngồi xuống ghé dựa gần đó. "Tớ nghe được lời nói truyền lại cho tớ, anh ấy yêu tớ, anh ấy nhất định sẽ chờ tớ."

"Nếu đã quyết định giao cả cuộc đời cho anh ta, tại sao

không cùng anh ta rời đi chứ?" Âu Dương Di Nhi không nghĩ ra, cảm thấy cô hoàn toàn là đang hành hạ Sở Cách Phi.

"Tớ cũng không thể không chịu trách nhiệm bỏ lại tất cả mà rời đi."

"Không phải tớ đã nói, A Lăng sẽ xử lý những vấn đề còn lại của "Chích đẹp", cậu cứ việc yên tâm theo đuổi hạnh phúc của mình, mặc dù cậu không ở Đài Loan, Tiểu Tinh lại cùng chồng tương lai chạy tán loạn khắp nơi, tớ sẽ rất cô đơn lạnh lẽo, nhưng mà, không có quan trọng hơn việc nhìn thấy cậu tìm được hạnh phúc."

"Hoặc Duyên Lăng đã quá bận rộn, làm sao có thể giao trách nhiệm của chúng ta cho anh ấy. Hơn nữa cậu cũng biết, tớ không phải loại người dễ kích động, có một số việc nhất định phải lên kế hoạch trước, giống như là sau khi đến nước Mỹ, tớ phải làm gì để giúp mình nhanh chóng hòa nhập với cuộc sống ở đó, còn có chỗ ở của mẹ tớ ở nước Mỹ, những chuyện này đều cần lên kế hoạch sắp xếp trước."

"Cũng đúng, chỉ là, Sở Cách Phi thật sự rất đáng thương, vì cậu bỏ xuống công việc, chờ đợi nửa năm, còn phải tiếp tục chịu cảnh chia lìa." Âu Dương Di Nhi đột nhiên ngậm miệng lại, hồng kén, hình như đã nói chuyện không nên nói.

Tần Tinh Tinh nhún mày, giả bộ không vui nói: "Xem ra, ban đầu chuyện giảng dạy hãm hại tớ, cậu cũng có phần nhĩ."

"Không có, tớ cũng là trước đây không lâu nghe được từ chỗ A Lãng." Âu Dương Di Nhi vô tội rụt cổ lại, nếu như không phải A Lãng luôn hỏi lung tung này kia, rất quan tâm sự tiến triển của Tinh Tinh và Sở Cách Phi, sợ rằng đến bây giờ cô cũng không phát hiện ra mình cũng bị lợi dụng rồi.

"Vậy tại sao cậu không nói với tớ?"

"Nói, tớ sợ cậu mất hứng, phá hư tình cảm của cậu và Sở Cách Phi."

Nếu như vừa bắt đầu đã phát hiện mình bị gài bẫy, đương nhiên cô sẽ không thoải mái, nhưng trải qua một khoảng thời gian, ngược lại cô có thể cảm nhận được sự dụng tâm của anh.

"Chờ một chút, làm sao cậu biết chuyện này?" Âu Dương Di Nhi hậu tri hậu giác phản ứng.

"Chuyện này không quan trọng, Di Nhi, cảm ơn cậu, còn bắt cậu một người phụ nữ có thai theo tớ tới sân bay." Sở Cách Phi vừa rời đi, cô cảm thấy trái tim của mình dường như cũng bị mang đi.

Cô không nên tới sân bay, nhưng lại không nhìn được muốn nhìn anh một chút, quả thực là tự ngược đãi mình.

"Tớ biết rõ lúc này cậu hi vọng có người ở bên cạnh, tớ không có vấn đề gì, dù sao tớ chỉ phụ trách ngồi ở chỗ này hưởng thụ hết thức ăn ngon." Trên tay Âu Dương Di Nhi còn cầm một túi khoai tây lát lớn! Vào lúc này chỉ còn lại giấy bọc, vốn muốn giấu không dùng, nhưng miệng

cùng tay quá rảnh rồi, không cần thận liên giải quyết hết.

"Bọn họ hiện tại còn lên máy bay rồi."

"Đừng suy nghĩ, việc bây giờ cậu phải làm chính là mau chóng sắp xếp xong xuôi mọi chuyện, sau đó bay đến nước Mỹ đoàn tụ với anh ta, sau này cũng không phải tách ra nữa."

"Cho dù tương lai như thế nào, tớ đều sẽ đứng cạnh cậu tới." Mặc dù con đường tương lai không cách nào biết trước, nhưng luôn luôn nghiêm túc đối mặt, toàn lực ứng phó.

Bạn đang đọc truyện *Gấp Lấy Người Yêu Kiếm Chức Tình Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.